

375.65%

81407

9.3

การศึกษาค้นคว้าความเป็นไปได้ ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ
สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

ฉลวย ประชาบาล

27 พ.ธ. 2534

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เน้นเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาศึกษา

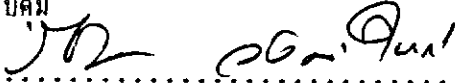
สิงหาคม 2533

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

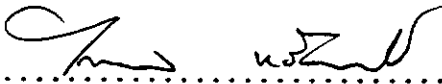
174724

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปัญหานี้เรียบร้อยแล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..........ประธาน

(รศ.ดร. วิชัย วงษ์ใหญ่)

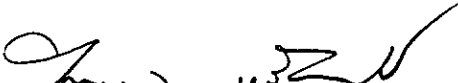
..........กรรมการ

(รศ.ดร. ไพศาล หวังพานิช)

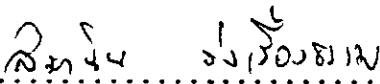
คณะกรรมการสอบ

..........ประธาน

(รศ.ดร. วิชัย วงษ์ใหญ่)

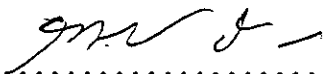
..........กรรมการ

(รศ.ดร. ไพศาล หวังพานิช)

..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผศ. สุมานิน รุ่งเรืองธรรม)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปัญหานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..........คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร. สมพร บัวทอง)

วันที่ ..17.. เดือน ..สิงหาคม...พ.ศ. 2533

ประกาศคุณูปการ

ปัญญานิเทศ์ฉบับนี้ สำเร็จลงด้วยความกรุณาช่วยเหลือจากบุคคลหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รองศาสตราจารย์ ดร. วิชัย วงษ์ใหญ่ รองศาสตราจารย์ ดร. ไนศาล หวังนาฬิ ซึ่งเห็นเหตุการณ์การที่ปรึกษา ได้กรุณาให้แนวความคิด ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ และให้ความอนุเคราะห์ในการดำเนินการวิจัยตลอดมาจนกระทั่งปัญญานิเทศ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยความเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. สำเริง บุญเรืองรัตน์ ศาสตราจารย์ ดร. คาวี สัตถ์หวี อาจารย์ ดร. สมสุข ชีระนิจิตร รองศาสตราจารย์ ดร. สุนทร โภคทรัพย์ เกษมบรรเทา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุมานัน รุ่งเรืองกรรม ที่กรุณาให้คำแนะนำ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย
เรื่องนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุมานัน รุ่งเรืองกรรม ที่กรุณาให้คำแนะนำ และเสนอแนวทางในการดำเนิน การวิจัย ตลอดจนให้ความอนุเคราะห์ร่วมเป็นกรรมการสอบปากเปล่าด้วย

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหาร และอาจารย์ ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ผู้ประกอบการทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์และร่วมมือในการออกแบบสอบถาม ตลอดจนได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้

นอกจากนี้ ขอกราบขอบพระคุณคุณแม่ศรีเมือง ชูปทุม ขอบคุณลูกทั้งสอง รวมทั้งทุก ๆ ท่าน ที่มีส่วนช่วยเหลือให้ปัญญานิเทศ์นี้ สำเร็จลงด้วยดี

ฉลวย ประทีปบาล

สิงหาคม 2533

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
	ความสำคัญของการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	ความมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	8
	โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	11
	เปรียบเทียบจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกรมอาชีวศึกษา กับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	21
	เกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ	23
	ความต้องการของตลาดแรงงาน	25
	แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาความเป็นไปได้	30
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความเป็นไปได้ของ การวางแผนทางการศึกษา	34
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน	42
3	วิธีดำเนินการวิจัย	46
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	46
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	47

การเก็บรวบรวมข้อมูล	48
การวิเคราะห์ข้อมูล	49
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 1	51
ผลการศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	
ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา	51
ความพร้อมด้านทรัพยากร	52
ความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์	63
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 2	64
ความต้องการของตลาดแรงงาน	72
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	74
ความมุ่งหมายของการวิจัย	74
ความสำคัญของการวิจัย	74
วิธีดำเนินการวิจัย	75
สรุปผลการวิจัย	75
ความพร้อมด้านทรัพยากร	76
ความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์	76
ความต้องการของตลาดแรงงาน	76
อภิปรายผลการวิจัย	76
ข้อเสนอแนะ	79

บรรณานุกรม	80
ภาคผนวก.....	85
ภาคผนวก ก.	86
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ พุทธศักราช 2527	87
คุณลักษณะและคุณสมบัติของหลักสูตรเทคโนโลยีราชมงคล	91
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของกรมการศึกษานอกโรงเรียน	
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ พุทธศักราช 2527.....	104
เกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับโรงเรียนราชภัฏประเภทอาชีวศึกษา	
ที่เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	
พุทธศักราช 2522	111
ภาคผนวก ข.	116
หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	117
หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง.....	118
ภาคผนวก ค.	119
แบบสอบถาม	120
ภาคผนวก ง.	129
รายชื่อโรงเรียนและสถานประกอบการที่ทำการวิจัย	130
ประวัติผู้วิจัย	133

1	เปรียบเทียบจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของกรมอาชีวศึกษา กับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	10
2	เปรียบเทียบโครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของกรมอาชีวศึกษา กับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	21
3	จำนวนของกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามสถานะภาพ	47
4	ความพร้อมด้านทรัพยากรของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา.....	52
5	ความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาการบัญชี ของอาจารย์.....	55
6	ความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาการตลาด ของอาจารย์.....	56
7	ความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาการเลขานุการ ของอาจารย์.....	57
8	ความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาการเงินการธนาคาร ของอาจารย์.....	58
9	ความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของอาจารย์.....	59
10	ความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาการจัดการ ของอาจารย์.....	60
11	ความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาภาษาธุรกิจ ของอาจารย์.....	61
12	ความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาการโฆษณา ของอาจารย์.....	62
13	ความพร้อมด้านการสอน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ของอาจารย์.....	63
14	ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาการบัญชี.....	64
15	ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาการตลาด.....	65
16	ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาการเลขานุการ.....	68
17	ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาการเงินการธนาคาร.....	67
18	ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ.....	68
19	ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาการจัดการ	69
20	ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาภาษาธุรกิจ	70
21	ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาการโฆษณา	71
22	ความต้องการของตลาดแรงงาน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ.....	72

ภูมิหลัง

การศึกษาในระดับอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เพราะเป็นการผลิตคนให้พร้อมที่จะออกมาประกอบอาชีพเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ แต่ในการจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษาของประเทศไทยนั้น รัฐไม่สามารถจัดได้เพียงพอกับความต้องการของบุคคลเนื่องมาจากการขาดแคลนงบประมาณและมีผู้ต้องการศึกษาจำนวนมาก ดังนั้นรัฐจึงเปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของชาติเพื่อแบ่งเบาภาระ (ชวนชม คำหอมกุล. 2527 : 1) ตามแผนการศึกษาชาติ พุทธศักราช 2520 ข้อ 24 ได้ระบุเกี่ยวกับนโยบายการจัดการศึกษาเอกชนไว้ว่า "รัฐพึงเปิดโอกาสให้เอกชนช่วยกันรับภาระการจัดการศึกษาได้ในขอบเขตที่รัฐกำหนด แต่รัฐจะต้องดูแลให้โรงเรียนเอกชนทุกระดับทุกประเภทจัดเป็นการศึกษาในระบบโรงเรียน ดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบาย แผนงานและโครงการทางการศึกษาของชาติ ทั้งนี้การศึกษาที่เอกชนจัดนั้นต้องไม่แสวงหาผลกำไรเกินควร"

จากสถิติปีการศึกษา 2531 มีโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพและหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงทั่วประเทศรวมทั้งสิ้น 150 แห่ง (มารุต บุณนาค. 2531 : 1) การที่โรงเรียนเอกชนเปิดสอนระดับอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วนี้กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาการศึกษาระดับอาชีวศึกษาขึ้น โดยส่งเสริมให้โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาได้พัฒนาและเพิ่มพูนศักยภาพของตนเอง และเปิดโอกาสให้โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ที่แตกต่างไปจากกระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ ทำให้การดำเนินงานของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีความคล่องตัว นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเลือกใช้หลักสูตรได้กว้างขวางกว่าเดิม คือจะเลือกใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2524 หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2530 ของกรมอาชีวศึกษาหรือหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลก็ได้ แต่จะต้องรายงานให้กระทรวงศึกษาธิการทราบด้วย

ตามนโยบายกระทรวงศึกษาธิการดังกล่าว ปรากฏว่าโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ได้ยื่นความจำนงค์ขอเปลี่ยนหลักสูตรจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มาใช้หลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่ปี 2531 เป็นต้นมา โดยมีโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาขอเปลี่ยน มาใช้หลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 11 แห่ง และในปีการศึกษา 2532 ขอเปลี่ยน มาใช้หลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลอีก 39 แห่ง และมีแนวโน้มว่าจะขอเปลี่ยนเพิ่มขึ้น ส่วนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงนั้น มีแนวโน้มว่าโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาอาจจะขอ เปลี่ยนมาใช้หลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเช่นกัน (รุ่ง แก้วแดง. 2531 : 2) ซึ่งหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ข เวลาศึกษาเปิดสาขาให้เลือกเรียน ได้เพียง 8 สาขาวิชาโดยมุ่งเน้นการปฏิบัติงานเพื่อเป็นนักวิชาการที่มีความชำนาญเฉพาะสาขา (กรมอาชีวศึกษา. 2527 : 6) ส่วนหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เปิดสาขา ให้เลือกเรียนได้ 8 สาขาและในแต่ละสาขาวิชาวางแนวทางไว้ 2 แนวทางคือ แนวทางกว้าง และแนวทางเฉพาะงาน เพราะผู้เรียนสามารถเลือกสาขาที่ตนสนใจได้มากกว่าหนึ่งสาขาวิชา นอกจากนี้โรงเรียนหรือวิทยาลัยยังสามารถปรับหลักสูตรให้สนองความต้องการของท้องถิ่น หรือสอดคล้องกับสภาพและลักษณะความต้องการของแรงงานในปัจจุบันได้ แต่จะต้องเป็นไปตาม เกณฑ์ของหลักสูตร (วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. 2527 : 12)

สมศักดิ์ อภิวัธินสุนทร (2531 : 3) ได้วิเคราะห์หลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า มีลักษณะเด่นดังนี้

1. หลักสูตรเน้น ช่างฝีมือที่จะออกไปประกอบอาชีพ และยังได้เน้นถึงการค้นคว้า เพื่อความก้าวหน้าในชีวิต
2. หลักสูตรสามารถเปิดสาขาวิชาได้ตรงและทันกับความต้องการของตลาดแรงงาน เพราะโรงเรียนสามารถเปิดสอนรายวิชานอกเหนือจากหลักสูตร โดยที่สถาบันเทคโนโลยี ราชมงคลได้อนุมัติตลอดมา
3. หลักสูตรให้ความรู้พื้นฐานและทักษะในวิชาชีพกว้างพอที่ปรับตัวให้เข้ากับตลาดแรงงาน

ลักษณะเด่นของหลักสูตรดังกล่าวทำให้มองเห็นว่าหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนมากกว่าหลักสูตร ของกรมอาชีวศึกษา ทั้งนี้จากการเปรียบเทียบหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา กับหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ทำให้ทราบรายละเอียดดังนี้

เมื่อวิเคราะห์หลักสูตรของกรมอาชีวศึกษาแล้ว พบว่า หลักสูตรกำหนดทิศทางของผู้เรียนไว้เพื่อประกอบอาชีพ เป็นนักวิชาการที่มีความชำนาญเฉพาะสาขาใดสาขาหนึ่งเท่านั้น ส่วนหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้กำหนดทิศทางของผู้เรียนไว้เพื่อตอบสนองตลาดแรงงานโดยตรง เพราะหลักสูตรเปิดโอกาสให้เลือกเรียนวิชาที่ผู้เรียนสนใจ ในสาขาวิชาเฉพาะและสาขางานรองได้อย่างกว้างขวาง ดังนั้นจะเห็นได้ว่าหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีความหลากหลาย จึงทำให้โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีความต้องการที่จะเปลี่ยนมาใช้หลักสูตรนี้ การที่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จะเปลี่ยนมาใช้หลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลนั้น ควรที่จะต้องมีการวางแผนพิจารณาถึงความพร้อมที่จะใช้หลักสูตรดังกล่าว ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ดังที่เวอร์เดลลิน (Werdelin. 1977 : 273 - 278) กล่าวว่าในการวางแผนการศึกษา หรือเริ่มโครงการของการศึกษานี้จำเป็นต้องมีการศึกษาความเป็นไปได้ด้านต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ กำลังคน เทคนิควิธี และกฎหมาย ตลอดจนผลการดำเนินงานตามแผน โดยพิจารณาความเป็นไปได้จากขอบข่ายของทรัพยากรที่มีอยู่ รวมทั้งวิธีเตรียมการเพื่อวางแผนการจัดดำเนินการให้ผลตรงตามเป้าหมาย

การจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายนั้น ต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นความสอดคล้องกับความต้องการกำลังคนในสาขาอาชีพต่างๆ ในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศในด้านกำลังคนนั้น ผู้วางแผนการศึกษาต้องเน้นถึงการผลิตกำลังคนในระดับกลางและระดับสูง (ช่างง บัวศรี. 2512 : 4 ; อ้างอิงมาจาก Wichit Srisa - an. 1983 : 86) คือการผลิตกำลังคนในระดับอาชีวศึกษานั้นเอง หลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ มีโอกาสที่จะตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานของประเทศได้มาก เพราะมีโอกาสเลือกเรียนได้ 8 สาขาวิชา ซึ่งในแต่ละสาขาวิชาสามารถออกไปปฏิบัติงานได้ คือ พนักงานบัญชี เสมียนพิมพ์ดีด พนักงานขาย พนักงานเดินตลาด พนักงานจัดซื้อ คูณคลังสินค้า และเลขานุการ (กรมอาชีวศึกษา. 2531 : 11)

จากการที่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีแนวโน้มจะเปลี่ยนมาใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมากขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางให้โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีความประสงค์จะเปลี่ยนมาใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้พิจารณาถึงความพร้อมในด้านการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้สอดคล้องกับเป้าหมายหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัยนี้ เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร โดยพิจารณาจาก

1. ความพร้อมด้านการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย
 - 1.1 ความพร้อมด้านทรัพยากร
 - 1.2 ความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์
2. ความต้องการของตลาดแรงงาน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยการศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จะเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร ศึกษาศูนย์อาชีวศึกษาในการพิจารณาตัดสินใจใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ กับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ที่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ในกรุงเทพมหานครที่จะใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ โดยพิจารณาจากความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ ในโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา เกี่ยวกับความพร้อมด้านทรัพยากร การสอนของอาจารย์ และความต้องการ
การของตลาดแรงงานในกรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การศึกษาความเป็นไปได้ หมายถึง การตรวจสอบสภาพความเหมาะสมสำหรับ
การดำเนินโครงการหรือทางเลือกในการปฏิบัติตามโครงการ ในวิจัยนี้หมายถึง การวิเคราะห์
หลักสูตร เอกสารทางราชการ และความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับสภาพความเหมาะสมในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ โดยพิจารณาจาก
ความเป็นไปได้ของปัจจัยต่าง ๆ ต่อไปนี้คือ ความพร้อมด้านการจัดการเรียนการสอน ซึ่ง
ประกอบด้วยความพร้อมด้านทรัพยากร การสอนของอาจารย์ และความต้องการของตลาดแรงงาน

2. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล หมายถึง วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาที่ได้รับ
พระราชทานนามใหม่ เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2531 และทางสถาบันได้แก้ไขเปลี่ยนชื่อเสนอต่อ
รัฐสภาเห็นชอบและประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ 106 ตอนที่ 32 ลงวันที่ 18 สิงหาคม
2532 มีผลใช้บังคับวันที่ 19 สิงหาคม 2532

3. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล หมายถึง
โครงสร้างแผนการเรียนที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กำหนดสำหรับผู้เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ พุทธศักราช 2527 ใช้เวลาเรียนไม่น้อยกว่า 2 ปี

4. วิชาบริหารธุรกิจ หมายถึง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล ที่เปิดสอน 8 สาขาวิชาคือ การบัญชี การตลาด การเลขานุการ การเงิน
การธนาคาร คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การจัดการ ภาษาอังกฤษ การโฆษณา ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

5. โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หมายถึง สถานศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่ขออนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการโดยอยู่ในความดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในวันนี้ หมายถึง โรงเรียนที่เอกชนเปิดสอนตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ในกรุงเทพมหานคร

6. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน หมายถึง หน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการซึ่งมีหน้าที่ควบคุม ส่งเสริม โรงเรียนที่เอกชนจัดตั้ง ตลอดจนให้บริการแก่โรงเรียนเอกชน ผู้สอน ได้ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่กำหนดไว้ (โศคา โภษุทพล. 2523 : 8)

7. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หมายถึง ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ครูใหญ่ หัวหน้าฝ่ายวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

8. อาจารย์ หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในวันนี้ หมายถึง ผู้ที่สอนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

9. ความพร้อมด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ทรัพยากรที่ใช้ในการจัดการศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ในวันนี้หมายถึงเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำ ในการจัดการเรียนการสอน สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่เปิดสอนหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ เพื่อประโยชน์ในการนำ หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมาใช้ในการศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งในที่นี้พิจารณาข้อมูล 2 ด้าน คือ

9.1 ความพร้อมด้านทรัพยากร หมายถึง สิ่งที่มีจำนวนความสะดวกต่อการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ในวันนี้ หมายถึง บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ ห้องปฏิบัติการ แหล่งค้นคว้า

9.2 ความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์ หมายถึง ความสามารถในการเรียนการสอนได้ ในวันนี้ หมายถึง ความรู้ ความชำนาญในสาขาที่จะสอนในหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

10. ความต้องการของตลาดแรงงาน หมายถึง คุณลักษณะ หรือคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในแต่ละสาขา ที่ผู้ประกอบการต้องการ

11. ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ที่ดำเนินกิจการทางด้านธุรกิจที่ต้องใช้แรงงานจากผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ในวิจัยนี้ หมายถึง ผู้จัดการฝ่ายบุคคล ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นในสถานประกอบการ ประเภท ห้างสรรพสินค้า ธนาคาร รัฐวิสาหกิจ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การใช้หลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาทุกระดับ ดังนั้นก่อนที่จะใช้หลักสูตรใด ๆ ก็ควรที่จะต้องมีการวางแผนอย่างรอบคอบมีระบบที่แน่นอนชัดเจน ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ในการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อตามลำดับดังนี้

ความมุ่งหมายของหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตร

เปรียบเทียบหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา และหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

เกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ความต้องการของตลาดแรงงาน

แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาความเป็นไปได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความเป็นไปได้ในการวางแผนทางการศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตลาดแรงงาน

ความมุ่งหมายของหลักสูตร

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2527 มีจุดมุ่งหมายดังนี้ (กรมอาชีวศึกษา. 2527 : 7)

1. เพื่อให้ มีความรู้ และประสบการณ์ สามารถปฏิบัติงานนักวิชาการได้
2. เพื่อให้ มีเจตคติที่ดีต่อสังคม มีความภาคภูมิใจและมั่นใจในวิชาชีพที่เรียน
3. เพื่อพัฒนา ทางด้านวินัยในการทำงาน มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ มีความซื่อสัตย์สุจริต

มีความขยันหมั่นเพียร มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบในการทำงาน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และมีความสามารถในการตัดสินใจ และแก้ปัญหา

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีและ
อาชีวศึกษา พุทธศักราช 2527 มีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อพัฒนากำลังคนระดับกลาง ด้านบริหารธุรกิจ ที่จะเป็นนักปฏิบัติการเชิงวิชาการ
ในงานบริหารธุรกิจทั่วไป และให้ความชำนาญในการปฏิบัติงานเฉพาะสาขา ได้แก่ การบัญชี
การตลาด การโฆษณา การเลขานุการ การเงิน - การธนาคาร การจัดการ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
ภาษาธุรกิจ และอื่น ๆ

2. เพื่อฝึกอบรมให้มีความคิดริเริ่ม มีกึ๋นสื่อนในการค้นคว้าปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้า
อยู่เสมอ สามารถแก้ปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล ปฏิบัติงานด้วยหลักวิชาการที่มีการวางแผนและ
ควบคุมอย่างรอบคอบ ซึ่งจะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างประหยัด รวดเร็ว ตรงต่อเวลา
และมีคุณภาพ

3. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร
ความสำนึกในจรรยาอาชีวะ และความรับผิดชอบต่อหน้าที่สังคม (วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา.
2527 : 3)

ตาราง 1 เปรียบเทียบจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของกรมอาชีวศึกษา กับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลดังนี้

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของกรมอาชีวศึกษา	หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
<u>จากจุดมุ่งหมายข้อที่ 1</u> สรุปได้ว่าหลักสูตรมุ่งผลิตคนให้มีความรู้ ประสบการณ์ที่สามารถปฏิบัติงานในสาขาวิชา 6 สาขาที่เปิดสอน ตามโครงสร้างของหลักสูตร <u>จากจุดมุ่งหมายข้อที่ 2</u> สรุปได้ว่าให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพที่ได้ศึกษามาและมีความภูมิใจในวิชาชีพนั้น ๆ ตลอดจนประกอบอาชีพอย่างสุจริต	<u>จากจุดมุ่งหมายข้อที่ 1</u> สรุปได้ว่าหลักสูตรมุ่งพัฒนาคนระดับกลางให้มีความชำนาญในการปฏิบัติงานเฉพาะสาขา ซึ่งมี 8 สาขา วิชาตามโครงสร้างของหลักสูตร <u>จากจุดมุ่งหมายข้อที่ 2</u> สรุปได้ว่าหลักสูตรมุ่งให้รู้จักค้นคว้าและปรับปรุงตนเองให้มีความก้าวหน้าและมีการวางแผนก่อนปฏิบัติงาน เพื่อประสิทธิผลของงานที่ทำและเป็น
<u>จากจุดมุ่งหมายข้อที่ 3</u> สรุปได้ว่าหลักสูตรมุ่งพัฒนาการทำงาน มีวินัย มีมนุษยสัมพันธ์ มีความสามารถในการตัดสินใจ และรู้จักแก้ปัญหาได้	ผู้ตรงต่อเวลา <u>จากจุดมุ่งหมายข้อที่ 3</u> สรุปได้ว่าหลักสูตรมุ่งปลูกฝังคุณธรรม มีความซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบต่อสังคม

จากการเปรียบเทียบหลักสูตรทั้งสอง พบว่า หลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้เปิดสาขาวิชาให้เลือกได้มากกว่าหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา และถึงแม้จะมุ่งพัฒนาคนระดับกลางให้มีความชำนาญในการปฏิบัติงานเฉพาะสาขาเพื่อความชำนาญอีกด้วย จึงเห็นได้ว่ามีความเป็นไปได้มากที่จะใช้หลักสูตรนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนของประเทศไทยในปัจจุบัน

โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2527 ให้โอกาสผู้เข้าศึกษาเลือกแผนการเรียนได้ 6 สาขา
วิชาคือ

1. สาขาวิชาการบัญชี
2. สาขาวิชาการตลาด
3. สาขาวิชา การเลขานุการ
4. สาขาวิชาธุรกิจบริการ
5. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
6. สาขาวิชาธุรกิจการค้าต่างประเทศ

สำหรับ 3 สาขาวิชาหลังเป็นสาขาวิชาใหม่เปิดสอนเพื่อตอบสนองตลาดแรงงานมากกว่า

3 สาขาวิชาแรก (กรมอาชีวศึกษา. 2527 : 7)

โครงสร้างของหลักสูตรแบ่งออกเป็น 4 หมวดวิชา คือ

1. หมวดวิชาพื้นฐานธุรกิจ	8 รายวิชา	24 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ	4 รายวิชา	10 หน่วยกิต
3. หมวดวิชาบริหารธุรกิจ	12 รายวิชา	36 หน่วยกิต
4. หมวดวิชาเลือก	6 รายวิชา	18 หน่วยกิต
รวมตลอดหลักสูตร	30 รายวิชา	88 หน่วยกิต

1. หมวดวิชาพื้นฐานธุรกิจ เป็นวิชาพื้นฐานทั่วไปในวงการธุรกิจที่ผู้ประกอบอาชีพด้าน
บริหารธุรกิจ จะต้องเรียนรู้ นักศึกษาทุกสาขาวิชาจะต้องเรียน รวม 8 รายวิชา 24 หน่วยกิต
ได้แก่วิชาต่าง ๆ ดังนี้

1.1 เศรษฐศาสตร์ขั้นสูง	3 คาบ	3 หน่วยกิต
1.2 หลักการจัดการ	3 คาบ	3 หน่วยกิต
1.3 การบริหารบุคคล	3 คาบ	3 หน่วยกิต
1.4 กฎหมายธุรกิจ	3 คาบ	3 หน่วยกิต
1.5 สถาบันการเงิน	3 คาบ	3 หน่วยกิต

1.6 การประชาสัมพันธ์ธุรกิจ 3 คาบ 3 หน่วยกิต

1.7 จิตวิทยาธุรกิจ 5 คาบ 3 หน่วยกิต

1.8 เทคนิคปฏิบัติงานสำนักงาน 5 คาบ 3 หน่วยกิต

2. หมวดวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ เป็นวิชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ ซึ่งนักศึกษาทุกสาขาวิชาจะต้องมีความรู้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนวิชาชีพเฉพาะสาขา รวม 10 หน่วยกิต ได้แก่ วิชาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 การใช้ภาษาธุรกิจ 3 คาบ 3 หน่วยกิต

2.2 สถิติประยุกต์ 3 คาบ 3 หน่วยกิต

2.3 การใช้ภาษาอังกฤษทางธุรกิจ 3 คาบ 3 หน่วยกิต

2.4 พลศึกษา 2 คาบ 1 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาบริหารธุรกิจ นักศึกษาจะต้องเป็นวิชาที่กำหนดให้เฉพาะสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งรวม 12 รายวิชา รวม 36 หน่วยกิต โดยแยกหมวดวิชาออกมาเฉพาะสาขาวิชาเฉพาะดังนี้

3.1 สาขาวิชาการตลาด

3.1.1 หลักการขยายภาคสนาม 3 คาบ 3 หน่วยกิต

3.1.2 การจัดการขาย 3 คาบ 3 หน่วยกิต

3.1.3 การส่งเสริมการขาย 3 คาบ 3 หน่วยกิต

3.1.4 ยุทธวิธีการตลาด 3 คาบ 3 หน่วยกิต

3.1.5 การวิจัยตลาด 4 คาบ 3 หน่วยกิต

3.1.6 การบริหารงานจัดส่งสินค้า 3 คาบ 3 หน่วยกิต

3.1.7 การบริหารร้านค้าปลีก 4 คาบ 3 หน่วยกิต

3.1.8 การบริหารโฆษณาธุรกิจ 4 คาบ 3 หน่วยกิต

3.1.9 การตลาดเพื่อส่งออก 3 คาบ 3 หน่วยกิต

3.1.10 การบริหารการจัดจำหน่าย 3 คาบ 3 หน่วยกิต

3.1.11 การตลาดสินค้าเกษตร 3 คาบ 3 หน่วยกิต

3.1.12 สัมมนาเชิงปฏิบัติการด้านตลาด 6 คาบ 3 หน่วยกิต

3.2 สาขาวิชาการบัญชี

3.2.1	กฎหมายหุ้นส่วนบริษัท	3 คาบ	3 หน่วยกิต
3.2.2	การบัญชีทรัพย์สิน	4 คาบ	3 หน่วยกิต
3.2.3	การบัญชีหนี้สินและลงทุน	4 คาบ	3 หน่วยกิต
3.2.4	การวางแผนงบประมาณ	3 คาบ	3 หน่วยกิต
3.2.5	การบัญชีต้นทุน	4 คาบ	3 หน่วยกิต
3.2.6	ระบบบัญชี	3 คาบ	3 หน่วยกิต
3.2.7	การตรวจสอบและควบคุมภายใน	3 คาบ	3 หน่วยกิต
3.2.8	การวิเคราะห์งบการเงิน	3 คาบ	3 หน่วยกิต
3.2.9	การภาษีอากร	3 คาบ	3 หน่วยกิต
3.2.10	การบัญชีรัฐบาล	3 คาบ	3 หน่วยกิต
3.2.11	การบัญชีขั้นสูง	3 คาบ	3 หน่วยกิต
3.2.12	สัมมนาเชิงปฏิบัติการด้านบัญชี	6 คาบ	3 หน่วยกิต

3.3 สาขาวิชาการเลขานุการ

3.3.1	งานพิมพ์ดีดและตัวเลข 1	6 คาบ	3 หน่วยกิต
3.3.2	การเลขานุการส่วนตัว	3 คาบ	3 หน่วยกิต
3.3.3	การเขียนและการโต้ตอบ จดหมายต่างประเทศ	4 คาบ	3 หน่วยกิต
3.3.4	การจัดการเก็บเอกสาร	3 คาบ	3 หน่วยกิต
3.3.5	ความสามารถในการเข้าใจ ภาษาอังกฤษ	4 คาบ	3 หน่วยกิต
3.3.6	งานเขียนและโต้ตอบ จดหมายไทย	4 คาบ	3 หน่วยกิต
3.3.7	งานเก็บและถอดข้อความ	4 คาบ	3 หน่วยกิต
3.3.8	งานผลิตเอกสาร	4 คาบ	3 หน่วยกิต
3.3.9	การพัฒนางานสำนักงาน	3 คาบ	3 หน่วยกิต

3.3.10 การสัมมนาภาษาอังกฤษทาง

ธุรกิจ	4 คาบ	3 หน่วยกิต
--------	-------	------------

3.3.11 งานพิมพ์คัดและชาวเลข 2	6 คาบ	3 หน่วยกิต
-------------------------------	-------	------------

3.3.12 สัมมนาเชิงปฏิบัติการด้าน

เลขานุการ	6 คาบ	3 หน่วยกิต
-----------	-------	------------

3.4 สาขาวิชาธุรกิจบริการ

3.4.1 งานสำนักงานส่วนหน้า	4 คาบ	3 หน่วยกิต
---------------------------	-------	------------

3.4.2 หลักการดำเนินงานโรงแรม	3 คาบ	3 หน่วยกิต
------------------------------	-------	------------

3.4.3 งานแม่บ้าน	4 คาบ	3 หน่วยกิต
------------------	-------	------------

3.4.4 การสนทนาภาษาอังกฤษธุรกิจ บริการ	4 คาบ	3 หน่วยกิต
--	-------	------------

3.4.5 งานบริการอาหารและเครื่องดื่ม	4 คาบ	3 หน่วยกิต
------------------------------------	-------	------------

3.4.6 งานบริการด้านธนาคาร	3 คาบ	3 หน่วยกิต
---------------------------	-------	------------

3.4.7 การดำเนินธุรกิจท่องเที่ยว	3 คาบ	3 หน่วยกิต
---------------------------------	-------	------------

3.4.8 งานบริการโรงพยาบาล	4 คาบ	3 หน่วยกิต
--------------------------	-------	------------

3.4.9 งานเลขานุการทางการแพทย์	3 คาบ	3 หน่วยกิต
-------------------------------	-------	------------

3.4.10 งานสารานุกรมข้อมูลฐาน	4 คาบ	3 หน่วยกิต
------------------------------	-------	------------

3.4.11 สัมมนาเชิงปฏิบัติการทางด้าน โรงแรมและการท่องเที่ยว	6 คาบ	3 หน่วยกิต
--	-------	------------

3.4.12 สัมมนาเชิงปฏิบัติการทางงาน บริการด้านธนาคารและโรงแรม	6 คาบ	3 หน่วยกิต
--	-------	------------

3.5 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

3.5.1 ความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	3 คาบ	3 หน่วยกิต
-----------------------------------	-------	------------

3.5.2 การเขียนโปรแกรมภาษาเบสิก	4 คาบ	3 หน่วยกิต
--------------------------------	-------	------------

3.5.3 ระบบการทำงาน	3 คาบ	3 หน่วยกิต
--------------------	-------	------------

3.5.4 การเขียนโปรแกรมภาษาโคบอล	4 คาบ	3 หน่วยกิต
--------------------------------	-------	------------

3.5.5	โครงสร้าง และระบบข้อมูล	3 คาบ	3 หน่วยกิต
3.5.6	การออกแบบแฟ้มข้อมูล	3 คาบ	3 หน่วยกิต
3.5.7	การจัดสำนักงานอัตโนมัติ	3 คาบ	3 หน่วยกิต
3.5.8	ภาษาคอมพิวเตอร์	3 คาบ	3 หน่วยกิต
3.5.9	การวิเคราะห์ระบบและ การออกแบบ	3 คาบ	3 หน่วยกิต
3.5.10	การประยุกต์คอมพิวเตอร์ ในด้านการตลาด	5 คาบ	3 หน่วยกิต
3.5.11	การประยุกต์คอมพิวเตอร์ ในด้านการเงินและการบัญชี	5 คาบ	3 หน่วยกิต
3.5.12	สัมมนาคอมพิวเตอร์	6 คาบ	3 หน่วยกิต
3.6	สาขาวิชาธุรกิจการค้าต่างประเทศ		
3.6.1	การค้าระหว่างประเทศ	3 คาบ	3 หน่วยกิต
3.6.2	การวิจัยตลาดเพื่อส่งออก	4 คาบ	3 หน่วยกิต
3.6.3	พิธีการนำเข้า และการส่งออก	4 คาบ	3 หน่วยกิต
3.6.4	การประกันภัยการขนส่งสินค้า ทางทะเล	3 คาบ	3 หน่วยกิต
3.6.5	การจัดส่งสินค้าต่างประเทศ	3 คาบ	3 หน่วยกิต
3.6.6	การตลาดเพื่อการส่งออก	3 คาบ	3 หน่วยกิต
3.6.7	การสื่อสารการค้าระหว่าง ประเทศ	3 คาบ	3 หน่วยกิต
3.6.8	การเงินเกี่ยวกับการค้า ระหว่างประเทศ	3 คาบ	3 หน่วยกิต
3.6.9	การจัดหาสินค้าเพื่อส่งออก และนำเข้า	3 คาบ	3 หน่วยกิต
3.6.10	การส่งเสริมการส่งออก	3 คาบ	3 หน่วยกิต

3.6.11 การตลาดสินค้าเกษตร 3 คาบ 3 หน่วยกิต

3.6.12 สัมมนาเชิงปฏิบัติการด้านธุรกิจ

การค้าต่างประเทศ 8 คาบ 3 หน่วยกิต

4. หมวดวิชาเลือก ตามหลักสูตรได้กำหนดให้เลือกวิชาชีพนอกหมวดวิชาเฉพาะสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือหลายสาขาวิชาที่ไม่ใช่หมวดวิชาเฉพาะสาขาที่เลือกเข้าเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ให้มีความรู้ในสาขาวิชาอื่นที่สัมพันธ์กัน อันเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพของผู้เรียนในอนาคตโดยตรง รวมกันประมาณ 6 รายวิชา 18 หน่วยกิต โดยต้องได้รับคำยินยอมจากอาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าสาขาวิชาของตนก่อน (กรมอาชีวศึกษา: 2527 : -8 - 12)

~~ส่วนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พุทธศักราช 2527 ให้โอกาสผู้เข้าศึกษาเลือกแผนการเรียนต่างๆ ได้ 8 สาขาวิชา คือ~~

1. สาขาวิชาการบัญชี
2. สาขาวิชาการตลาด
3. สาขาวิชาการเลขานุการ
4. สาขาวิชาการเงินการธนาคาร
5. สาขาวิชาการจัดการ
6. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
7. สาขาวิชาภาษาธุรกิจ
8. สาขาวิชาการโฆษณา (วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. 2527 : 5)

โครงสร้างหลักสูตรแบ่งออกเป็น 3 หมวดวิชาคือ

1. หมวดวิชาพื้นฐาน 8 รายวิชา 20 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพ แบ่งเป็น 4 วิชาคือ
 - 2.1 วิชาแกนธุรกิจบังคับ ไม่ต่ำกว่า 21 หน่วยกิต
 - 2.2 วิชาแกนธุรกิจเลือก ไม่ต่ำกว่า 2 หน่วยกิต
 - 2.3 วิชาชีพเฉพาะสาขา ไม่ต่ำกว่า 30 หน่วยกิต
 - 2.4 วิชาชีพเลือก ไม่ต่ำกว่า 12 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่ต่ำกว่า 3 หน่วยกิต

หน่วยกิตรวม ไม่ต่ำกว่า 86 หน่วยกิต ไม่เกิน 95 หน่วยกิต

1. หมวดวิชาพื้นฐาน เป็นวิชาที่นักศึกษาทุกสาขาจะต้องเรียน รวม 8 ราชวิชา

20 หน่วยกิต ได้แก่วิชาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1.1 มนุษย์กับสังคม	3 หน่วยกิต
1.2 จิตวิทยา	3 หน่วยกิต
1.3 ภาษาไทย	3 หน่วยกิต
1.4 ภาษาอังกฤษ 1	3 หน่วยกิต
1.5 ภาษาอังกฤษ 2	3 หน่วยกิต
1.6 คณิตศาสตร์	3 หน่วยกิต
1.7 กิจกรรม 1	1 หน่วยกิต
1.8 กิจกรรม 2	1 หน่วยกิต

2. หมวดวิชาชีพ แบ่งออกเป็น 4 วิชา คือ วิชาแกนธุรกิจบังคับ แกนธุรกิจเลือก

วิชาเฉพาะสาขา วิชาชีพเลือก นักศึกษาแต่ละสาขาวิชาต้องเลือกเรียนให้ตรงกับสาขานั้น ๆ

2.1 สาขาวิชาการบัญชี

2.1.1 วิชาแกนธุรกิจบังคับ	21 หน่วยกิต
2.1.2 วิชาแกนธุรกิจเลือก	6 หน่วยกิต
2.1.3 วิชาเฉพาะสาขา	30 หน่วยกิต
2.1.4 วิชาชีพเลือก	12 หน่วยกิต

2.2 สาขาวิชาการตลาด

2.2.1 วิชาแกนธุรกิจบังคับ	27 หน่วยกิต
2.2.2 วิชาแกนธุรกิจเลือก	2 หน่วยกิต
2.2.3 วิชาเฉพาะสาขา	30 หน่วยกิต
2.2.4 วิชาชีพเลือก	12 หน่วยกิต

2.3	สาขาวิชาการเลขานุการ	
2.3.1	วิชาแกนธุรกิจบังคับ	21 หน่วยกิต
2.3.2	วิชาแกนธุรกิจเลือก	8 หน่วยกิต
2.3.3	วิชาเฉพาะสาขา	30 หน่วยกิต
2.3.4	วิชาชีพเลือก	12 หน่วยกิต
2.4	สาขาวิชาการจัดการ	
2.4.1	วิชาแกนธุรกิจบังคับ	24 หน่วยกิต
2.4.2	วิชาแกนธุรกิจเลือก	3 หน่วยกิต
2.4.3	วิชาเฉพาะสาขา	30 หน่วยกิต
2.4.4	วิชาชีพเลือก	12 หน่วยกิต
2.5	สาขาวิชาการเงินการธนาคาร	
2.5.1	วิชาแกนธุรกิจบังคับ	27 หน่วยกิต
2.5.2	วิชาแกนธุรกิจเลือก	3 หน่วยกิต
2.5.3	วิชาเฉพาะสาขา	30 หน่วยกิต
2.5.4	วิชาชีพเลือก	12 หน่วยกิต
2.6	สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	
2.6.1	วิชาแกนธุรกิจบังคับ	24 หน่วยกิต
2.6.2	วิชาแกนธุรกิจเลือก	2 หน่วยกิต
2.6.3	วิชาเฉพาะสาขา	30 หน่วยกิต
2.6.4	วิชาชีพเลือก	15 หน่วยกิต
2.7	สาขาวิชาภาษาธุรกิจ	
2.7.1	วิชาแกนธุรกิจบังคับ	24 หน่วยกิต
2.7.2	วิชาแกนธุรกิจเลือก	2 หน่วยกิต
2.7.3	วิชาเฉพาะสาขา	30 หน่วยกิต
2.7.4	วิชาชีพเลือก	12 หน่วยกิต

2.8 สาขาวิชาการโฆษณา

2.8.1 วิชาแกนธุรกิจบังคับ 24 หน่วยกิต

2.8.2 วิชาแกนธุรกิจเลือก 2 หน่วยกิต

2.8.3 วิชาเฉพาะสาขา 30 หน่วยกิต

2.8.4 วิชาชีพเลือก 12 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาเลือกเสรี ให้เลือกรายวิชาใด ๆ ก็ได้ โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งแต่ละสาขาวิชาจะเรียนไม่เท่ากัน ดังจะแสดงให้เห็นความแตกต่างดังนี้

3.1 สาขาวิชา 6 หน่วยกิต

3.2 สาขาวิชาการตลาด 3 หน่วยกิต

3.3 สาขาวิชาการเลขานุการ 3 หน่วยกิต

3.4 สาขาวิชาการจัดการ 6 หน่วยกิต

3.5 สาขาวิชาการเงินการธนาคาร 3 หน่วยกิต

3.6 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 3 หน่วยกิต

3.7 สาขาวิชาภาษาธุรกิจ 3 - 6 หน่วยกิต

3.8 สาขาวิชาการโฆษณา 6 หน่วยกิต

ความมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจได้รับขยายแนวความคิด หรือปรัชญาการจัดการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในการที่จะเน้นพัฒนากำลังคนระดับกลาง มุ่งที่จะให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถทำงานด้านบริหารธุรกิจทั่วไป โดยแบ่งเป็นสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถประกอบอาชีพในสาขานั้นได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้หลักสูตรยังได้วางแนวทางของแต่ละสาขาไว้ 2 แนวทาง คือ แนวทางกว้างและแนวทางเฉพาะงาน เพื่อมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. แนวทางกว้าง เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาได้มีความรู้ ความสามารถนำไปประกอบอาชีพได้มากกว่าหนึ่งสาขาวิชา โดยเลือกสาขาวิชา 1 สาขาจาก 2 สาขาวิชา หรืออาจเลือกสาขาวิชาต่าง ๆ ในลักษณะทั่วไปก็ได้

2. แนวทางเฉพาะงาน เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาได้มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญเฉพาะงาน นำไปประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดีในสาขาเฉพาะนั้น ๆ (วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. 2527 : 5)

หลักสูตรยังเปิดโอกาสให้ผู้เข้าศึกษาได้เลือกแนวทางตามที่สนใจได้ เพราะในสาขาวิชาหนึ่ง ๆ ได้เปิดโอกาสให้ผู้เข้าศึกษาสามารถเลือกได้ 3 แนวทางคือ

1. สาขางานเฉพาะ ผู้ที่ศึกษาสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง อาจเลือกสาขางานเฉพาะที่จะสามารถให้ปฏิบัติงานเฉพาะสาขางานนั้นได้ตามเกณฑ์ที่สาขาวิชานั้น ๆ กำหนด ไม่ต่ำกว่า 15 หน่วยกิต

2. สาขางานรอง ผู้ที่ศึกษาสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง ใน 8 สาขาวิชา อาจเลือกสาขางานอื่นเป็นสาขางานรองได้ โดยศึกษารายวิชาในสาขาวิชานั้น ไม่ต่ำกว่า 15 หน่วยกิต ตามเกณฑ์ที่สาขาวิชานั้นกำหนด

3. สาขาทั่วไป ผู้ที่ศึกษาสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง อาจเลือกในลักษณะทั่วไป กล่าวคือ ไม่เลือกสาขางานเฉพาะ หรือสาขางานรอง แต่เลือกศึกษารายวิชาต่าง ๆ ให้ครบตามเกณฑ์วิชาเลือกตามหลักสูตรกำหนด (วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. 2527 : 6)

การวิเคราะห์โครงสร้างของหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษาและหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า หลักสูตรของกรมอาชีวศึกษาเรียนวิชาพื้นฐาน 24 หน่วยกิต ส่วนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเรียนวิชาพื้นฐาน 20 หน่วยกิต และเป็นพื้นฐานที่แตกต่างกัน หลักสูตรของกรมอาชีวศึกษาเน้นรายวิชาและจำนวนหน่วยกิตควบคู่กันไป ส่วนหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้เน้นเฉพาะจำนวนหน่วยกิตรวมของการสำเร็จหลักสูตรเท่านั้น

ตาราง 2 เปรียบเทียบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 2527 ของกรมอาชีวศึกษา กับของ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของกรมอาชีวศึกษา	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
1. ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ แบ่งออกเป็น 2 ภาคเรียน 2. เปิดสาขาให้ผู้เรียน 6 สาขาวิชา คือ 2.1 สาขาวิชาการบัญชี 2.2 สาขาวิชาการตลาด 2.3 สาขาวิชาการเลขานุการ 2.4 สาขาวิชาธุรกิจบริการ 2.5 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 2.6 สาขาวิชาธุรกิจการค้าต่างประเทศ 3. แบ่งหมวดวิชาออกเป็น 4 หมวดวิชาคือ 3.1 หมวดวิชาพื้นฐานธุรกิจ 24 หน่วยกิต 3.2 หมวดวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ 10 หน่วยกิต 3.3 หมวดวิชาบริหารธุรกิจ 36 หน่วยกิต 3.4 หมวดวิชาเลือก 18 หน่วยกิต 4. ศึกษาตลอดหลักสูตร 88 หน่วยกิต 5. เป็นหลักสูตรที่ใช้เวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 2 ปี	1. ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ แบ่งออกเป็น 2 ภาคเรียน 2. เปิดสาขาให้ผู้เรียน 8 สาขาวิชาคือ 2.1 สาขาวิชาการบัญชี 2.2 สาขาวิชาการตลาด 2.3 สาขาวิชาการเลขานุการ 2.4 สาขาวิชาการจัดการ 2.5 สาขาวิชาการเงินการธนาคาร 2.6 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ 2.7 สาขาวิชาภาษาธุรกิจ 2.8 สาขาวิชาการโฆษณา 3. แบ่งหมวดวิชาออกเป็น 3 หมวดวิชาคือ 3.1 หมวดวิชาพื้นฐาน 20 หน่วยกิต 3.2 หมวดวิชาชั้น ไม่ต่ำกว่า 63 หน่วยกิต 3.3 หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่ต่ำกว่า 3 หน่วยกิต 4. ศึกษาตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า 86 หน่วยกิต และไม่เกิน 95 หน่วยกิต 5. เป็นหลักสูตรที่ใช้เวลาเรียนไม่น้อยกว่า 2 ปี

ตาราง 2 (ต่อ)

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของกรมอาชีวศึกษา	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
6. การประเมินผลการศึกษาใช้แบบอิงเกณฑ์ และอิงกลุ่ม 7. เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้การศึกษาอบรมในระดับ นักวิชาการ ตามลักษณะของงานอาชีพต่าง ๆ 8. เป็นหลักสูตรที่จัดการเรียนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติเหมาะสมกับลักษณะของ งานอาชีพต่าง ๆ 9. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถ ศึกษาหาความรู้และประสบการณ์จากแหล่ง วิทยาการ สถานประกอบการและสถาน ประกอบอาชีพอิสระได้ (กรมอาชีวศึกษา. 2527 : 1)	6. การประเมินผลการศึกษาใช้แบบอิงเกณฑ์ 7. เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาคนระดับกลาง ด้าน บริหารธุรกิจ ในอาชีพต่าง ๆ 8. เป็นหลักสูตรที่จัดการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและ ปฏิบัติที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกตาม ลักษณะงานเฉพาะสาขา สาขางานรอง และ สาขาทั่วไปก็ได้ 9. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถ เลือกเรียนในสาขาที่ตนสนใจได้มากกว่า หนึ่งสาขาวิชา (วิทยาลัยเทคโนโลยีและ อาชีวศึกษา. 2527 : 5 - 6)

เมื่อวิเคราะห์ถึงการกำหนดทิศทางของหลักสูตรทั้งสองปรากฏว่า หลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเปิดโอกาสให้ผู้เข้าศึกษาเลือกแนวทางตามที่สนใจได้ ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเรียนได้หลากหลาย เพราะมีสาขางานเฉพาะและสาขางานรอง ซึ่งเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน

การแบ่งหมวดวิชา พบว่า หลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเรียนวิชาชีพนานกว่าหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษาไม่ต่ำกว่า 17 หน่วยกิต ซึ่งหลักสูตรบ่งชี้ถึงความแตกต่างในการเรียนวิชาชีวะชัดเจน ซึ่งอาจเป็นผลทำให้การใช้หลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานของประเทศที่กำลังขยายตัวรวดเร็วได้ดีกว่าหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา

เกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

เพื่อเป็นแนวทางในการจัดดำเนินการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ให้มีประสิทธิภาพและบังเกิดประโยชน์ต่อสังคมอย่างแท้จริง กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำ สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ มีรายละเอียดต่อไปนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. น.ป.ป. : 79)

1. ด้านอาคารสถานที่

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ต้องมีสถานที่และอาคารเรียน และห้องประกอบการเรียนดังต่อไปนี้

1.1 ที่ดินที่ใช้ตั้งต้องติดต่อกันเป็นผืนเดียวกัน และเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้จัดตั้ง เป็นเจ้าของโรงเรียน ยกเว้นเป็นที่เช่าจากสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ราชพัสดุ สำหรับการเช่าที่วัด ต้องมีสัญญาเช่า ซึ่งได้จดทะเบียนต่อเจ้าพนักงาน เจ้าหน้าที่จะ และมีจำนวนเนื้อที่ดินไม่น้อยกว่า 3 ไร่

1.2 การปลูกสร้างอาคารเรียนต้องปฏิบัติดังนี้

1.2.1 ต้องได้รับอนุมัติแบบแปลนจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนก่อน

1.2.2 เมื่อหักที่ปลูกสร้างอาคารเรียนแล้ว ต้องมีสนามบริเวณที่ว่างไม่น้อยกว่า 1,000 ตารางเมตร

1.2.3 ห้องเรียนแต่ละห้องมีขนาด 6 - 8 เมตร

1.3 มีที่รับประทานอาหารสำหรับนักศึกษาให้เพียงพอสำหรับจำนวนนักศึกษาของโรงเรียน

1.4 มีห้องครูใหญ่ ห้องธุรการ ห้องพักอาจารย์ ห้องสมุด ห้องพยาบาล แยกชาย - หญิง ในกรณีที่รับนักศึกษาชาย - หญิง เวียนรวมกัน และมีห้องประกอบอื่นตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

2. ด้านสถานที่ฝึกปฏิบัติงาน และอุปกรณ์

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภท วิชาบริหารธุรกิจ ต้องมีห้องเรียน ห้องเรียนภาคปฏิบัติ และอุปกรณ์ดังนี้

2.1 ห้องปฏิบัติหัตถ์คิด ต้องแยกเป็นห้องพิมพ์ดีดไทย และห้องพิมพ์ดีดอังกฤษ โดยเฉพาะไม่ปะปนกัน

2.2 ห้องปฏิบัติสำนักงาน ต้องมีขนาดเป็นอัตราส่วน 2 ตารางเมตร ต่อนักศึกษา 1 คน

3. ด้านบุคลากร

จำนวนบุคลากรอาจารย์ประจำโดยเฉลี่ยในอัตราส่วน อาจารย์ 1 คน ต่อนักศึกษา 30 คน

4. ด้านคุณภาพของอาจารย์ วุฒิของอาจารย์กำหนดดังนี้

4.1 อาจารย์ใหญ่ต้องมีวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษา หรือปริญญาตรีและ วิชาชีพครูมัธยม หรือเทียบเท่า

4.2 อาจารย์ที่สอนวิชาสามัญ หรือวิชาชีพทฤษฎี ต้องมีวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษา หรือปริญญาตรีวิชาที่สอน

4.3 อาจารย์ที่สอนวิชาชีพปฏิบัติ ต้องมีวุฒิไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรืออนุปริญญาในวิชาที่สอน หรือเทียบเท่า และเคยทำงานในสาขาวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี ถ้าเป็นผู้เชี่ยวชาญต้องมีคุณสมบัติสามัญ มัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า และมีความรู้ ความชำนาญในสาขาวิชาที่สอน โดยผ่านการทดสอบของกรมอาชีวศึกษา หรือเลขาธิการ คณะกรรมการการศึกษาเอกชนพิจารณาเห็นสมควร

5. ความจุห้องเรียน

ห้องเรียนหนึ่งห้อง ให้นักศึกษาได้ไม่เกิน 30 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน. ม.ป.ป. : 79 : 82)

เนื่องจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเป็นหน่วยงานหนึ่งของกระทรวงศึกษาธิการ จึงได้ใช้เกณฑ์มาตรฐานเดียวกัน

ความต้องการของตลาดแรงงาน

ตลาดแรงงานในปัจจุบันค่อนข้างจำกัดสำหรับผู้ที่กำลังหางานทำ ปัญหาแรงงานหรือความตึงเครียดของกำลังแรงงาน มีสาเหตุมาจากสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำติดต่อกันมาหลายปี การลงทุนขยายตลาดไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ยอดขายของหน่วยธุรกิจต่าง ๆ ก็ลดน้อยลงเช่นกัน ทำให้มีผลกระทบต่อด้านตำแหน่งงานใหม่ด้วย

การที่ผู้สำเร็จการศึกษาจะได้งานทำมีอยู่ด้วยกัน 2 ลักษณะ คือ

วิธีที่ 1 สมัครงานตามหน่วยงานต่าง ๆ ที่เปิดรับ วิธีนี้เป็นวิธีที่ค่อนข้างจะยากสำหรับสถานการณ์ปัจจุบัน เนื่องจากตำแหน่งงานว่างมีน้อย แต่มีผู้สมัครงานจำนวนมาก ตลาดแข่งขันจึงสูงตามไปด้วย ทั้งตลาดแรงงานในภาครัฐบาลและเอกชน

วิธีที่ 2 สร้างงานขึ้นมาเอง วิธีนี้เป็นวิธีใหม่ที่ท้าทาย และน่าจะลองทำ ถ้าทำได้ก็จะ เป็นผลดีต่อตนเอง และลดปัญหาการว่างงานลงไปได้ส่วนหนึ่ง

คุณสมบัติพิเศษหรือเงื่อนไขทั่วไปของผู้สมัครงาน

1. สุขภาพแข็งแรง อุดมทุน
2. บุคลิกดี สุภาพ
3. ทำงานเป็นกะได้
4. ไม่สูบบุหรี่ ไม่ดื่มเหล้า
5. ขับรถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ได้
6. ผู้ชายเกณฑ์ทหารหรือจบ รด. แล้ว
7. เคยผ่านงาน
8. ลายมือสวย
9. ภาษาอังกฤษดี พูดภาษาจีนได้
10. เป็นโสด
11. ต้องค่าประกันก่อนเข้าทำงาน
12. พุดแก่ง

13. ออกต่างจังหวัดได้
14. ใช้น์เครื่องคิดเลขได้ จดตัวเลขได้
15. พิมพ์ดีดภาษาไทย - ภาษาอังกฤษได้คล่อง
16. มีความรู้ทางคอมพิวเตอร์
17. ทำอาหารได้
18. มีความรู้เกี่ยวกับสัตว์ป่า
19. ออกแบบเพชรพลอยได้ ออกแบบดอกไม้ได้
20. ทำอาร์ตเวอร์คได้

คุณสมบัติพิเศษหรือเงื่อนไขจะขึ้นอยู่กับตำแหน่งงานที่ตลาดแรงงานต้องการนำไปใช้ ซึ่งแตกต่างออกไปตามจุดประสงค์ของนายจ้าง นายจ้างจะเป็นผู้กำหนดขึ้นเอง ดังนั้นในตำแหน่งเดียวกันอาจมีคุณสมบัติพิเศษหรือเงื่อนไขแตกต่างกันก็ได้

สำหรับผู้สมัครงาน ถ้ามีคุณสมบัติหรือความสามารถพิเศษมากเท่าใดโอกาสที่จะได้งานทำก็จะมีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งคุณสมบัติพิเศษบางอย่างตามที่ระบุข้างต้นไม่สามารถเรียนรู้ได้จากสถาบันการศึกษา แต่เป็นเรื่องที่ผู้สมัครงานจะต้องขวนขวายพัฒนาตนเองอีกทางหนึ่งด้วย (ข่าวตลาดแรงงานอาชีพศึกษา. 2531 : 13 - 14)

คุณสมบัติของผู้สมัครงาน

ผู้สมัครงานควรที่จะต้องทราบถึงสิ่งที่นายจ้างต้องการ อันจะเป็นประโยชน์ต่อตัวเอง สิ่งที่นายจ้างต้องการพอที่จะสรุปย่อ ๆ ได้ดังต่อไปนี้ คือ

1. บุคลิกดี ซึ่งหมายถึงความรวมไปถึงแต่งกายดี พุดจาดี กิริยามารยาทดี และสุขภาพดี
2. มีความอดทนและขยัน หมายถึง ใ้้งาน อดทนต่อสิ่งที่ไม่พอใจ ขยันขันแข็ง ภาระคือ

หรือวัน

3. รู้จักคิดและมีความรับผิดชอบสูง หมายถึง มีเป้าหมายในการทำงาน ตั้งใจทำงาน

จริง

4. มีความรู้ด้านวิชาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ หมายความว่ามีความรู้กว้างไกล เพราะปัจจุบันเป็นโลกวิทยาศาสตร์ มีการคิดค้นอุปกรณ์เครื่องใช้ขึ้นมาใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา เทคโนโลยีใหม่ ๆ จึงละเลยไม่ได้

5. มีมนุษยสัมพันธ์ดี หมายถึง ทำงานกับเพื่อนร่วมงานได้ดี เข้ากับเจ้านายได้ดี ปกครองลูกน้องได้ดี เข้ากับสังคมได้ดี

6. มีความรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน อยู่ในขั้นที่สามารถปฏิบัติงานได้

7. มีสุขภาพและใบอนุญาตในการขับขี่ หมายถึง ขับรถจักรยานยนต์ และรถยนต์ได้

8. อื่น ๆ หมายถึง สิ่งที่น่าจะจ้างต้องการตามประเภทของงานนั้น ๆ

จะพบว่า การที่จะได้งานทำจะขึ้นกับปัจจัยแวดล้อมหลายสิ่งประกอบกัน ดังนั้น ผู้สมัครงานที่มีความพร้อมและเหมาะสมทุกอย่างก็ย่อมจะเป็นผู้ได้เปรียบผู้อื่น และมีโอกาสได้งานทำง่ายขึ้น (กรมอาชีวศึกษา. 2532ข : 2 - 3)

ถ้าจะกล่าวถึงภาวะตลาดแรงงานในภาพรวมนั้นคงจะต้อง หมายถึง ตลาดแรงงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน สำหรับภาครัฐไม่ขอกล่าวถึง เนื่องจากมีผลกระทบต่อการมีงานทำของประชาชนเป็นส่วนน้อย (เนื่องจากนโยบายการจำกัดอัตราค่าจ้างในหน่วยงานรัฐบาลที่ทำให้มีการขยายได้เพียงร้อยละ 2 ต่อปีเท่านั้น) ส่วนภาคเอกชนก็ว่ามีผลกระทบต่อการมีงานทำของประชาชนสูงมาก เพราะเป็นแหล่งการจ้างงานขนาดใหญ่

สำหรับกลุ่มธุรกิจบริการ ซึ่งนับว่ามีความสำคัญควบคู่กับธุรกิจภาคอุตสาหกรรมได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วตามสภาพเศรษฐกิจ และสังคมเช่นกัน คือประเภทวิชาชีพชั้นสูง จากการรวบรวมข้อมูลผ่านกรมแรงงานในช่วงปลายปี 2531 ความต้องการแรงงานในประเภทวิชาชีพชั้นสูง มีสูงกว่าประเภทช่างอุตสาหกรรมทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค ถึงร้อยละ 7.45 ของทุกประเภทวิชาในภาคอาชีวศึกษา และมีความต้องการสูงขึ้นจากรอบปี 2530 ร้อยละ 9.46 และสูงขึ้นจากในรอบปี 2529 ถึงร้อยละ 15.34 ของความต้องการแรงงานอาชีวศึกษาในภาคเอกชน โดยมีสาขาวิชาที่ตลาดแรงงานให้ความสนใจ คือ บัณฑิต วิชาการและการตลาด ส่วนกลุ่มธุรกิจบริการ ประเภทวิชา คหกรรมและศิลปหัตถกรรม อันได้แก่ ผู้ปรุงอาหาร นักโภชนาการ นักออกแบบเสื้อผ้า ช่างศิลป์ ช่างออกแบบผลิตภัณฑ์ และช่างออกแบบโฆษณาได้รับความสนใจตามลำดับ (ข่าวความ"รงงานอาชีวศึกษา 2532ก : 11-13)

จากการสำรวจความต้องการแรงงานอาชีวศึกษา ระหว่างเดือนกรกฎาคม - ธันวาคม 2530 พบว่า ประเภทของตำแหน่งงานว่าง จำแนกตามกลุ่มวิชาและประเภทวิชา คือ ประเภทของตำแหน่งงานว่าง จำแนกตามกลุ่มประเภทวิชา

1. พาณิชยกรรม ได้แก่
 - 1.1 พนักงานขาย เดินตลาด
 - 1.2 พนักงานบัญชี เสมียน พิมพ์ดีด
 - 1.3 พนักงานเก็บเงิน
 - 1.4 พนักงานคลังสินค้า
2. ช่างอุตสาหกรรม ได้แก่
 - 2.1 ช่างกลโรงงาน
 - 2.2 ช่างไฟฟ้า
 - 2.3 ช่างยนต์
 - 2.4 ช่างอิเล็กทรอนิกส์
 - 2.5 ช่างเขียนแบบเครื่องกล
 - 2.6 ช่างเชื่อมโลหะแผ่น
3. คหกรรม ได้แก่
 - 3.1 ช่างทำดอกไม้ผ้า
 - 3.2 พนักงานประกอบตุ๊กตา
 - 3.3 พนักงานจัดดอกไม้
 - 3.4 ช่างประจำหน่วยสร้างแบบเสื้อ
 - 3.5 คหกรรมจัดดอกไม้
 - 3.6 นักวิชาการอาหาร
4. เกษตรกรรม ได้แก่
 - 4.1 เกษตรกร
 - 4.2 ผู้ควบคุมไร่
 - 4.3 คนสวน
 - 4.4 สัตวบาล

- 4.5 พนักงานประจำฟาร์ม
- 4.6 พนักงานขายอาหารสัตว์
- 4.7 พนักงานดูแลสวนบ้าน
- 5. ศิลปหัตถกรรม ได้แก่
 - 5.1 ช่างผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง
 - 5.2 พนักงานผลิตบล็อกหินพิมพ์
 - 5.3 ช่างศิลป์
 - 5.4 พนักงานเย็บนลาอผ้า
 - 5.5 พนักงานออกแบบโฆษณา
 - 5.6 ช่างประกอบรองเท้า
 - 5.7 ออกแบบผลิตภัณฑ์
- 6. ไม่ได้ระบุประเภทวิชา ได้แก่
 - 6.1 พนักงานประชาสัมพันธ์
 - 6.2 พนักงานคุมสายการผลิต
 - 6.3 พนักงานขาย
 - 6.4 พนักงานรักษาความปลอดภัย
 - 6.5 พนักงานขับรถขนถ่าย (ข่าวตลาดแรงงานอาชีวศึกษา 2531: 11-12)

ถ้ามองย้อนหลังไปประมาณช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5

(พ.ศ. 2525 - 2529) ภาพตลาดแรงงานอาชีวศึกษาค่อนข้างซบเซา จากสถิติการมีงานทำของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค ซึ่งเป็นหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษานั้น ตัวเลขการมีงานทำค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ในช่วงปี 2526 - 2528 การมีงานทำอยู่ระหว่างร้อยละ 40 - 50 ของผู้ที่ติดตามได้ (สำรวจข้อมูลหลังจากสำเร็จการศึกษาในระยะเวลาเพียง 6 เดือน) ซึ่งการว่างงานในช่วงระยะเวลานี้กล่าวมานั้นมิใช่เป็นเพียงระดับอาชีวศึกษาเท่านั้น แต่จะเกิดกับผู้จบการศึกษาในเกือบทุกระดับ เนื่องจากช่วงระยะ 4 - 5 ปีนี้เป็นช่วงที่มีความผันผวนด้านเศรษฐกิจของประเทศและของโลก อย่างรุนแรง ความผันผวนทางการเงินของประเทศ และเป็นช่วงที่มีจำนวนประชากรในวัยแรงงานที่ค่อนข้างสูง (กรมอาชีวศึกษา. 2532ก : 6)

สรุปความต้องการของตลาดแรงงานในช่วงปีที่ผ่านมา สถานประกอบการธุรกิจต่าง ๆ มีความต้องการบุคคลที่มีคุณลักษณะพิเศษเพื่อความเหมาะสมที่จะปฏิบัติงาน เช่นสามารถวิเคราะห์โครงการ งานวางแผนระดับต้น และการทำงานประมาณ นอกจากนี้ยังต้องการความสามารถในสาขาวิชาชีพรองอีกด้วย ซึ่งสาขาวิชาต่าง ๆ ในประเภทวิชาบริหารธุรกิจเป็นที่ต้องการเพิ่มขึ้นทุกปี

แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาความเป็นไปได้

การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการใด ๆ นั้น เป็นความพยายามที่จะค้นหาข้อเท็จจริง เพื่อเสนอข้อมูลต่อการตัดสินใจก่อนนำแผนไปปฏิบัติจริง และเพื่อหาข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต่อการวางแผนประเมินผลแผน และกำหนดการปฏิบัติแผน ผลจากการศึกษาความเป็นไปได้ก็คือ ทำให้มีการตรวจสอบสภาพปัญหาและผลประโยชน์ที่จะได้จากการเปลี่ยนแปลงไปจากระบบเดิมที่เป็นอยู่ (วีระ วงศ์สรรค์. 2530 : อ้างอิงมาจาก Hussain. 1973 : 214 - 217) การศึกษาความเป็นไปได้เป็นการประเมินโครงการก่อนตกลงใจให้มีการดำเนินงาน

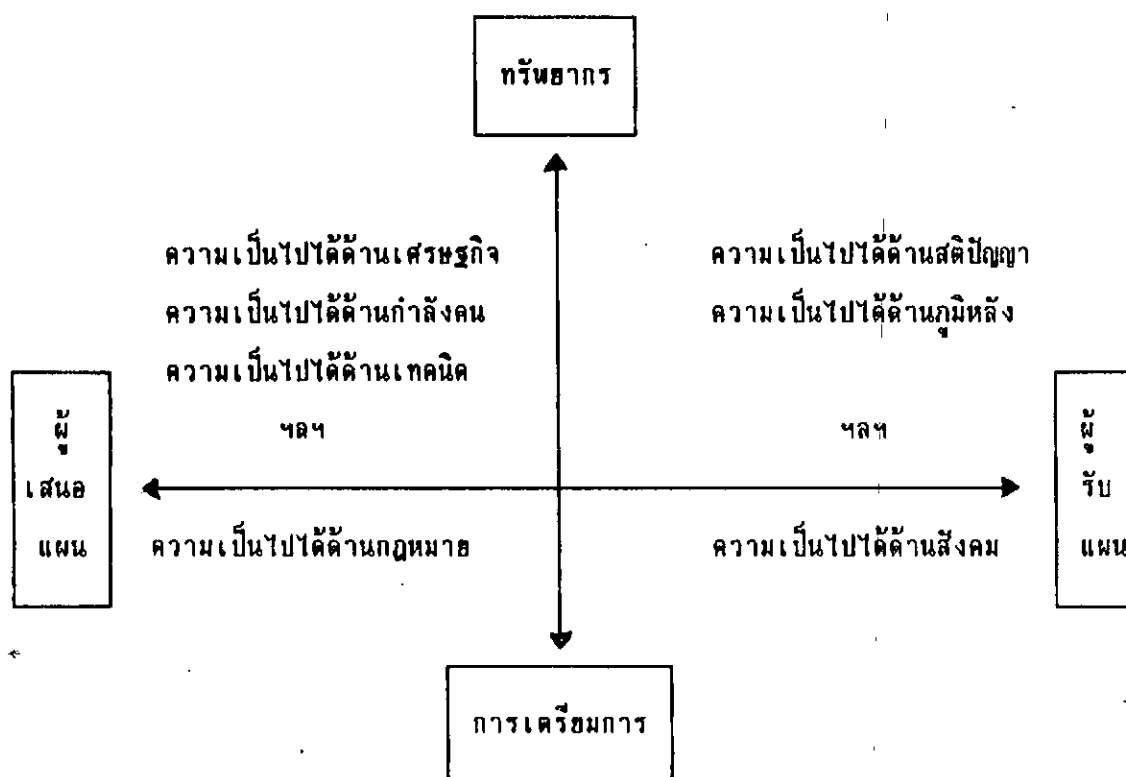
การศึกษาความเป็นไปได้ แม้จะไม่สามารถประกันความสำเร็จของโครงการได้ทั้งหมด เพราะในบางขั้นตอนของการปฏิบัติงานอาจเกิดความบกพร่องหรือความล้มเหลวขึ้นได้ อันเนื่องจากความไม่แน่นอนของกลไกและปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง แต่ถ้าไม่มีการศึกษาความเป็นไปได้เลย อัตราการเสี่ยงและความไม่แน่นอนจะยิ่งมีมากขึ้น ประการสำคัญ นอกจากการศึกษาความเป็นไปได้ จะช่วยให้เห็นปัญหาที่จะเกิดขึ้นและจำต้องแก้ไขก่อนแล้ว ยังทำให้ผู้มีหน้าที่อนุมัติร่างโครงการหรือผู้จะให้การสนับสนุนในด้านการเงินและทรัพยากรอื่น ๆ ที่จำเป็น เกิดความมั่นใจในผลงานว่า จะเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการด้วย (วีระ วงศ์สรรค์. 2530 ; อ้างอิงมาจาก Hussain. 1973 : 196)

โครงการด้านธุรกิจและอุตสาหกรรม ซึ่งปกติใช้เงินลงทุนมากและมีอัตราการเสี่ยงสูง จะมีการศึกษาความเป็นไปได้ของปัจจัยหลายด้านที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ งานวิศวกรรม การตลาด การบริหารและการจัดการ เงินทุน ภาษีและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากโครงการ (จินทนา จันทโร และศิริจันทร์ ทองประเสริฐ. 2524 : 1 - 8 ; วีระพล สุวรรณันต์. 2524 : 20 - 21) ปัจจัยแต่ละด้านมีรายละเอียดที่ต้องศึกษาหลายอย่าง เช่น

ปัจจัยด้านวิศวกรรมจะต้องศึกษาลักษณะของผลผลิต กระบวนการผลิต อุปกรณ์และเครื่องจักรที่ใช้ผลิต วัตถุดิบ ที่ตั้งและโครงสร้างของโรงงาน และสาธารณูปโภค ด้านการบริหารและการจัดโครงการจะศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการบริหาร แรงงาน เวลาและขั้นตอนการปฏิบัติงานตามโครงการ หรือด้านการเงินที่จะวิเคราะห์กำไร - ขาดทุน งบดุลย์ ผลตอบแทน หรือจุดคุ้มทุน เป็นต้น

สำหรับการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการเกี่ยวกับการเปลี่ยนระบบงาน เพื่อปรับปรุงบริการและประสิทธิภาพของงานให้สอดคล้องกับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้น หรือให้ทันกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ฮัสเซน (Hussain. 1973 : 214 - 215) มีความเห็นว่าการวิเคราะห์ความเป็นไปได้อาจจะต้องยึดถือวัตถุประสงค์และนโยบายที่ต้องการปรับปรุงใช้ให้มั่นคง ข้อมูลที่จำเป็น ได้แก่ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ ด้านการจัดการ ด้านเทคนิค และด้านข้อจำกัดต่าง ๆ เช่น เวลา และบุคลากร เป็นต้น ส่วนความคิดเห็นชอบ... ำหน้าที่ฝ่ายบริหารและผู้ชำนาญการที่เกี่ยวข้อง ฮัสเซน ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็น และนักวิเคราะห์ระบบงานจะต้องรับฟังด้วยความเต็มใจ

เวอร์เดลิน (Werdelin. 1977 : 273 - 281) เห็นว่า การศึกษาความเป็นไปได้เป็นการประเมินผลรวมสรุปชนิดหนึ่ง เพราะเป็นการประเมินที่ใช้ผลสรุปเพื่อการตัดสินใจก่อนเริ่มกิจกรรมหรือโครงการ การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการด้านการศึกษาจะต้องพิจารณาออกเป็น 2 มิติ คือ มิติของ "ผู้เสนอ" โครงการและมิติของผู้ได้รับผลจากการดำเนินงานตามโครงการ ซึ่งเรียกว่า "ผู้รับ" การวิเคราะห์ในแต่ละมิติ ให้คำนึงถึงความเป็นไปได้ของทรัพยากรที่จำเป็นต้องมีหรือต้องใช้ และการเตรียมการเพื่อให้โครงการดำเนินไปได้ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งสามารถเขียนเป็นภาพประกอบได้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 การวิเคราะห์แนวความคิดของการศึกษาความเป็นไปได้ของการจัดทำแผนทางด้านการศึกษา

จากภาพประกอบ 1 แสดงให้เห็นรูปแบบและปัจจัยที่ศึกษาตามแนวความคิดของ เวอร์เคลิน ซึ่งแสดงไว้ 7 ด้านด้วยกัน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านกำลังคน ด้านเทคนิค ด้านกฎหมาย ด้านสติปัญญา ด้านภูมิหลัง และด้านสังคม เมื่อพิจารณาจากผู้เสนอแผน ก็ต้องมอง 2 ทาง คือความเป็นไปได้ด้านวิทยากร เช่น เศรษฐกิจ กำลังคน และเทคนิคฯลฯ อีกทางหนึ่งคือ ด้านการเตรียมการในด้านกฎหมาย เป็นต้น ถ้าพิจารณาจากผู้รับแผน ก็ต้องมองความเป็นไปได้ 2 ทางเช่นเดียวกัน การศึกษาความเป็นไปได้ด้านสังคมที่แวดล้อมและเกี่ยวข้องกับโครงการ สำหรับการศึกษาความเป็นไปได้ด้านสติปัญญาและด้านภูมิหลังของผู้เรียน ทางด้านเตรียมการคือ ความเป็นไปได้ทางสังคม (เช่น นักเรียน หรือผู้ปกครอง เป็นต้น) ว่าเต็มใจรับแผนหรือไม่เพียงใด

ในปัจจุบันแต่ละด้าน เวอร์เคิลิน ได้แนะนำให้ศึกษาตัวแปร ดังนี้ (วีระ วงศ์สรรค์. 2530.) อ้างอิงมาจาก Werdelin. 1977 : 282 - 288)

1. ความเป็นไปได้ด้านเศรษฐกิจ ศึกษาค่าเงินค่าใช้จ่ายของโครงการในด้านต่าง ๆ เช่น เงินเดือนครู อาคารสถานที่ สื่อ เครื่องมือ อาหาร ยา และสุขภาพอนามัย การปรับปรุงระบบขององค์การ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สิ่งดังกล่าวเหล่านี้ต้องคาดคะเนออกมาเป็นเงินค่าใช้จ่ายที่มีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุดและสอดคล้องกับสภาพความจำเป็นทางเศรษฐกิจมากที่สุด และจะต้องมีระบบทดสอบความคลาดเคลื่อนได้
2. ความเป็นไปได้ด้านกำลังคนหรือทรัพยากรมนุษย์ ศึกษาความพร้อมของผู้สอนและบุคลากรที่จะร่วมในโครงการ เช่น ผู้มีคุณสมบัติที่จะสร้างสื่อและผลิตวัสดุอุปกรณ์ เพื่อการสอน นักเรียน และการฝึกอบรมครู ครูใหญ่ ศึกษานิเทศก์ หรือบุคคลอื่น ๆ ในองค์การให้สามารถทำงานได้ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ จำเป็นต้องวางแผนดำเนินการให้รอบคอบ บางเรื่องหรือทั้งหมดอาจจำเป็นต้องตรวจสอบหรือทดลองก่อน
3. ความเป็นไปได้ทางเทคนิค ต้องมีการตรวจสอบหรือทดลองว่า สิ่งต่าง ๆ เช่น เครื่องถ่ายวิทยุหรือโทรทัศน์ เครื่องพิมพ์ โรงงานที่จะผลิตวัสดุหรืออุปกรณ์ และบริษัทรับเหมาก่อสร้างอาคาร ฯลฯ มีอยู่พร้อมจะดำเนินการได้ตามโครงการ
4. ความเป็นไปได้ทางด้านกฎหมาย ศึกษากฎหมาย ระเบียบ ข้อตกลง และสัญญาต่าง ๆ รวมทั้งกลไกการบริหารที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานตามโครงการหรือสิทธิของครู อำนาจและหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนและเจ้าหน้าที่ทางการศึกษาที่จะดำเนินการ หรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการ
5. ความเป็นไปได้ทางสังคม ศึกษาบุคคลที่เกี่ยวข้องและได้รับผลจากโครงการ เช่น ผู้เรียน ครู และกลุ่มบุคคลต่าง ๆ เพื่อจะดูว่าจะยอมรับความเปลี่ยนแปลงหรือไม่ เพียงใด วิธีการศึกษา สุ่มตัวอย่างมาให้แสดงความคิดเห็น หรือเจตคติเกี่ยวกับการดำเนินงาน หรือผลที่ได้จากโครงการ โดยใช้เครื่องมือวัดทางสังคมที่เหมาะสม มีความเที่ยงตรง และเชื่อถือได้
6. การศึกษาความเป็นไปได้เกี่ยวกับภูมิหลังและสติปัญญา ของผู้เรียนและบุคลากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาจได้ข้อมูลเก่าที่มีอยู่แล้ว หรือบางกรณีอาจจำเป็นต้องรวบรวมใหม่จากกลุ่มตัวอย่าง ข้อจำกัดของการศึกษาในเรื่องนี้คือ ไม่สามารถวัดภูมิหลังและความสามารถของบุคคลได้ในสถานการณ์ที่เป็นจริง ผลคาดคะเนจึงอาจคลาดเคลื่อนไปบ้าง

สรุปแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาความเป็นไปได้ในกิจการใด จะมีการศึกษาตัวแปร ด้านเศรษฐกิจและการเงิน ด้านเทคนิคหรือวิศวกรรม ด้านบริหารและการจัดการ ด้านกำลังคน หรือความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง สำหรับวัตถุประสงค์และเป้าหมายเชื่อว่า การศึกษาความเป็นไปได้ทุกประเภทจะต้องยึดถือเป็นเกณฑ์เดียวกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความเป็นไปได้ของการวางแผนทางการศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดโครงการทางการศึกษาที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบงาน การจัดองค์การ และการคาดคะเนปรากฏการณ์ต่าง ๆ จึงนำมาเปรียบเทียบและให้แนวทางแก่การศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ในปัจจัยและกลไกต่าง ๆ เช่น การเลือกกลุ่มตัวอย่าง การใช้เครื่องมือ การรวบรวมข้อมูล เทคนิควิธี เหล่านี้เป็นต้น สำคัญที่สุดของผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

แอดดิงตัน (Addington. 1977 : 2731 - A) ศึกษาความเป็นไปได้ของคณะกรรมการฝึกงานแห่งสหภาพแรงงาน ที่จะฝึกงานบางส่วนให้แก่ นักศึกษาโรงเรียนช่างเทคนิค รัฐอาร์เคนซอส (Arkansas) โดยศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการฝึกงานของสหภาพแรงงาน กับนักศึกษาโรงเรียนช่างเทคนิค เพื่อระบุวิธีการที่คณะกรรมการดังกล่าวจะได้เข้ามาช่วยในการฝึกงานในสถาบันเหล่านั้น การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสำรวจความคิดเห็น การสัมภาษณ์ และการประชุมปรึกษาหารือระหว่างคณะกรรมการและผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนช่างเทคนิค

ผลการวิจัยปรากฏว่า คณะกรรมการฝึกงานแห่งสหภาพแรงงานมีความสัมพันธ์กับนักศึกษาในโรงเรียนช่างเทคนิคเป็นอย่างดี และมีความเป็นไปได้ที่คณะกรรมการฝึกงานจะเข้าไปช่วยในการฝึกงานค่อนข้างสูง

แมทธิวส์ (Mathews. 1979 : 3955 - A) ได้ศึกษาความเป็นไปได้ของการจัดหลักสูตร 1 ปี ให้แก่ฐานทัพอากาศคาเดนา (Kadena Air Base) ในเมืองโอกินาวา (Okinawa) ประเทศญี่ปุ่น วิธีการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กับพ่อแม่ ครูผู้สอน

และผู้บัญชาการฐานทัพอากาศ ตามเกี่ยวกับความต้องการและความเต็มใจที่จะรับตามแผนนี้ และแบบสอบถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายเมื่อเปรียบเทียบกับระบบเดิม ซึ่งในส่วนหลังนี้เป็นการสัมภาษณ์ผู้บัญชาการทหาร และผู้บริหารที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

ผลการวิจัยปรากฏว่า มีข้อเสนอแนะว่าควรศึกษาค้นคว้าในระดับลึกลงไป เพื่อจะรู้ว่า จะจัดการศึกษาดังกล่าวอย่างไร เพื่อกำหนดความละเอียดของแผนงานให้โรงเรียนและชุมชนได้พิจารณาก่อนที่จะรับดำเนินการได้

โมห์ร (Mohr. 1978 : 5430 - A) ศึกษาความเป็นไปได้ของการศึกษาวิชาเอกธุรกิจของวิทยาลัยร็อคมอนท์ (Rockmont College) เมืองเลควูด (Lecwood) รัฐโคโลราโด (Colorado) โดยอาศัยข้อมูลจากนักเรียน และหน่วยงานธุรกิจประจำท้องถิ่น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้แบ่งเป็นแบบสอบถาม 2 ชุด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นร่วมกับวิทยาลัยร็อคมอนท์ แบบสอบถามชุดแรกใช้สอบถามนักเรียนมัธยมปลายเรื่องความสนใจที่จะเรียนต่อในแขนงวิชาธุรกิจ ๗ วิทยาลัย แห่งนี้ เหตุผลในการตัดสินใจ ปัจจัยสำคัญ ๆ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ อาชีพที่สนใจ และความสนิทสนมคุ้นเคยกับวิทยาลัยแห่งนี้ คำถามสุดท้ายมิได้นำมาวิเคราะห์ในการวิจัย เป็นแต่เพียงข้อมูลที่รายงานให้วิทยาลัยทราบไว้เท่านั้น ส่วนแบบสอบถามอีก 1 ฉบับ ใช้สอบถามสมาชิกหอการค้าประจำท้องถิ่น และคณะกรรมการหน่วยงานธุรกิจเอกชน เพื่อศึกษาว่าหน่วยงานธุรกิจมีความเต็มใจหรือไม่ที่จะให้ความร่วมมือกับวิทยาลัยในโปรแกรมการฝึกงาน สำหรับนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกธุรกิจและหน่วยงานธุรกิจเหล่านี้จะจ้างงานนักศึกษาที่จบปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี จากโปรแกรมดังกล่าวของวิทยาลัยหรือไม่

มาฮอนเนย์ (Mahoney. 1979 : 2582 - A) ได้ศึกษาปัจจัยสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจความเป็นไปได้ ในการจัดตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในคอนเท็นของเมืองเซนต์หลุยส์ การวิจัยนี้มีกระบวนการ 2 ขั้นตอน ขั้นตอนแรกโดยออกแบบสอบถามปลายเปิดให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 148 คน ในขั้นตอนที่ 2 ใช้แบบสอบถามที่เป็นความคิดเห็นของประชากรในชุมชนต่อรูปแบบการจัดตั้งโรงเรียนที่เสนอให้พิจารณา

ผลการวิจัยปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยที่จะให้มีการจัดตั้งโรงเรียน และจากแบบสอบถามทำให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนซึ่งนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาขั้นต่อไป ส่วนในตอนที่ 2 เสนอให้จัดสร้างโดยเร็ว นอกจากนี้ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารและการจัดการ อีกด้วย

มูธ (Muth. 1979 : 5046 - A) ศึกษาความเป็นไปได้ของการจัดวิชาเศรษฐศาสตร์
ชุมชนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่าจะมีทางเลือกใดที่จะเป็นไปได้หรือ
ไม่ว่าวิชานี้จะเป็นที่ยอมรับและปฏิบัติได้ วิธีการศึกษาใช้การวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิ 3
แหล่ง คือ สำนวนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางสังคมศึกษาในสหรัฐเกี่ยวกับแบบเรียนทาง
เศรษฐศาสตร์ที่ใช้ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของแต่ละรัฐ สำหรับความสำนึกและ
ความสนใจในทางเศรษฐศาสตร์ และหลักการเลือกตัวแปรทางเศรษฐศาสตร์ในชุมชนของผู้เรียน
ประการสุดท้ายสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุมชนของโรงเรียน

ผลการวิจัยปรากฏว่า มีแบบเรียนจำนวนมากไม่เหมาะสม นักเรียนส่วนมากเห็นด้วยกับ
การศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ ฯลฯ และประการสุดท้าย โรงเรียนปัจจุบันไม่ค่อยได้จัดวิชาเศรษฐ-
ศาสตร์ ให้นักเรียนเลือกเรียนด้วยเหตุผลต่าง ๆ กัน

แบรดชอว์ (Bradshaw. 1985 : 2319 - A) ได้ศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงิน
ระบบโรงเรียนในรัฐอาร์เคนซอส (Arkansas) เพื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ
ระหว่างระบบโรงเรียนแบบเก่า กับระบบโรงเรียนแบบใหม่ ว่าระบบใดจะมีประสิทธิภาพมากกว่ากัน
ตัวแปรที่นำมาศึกษาได้แก่ ค่าใช้จ่ายทางด้านบริการ ค่าใช้จ่ายทางด้านบริหาร และค่าใช้จ่ายทาง
ด้านวัสดุอุปกรณ์

ผลการวิจัยปรากฏว่า โดยส่วนรวมแล้วการจัดตั้งระบบโรงเรียนแบบใหม่มีประสิทธิภาพ
มากกว่าการจัดระบบโรงเรียนแบบเก่า และเมื่อพิจารณาถึงความคุ้มทุนทางการเงิน พบว่า
การจัดระบบโรงเรียนแบบเก่ามีความคุ้มทุน เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางด้านบริการ บริหาร วัสดุอุปกรณ์
มากกว่าการจัดระบบโรงเรียนแบบใหม่ ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงสภาพทาง
ด้านการเงินของระบบการจัดการศึกษาของรัฐอาร์เคนซอส ทั้งนี้เพราะถึงแม้ว่าระบบโรงเรียนใหม่
ที่จัดตั้งขึ้นจะมีประสิทธิภาพสูงกว่าระบบเดิม แต่การปรับปรุงทางการเงินก็ไม่ได้ไปกว่าการจัด
ระบบโรงเรียนแบบเก่ามากนัก

จากงานวิจัยของต่างประเทศ สรุปได้ว่า ก่อนจะเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาไม่ว่าจะเป็น
ด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา หรือวิธีการดำเนินการ จะต้องมีการศึกษาความเป็นไปได้และความ
เหมาะสมด้านต่าง ๆ โดยจะศึกษาจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่นผู้บริหาร ผู้เรียน ผู้ปกครอง
ตลอดจนชุมชนนั้น ๆ

วารวิทย์ จินดาพล (2520 : 1 - 122) ได้ศึกษาความพร้อมในการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมบุคลากรทางการศึกษาประจำการในเขตความรับผิดชอบของวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช กลุ่มประชากรได้แก่ครูประจำการ 640 คน อาจารย์วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช 110 คน ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ 64 คน ผู้บริหารการศึกษาระดับจังหวัดกับผู้บริหารวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม 4 ฉบับ คือ แบบสอบถามความต้องการทางการศึกษาของครูประจำการ แบบสอบถามของอาจารย์วิทยาลัยครู แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารระดับอำเภอ และแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาระดับจังหวัดกับผู้บริหารวิทยาลัยครู แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าความแตกต่างของความต้องการทางการศึกษาของครูประจำการด้วย โค - สแควร์ (Chi - square) ส่วนความคิดเห็นของอาจารย์วิทยาลัยครู ผู้บริหารระดับอำเภอ ผู้บริหารระดับจังหวัด กับผู้บริหารวิทยาลัยครูใช้ค่ามัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic Mean) เป็นเครื่องมือพิจารณาความแตกต่าง

ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูประจำการในแต่ละวุฒิมีความต้องการไม่แตกต่างกัน อาจารย์วิทยาลัยครูมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมในด้านหลักการ อาคาร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ความสะดวกในการคมนาคม ความสะดวกในการบริการน้ำประปาและไฟฟ้าแตกต่างกัน ผู้บริหารการศึกษาระดับจังหวัดกับผู้บริหารวิทยาลัยครูมีความคิดเห็นต่อการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมในด้านสภาพทาง และวัสดุเชื้อเพลิงแตกต่างกัน

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2528 : 105 - 119) ได้ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดโครงการการศึกษาต่อเนื่องให้กับเจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังนี้

1. ศึกษาความพร้อมของคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยมหิดล เกี่ยวกับการจัดโครงการการศึกษาต่อเนื่องให้กับเจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์
2. ความเห็นและความต้องการของเจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่เกี่ยวกับการจัดโครงการการศึกษาต่อเนื่อง
3. ความเห็นของผู้อำนวยการโรงพยาบาล เกี่ยวกับการจัดโครงการการศึกษาต่อเนื่องให้กับเจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์ และผู้อำนวยการโรงพยาบาล เป็นตัวแปรอิสระความพร้อมในการจัดโครงการการศึกษาต่อเนื่องของคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยมหิดล ความเห็นและความต้องการของเจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์เกี่ยวกับโครงการการศึกษาต่อเนื่องและความเห็นของผู้บริหารโรงพยาบาลเกี่ยวกับโครงการการศึกษาต่อเนื่องเป็นตัวแปรตาม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่จบหลักสูตร 1 ปี หรือ 2 ปี จากคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยมหิดล คณะแพทย์ศาสตร์ วชิรพยาบาล คณะแพทย์ศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และจากโรงพยาบาลราชวิถี และผู้อำนวยการโรงพยาบาลจากโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลจังหวัด โรงพยาบาลอำเภอ และโรงพยาบาลเอกชน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม 2 ชุด สำหรับเจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์และผู้อำนวยการโรงพยาบาล เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งและรับคืนทางไปรษณีย์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และทดสอบความแตกต่างของตัวแปรด้วย สถิติทดสอบไค - สแควร์ (Chi - square)

ผลการวิจัยปรากฏว่า คณะเทคนิคการแพทย์มหาวิทยาลัยมหิดลมีความพร้อมที่สามารถจะจัดโครงการการศึกษาต่อเนื่องให้กับเจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์ได้ สำหรับความเห็นและความต้องการของเจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์และผู้อำนวยการโรงพยาบาลนั้น ทุกคนมีความเห็นว่าจะจัดโครงการการศึกษาต่อเนื่อง และเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะศึกษาต่อ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่ามีความเป็นไปได้ที่จะจัดโครงการการศึกษาต่อเนื่องที่คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยมหิดล

อุไร แฉล้ม (2529 : 6 - 8) ศึกษาความเป็นไปได้ในการเปิดวิชาชีพต่าง ๆ ในวิทยาลัยครูยะลา เพื่อหาข้อสรุปว่า ในจำนวน 20 สาขาวิชาที่ท้องถิ่นต้องการนั้น วิชาใดที่สมควรเปิดตามลำดับก่อน - หลัง เมื่อพิจารณาจากความพร้อมของปัจจัยต่าง ๆ 4 ด้าน อันได้แก่ความพร้อมของวิทยาลัยครูยะลา ความพร้อมของทรัพยากรชุมชน ความต้องการศึกษาต่อเนื่องของนักเรียนมัธยมปีที่ 6 และความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนที่จะให้ศึกษาต่อสาขาวิชาต่าง ๆ

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ได้แก่ ความพร้อมของปัจจัยด้านต่าง ๆ ในการเปิดวิชาชีพในวิทยาลัยครูยะลา ได้แก่ ความพร้อมด้านบุคลากร อาจารย์ สถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการสอน ความพร้อมของทรัพยากรท้องถิ่น ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาต่าง ๆ ใน

ท้องถิ่น แหล่งฝึกงานของนักศึกษา แหล่งรองรับแรงงานจากผลิตของวิทยาลัย หรือโอกาสมีงานทำของนักศึกษา ความต้องการศึกษาคือในวิชาชีพต่าง ๆ ในวิทยาลัยครูของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ต้องการให้นักเรียนศึกษาต่อสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ในวิทยาลัยครูยะลา และสาขาวิชาชีพที่อยู่ในความต้องการของท้องถิ่นที่ควรเปิดในวิทยาลัยครูยะลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ อาจารย์วิทยาลัยครูทั้งหมด 120 คน ผู้เชี่ยวชาญในท้องถิ่น จำนวน 30 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,534 คน และผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส จำนวน 1,340 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบผสมกับแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 4 ฉบับ สำหรับถามอาจารย์วิทยาลัยครูยะลา ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในท้องถิ่น ตามความต้องการที่จะศึกษาคือในวิชาชีพต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และตามความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนที่จะให้ศึกษาต่อในวิชาชีพดังกล่าว วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อจัดลำดับความพร้อมของปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วลงในตารางตัดสินใจ แล้วพิจารณาผลรวมของลำดับที่ของปัจจัยต่าง ๆ ในแต่ละสาขาวิชาชีพ สาขาวิชาชีพใดมีผลรวมของลำดับความพร้อมในปัจจัยต่าง ๆ น้อยที่สุดแสดงว่ามีความพร้อมมากที่สุด

ผลการวิจัยปรากฏว่า จากสภาพความพร้อมของปัจจัย 4 ด้าน สาขาวิชาชีพที่ควรเปิดสอนในวิทยาลัยครูยะลาตามลำดับก่อน - หลัง คือ การจัดการ การบริหารธุรกิจขนาดย่อม ธุรกิจเกษตร การท่องเที่ยว และมีศิลปะ ช่างไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ช่างไม้และช่างก่อสร้าง สัตวบาล (ปศุสัตว์และสัตว์ปีก) ภูมิกรรมสาขาพืชสวนและพืชไร่ ภูมิกรรมสาขาการทำสวนยางพารา ตามลำดับ นอกจากการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในทางสภาพวัฒนธรรมและเศรษฐกิจของท้องถิ่น และการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2528 กับการตอบสนองความต้องการของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ในท้องถิ่น พบว่า มีโครงการเปิดสอนวิชาชีพในวิทยาลัยครูยะลา สอดคล้องกับสภาพวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และท้องถิ่น และจะตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมาก หากวิทยาลัยครูยะลาสามารถจัดดำเนินการพัฒนาบุคลากร อาจารย์ และจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนได้

วีระ วงศ์สรรค์ (2530 : บทคัดย่อ) ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถานบันบัณฑิตทางการทหาร วิธีการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถานบันบัณฑิตทางการทหาร โดยศึกษาความเป็นไปได้ของตัวแปร 4 ด้าน คือ ตัวแปรด้านสังคม ด้านการบริหารและการจัดการ ด้านการลงทุน และด้านทรัพยากร เก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง สอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 1,520 คน ซึ่งประกอบด้วยข้าราชการในกระทรวงกลาโหม 4 ประเภท คือ ผู้บัญชาการจำนวน 155 คน ข้าราชการทหารจำนวน 856 คน อาจารย์ผู้สอนจำนวน 79 คน นักเรียนนายร้อย นายเรือ และนายเรืออากาศจำนวน 430 คน โดยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าจำนวน 4 ฉบับ และแบบสำรวจ 1 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์เอกสาร และหาค่าจำนวนความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 ศึกษาความเป็นไปได้ของการจัดการศึกษาในสาขาวิชาที่กองทัพต้องการตามความจำเป็นรีบด่วนตามลำดับก่อน - หลัง ซึ่งมีรายละเอียดของการศึกษา 2 ประการ คือ

1. ศึกษาสาขาวิชาที่กองทัพต้องการจัดการศึกษาตามความจำเป็นรีบด่วน โดยการประเมินความต้องการของกองทัพในเรื่องต่อไปนี้

- 1.1 ความต้องการพัฒนาความรู้ ความสามารถของกำลังพลในกองทัพ
 - 1.2 สาขาที่กองทัพต้องการส่งข้าราชการไปศึกษาต่อระดับปริญญาโทภายในกองทัพ
 - 1.3 สาขาวิชาที่หน่วยงานต่าง ๆ ของกองทัพต้องการให้จัดการศึกษาในสถาบัน
- เก็บรวบรวมข้อมูลโดย การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของกองทัพ สอบถามความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาจำนวน 155 คน โดยใช้แบบสอบถามดังกล่าวแล้วในการศึกษาขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการจัดลำดับของความต้องการจากจำนวนความถี่ วิเคราะห์ความสอดคล้องของสาขาวิชาที่หน่วยงานต่าง ๆ ต้องการ และจัดลำดับความสำคัญของสาขาวิชาที่หน่วยงานต่าง ๆ ต้องการโดยใช้ตารางการตัดสินใจ

2. การศึกษาความเป็นไปได้ของการจัดการศึกษาในสาขาวิชาที่กองทัพต้องการตามความจำเป็นรีบด่วนตามลำดับก่อน - หลัง โดยพิจารณาจากความพร้อมของตัวแปร 4 ด้าน คือ ความพร้อมด้านทรัพยากร ความพร้อมด้านอาจารย์ผู้สอน ความต้องการศึกษาคือของข้าราชการทหาร และนักเรียนนายร้อย นายเรือ และนายเรืออากาศ เก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร และการศึกษาขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการพิจารณาจำนวนความถี่ และค่าคะแนนเฉลี่ย เพื่อจัด

ลำดับความพร้อมของตัวแปรด้านต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วลงในตารางการตัดสินใจ แล้วพิจารณาผลรวมลำดับความพร้อมของตัวแปรต่าง ๆ ในแต่ละสาขาวิชา สาขาวิชาใดมีผลรวมของลำดับความพร้อมของตัวแปรด้านต่าง ๆ น้อยที่สุด แสดงว่าสาขานั้นมีความพร้อมมากที่สุด และมีความเป็นไปได้ในการจัดการศึกษาก่อนสาขาวิชาอื่น ๆ

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. มีความเป็นไปได้ทางสังคม ด้านการบริหารและการจัดการ ด้านการลงทุน และมีแนวโน้มที่จะเป็นไปได้ ทางด้านทรัพยากรในการจัดตั้งสถาบัน จึงสรุปได้ว่า มีความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถาบันบัณฑิตทางการทหาร

2. สาขาวิชาที่กองทัพต้องการให้จัดการศึกษา ตามความจำเป็นรีบด่วนตามลำดับก่อนหลัง มีดังนี้ คือ

- 2.1 คอมพิวเตอร์
- 2.2 วิศวกรรมไฟฟ้า (อิเล็กทรอนิกส์)
- 2.3 การบริหารราชการทหาร
- 2.4 วิศวกรรมเครื่องกล
- 2.5 วิศวกรรมไฟฟ้า (สื่อสาร)
- 2.6 วิศวกรรมอากาศยาน
- 2.7 การวิจัยเชิงปฏิบัติการ

3. สาขาวิชาที่มีความเป็นไปได้ ในการจัดการศึกษาระดับปริญญาโทตามลำดับก่อน - หลัง เมื่อพิจารณาจากความพร้อมของตัวแปรด้านต่าง ๆ มีดังนี้

- 3.1 การบริหารราชการทหาร
- 3.2 คอมพิวเตอร์
- 3.3 การวิจัยเชิงปฏิบัติการ
- 3.4 วิศวกรรมไฟฟ้า (อิเล็กทรอนิกส์)
- 3.5 วิศวกรรมไฟฟ้า (สื่อสาร)
- 3.6 วิศวกรรมอากาศยาน
- 3.7 วิศวกรรมเครื่องกล

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความเป็นไปได้ในการวางแผนทางการศึกษา สรุปได้ว่า การศึกษาความเป็นไปได้นี้มีขอบเขตหลายระดับ ตั้งแต่ระดับที่ครอบคลุมองค์ประกอบจนถึงระดับย่อย ๆ ลงมา เพื่อการตัดสินใจระดับต่าง ๆ เช่น การตัดสินใจระดับนโยบาย ระดับบริหารและระดับดำเนินการ (Peterson. 1975 : 34 - 44) ความเป็นไปได้ การรวบรวมข้อมูล และการจัดกระทำข้อมูลที่ทำให้สะดวกต่อการตัดสินใจของผู้บริหาร ในการจัดการศึกษา จะครอบคลุมตั้งแต่ ความต้องการกำลังคน ทรัพยากรที่มีอยู่ อาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกงบประมาณ และเทคนิคที่ดีที่สุด

จากงานวิจัยข้างต้นที่กล่าวมาทราบถึงวิธีการและตัวแปรด้านต่าง ๆ เช่น ความพร้อมด้านทรัพยากร อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร ความต้องการของผู้เรียน ผู้บริหารและชุมชน และความเป็นไปได้ในการดำเนินการ นับว่าเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สำหรับสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา ความพร้อมของสถานศึกษาแต่ละแห่งในด้านต่าง ๆ ตามหลักการของการศึกษาความเป็นไปได้ในการวางแผนทางการศึกษา จึงเป็นแนวทางที่สำคัญ เป็นเครื่องช่วยให้ผู้บริหารได้เห็นข้อมูลความพร้อมหรือความเป็นไปได้ในด้านต่าง ๆ เพื่อการตัดสินใจที่ดีที่สุดได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

จากการสำรวจความต้องการแรงงานของกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามประเภทวิชา พบว่า ความต้องการแรงงานที่จะรับมีอัตราเพิ่มไม่เท่ากัน ประเภทวิชาที่มีอัตราเพิ่มมากที่สุดคือ คหกรรม ร้อยละ 41.81 และเกษตรกรรมร้อยละ 36.01 นอกจากนั้นเป็นช่างอุตสาหกรรม ร้อยละ 19.18 พณิชยกรรมร้อยละ 16.11 และศิลปหัตถกรรมร้อยละ 2.68

ถ้าจะพิจารณาอัตราการรับเพิ่มตามระดับการศึกษาแล้ว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีอัตราการรับเพิ่มร้อยละ 21.35 ซึ่งใกล้เคียงกับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งมีอัตราการรับเพิ่ม ร้อยละ 21.38 ส่วนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค มีอัตราการรับเพิ่มสูงกว่าระดับอื่นคือร้อยละ 28.96 นอกนั้น เป็นหลักสูตรระยะสั้นมีอัตราการรับเพิ่มร้อยละ 10.60 และประโยคมัธยมศึกษาอาชีวศึกษาร้อยละ 6.39

การวิเคราะห์ความต้องการแรงงาน สถานประกอบการต่าง ๆ ได้ระบุความต้องการกำลังคนที่ต้องการรับเพิ่มทั้งประเทศ โดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 18.88 ของที่มีอยู่ ซึ่งถ้าหากแยกเป็นรายภาคแล้วจะได้อัตราการรับกำลังคนเพิ่มจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ความต้องการแรงงานภาคตะวันออกเฉียงเหนืออัตราการรับเพิ่มร้อยละ 29.84 ภาคกลาง อัตราการรับเพิ่มร้อยละ 25.61 ภาคเหนืออัตราการรับเพิ่มร้อยละ 9.12 และภาคตะวันออก-กลาง บางส่วน อัตราการรับเพิ่มร้อยละ 7.07 และภาคใต้อัตราการรับเพิ่มร้อยละ 6.75 ซึ่งมีรายละเอียดต่อไป

กลุ่มภาคเหนือ ประเภทวิชาที่ต้องการกำลังคนเพิ่มขึ้นบ้างก็คือ พณิชยกรรมและเกษตรกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หน่วยงานที่รับส่วนใหญ่ เป็นหน่วยงานของเอกชน ส่วนประเภทวิชาที่ต้องการกำลังคนเพิ่มน้อยคือ ศิลปหัตถกรรมในทุกระดับ

กลุ่มภาคใต้ ประเภทวิชาที่ต้องการกำลังคนเพิ่มขึ้นบ้างก็คือ เกษตรกรรม พณิชยกรรม และช่างอุตสาหกรรมตามลำดับ หน่วยงานที่รับส่วนใหญ่เป็นหน่วยงานเอกชน ส่วนประเภทวิชาคหกรรมและศิลปหัตถกรรมมีความต้องการกำลังคนเพิ่มขึ้นเลข

กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเภทวิชาที่ต้องการกำลังคนเพิ่มสูงขึ้นก็คือ คหกรรม และเกษตรกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งหน่วยงานที่รับส่วนใหญ่เป็นหน่วยงานราชการ รองลงมา เป็นหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจ และเอกชนตามลำดับ ส่วนประเภทวิชาที่ต้องการกำลังคนเพิ่ม ในอัตราน้อยที่สุดคือ ศิลปหัตถกรรมในทุกระดับ

กลุ่มภาคตะวันออก - กลางบางส่วน ประเภทวิชาที่ต้องการกำลังคนเพิ่มขึ้นก็คือ ช่างอุตสาหกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หน่วยงานที่รับส่วนใหญ่ เป็นหน่วยงานเอกชน ส่วนประเภทวิชาอื่น ๆ นั้นไม่มีความต้องการกำลังคนเพิ่มขึ้นเลข

กลุ่มภาคกลาง ประเภทวิชาที่ต้องการกำลังคนเพิ่มขึ้นสูงก็คือ ช่างอุตสาหกรรม และ พณิชยกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หน่วยงานที่รับส่วนใหญ่ เป็นหน่วยงานเอกชน รองลงมาเป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนประเภทวิชาที่ต้องการกำลังคนเพิ่ม น้อยที่สุดคือ ศิลปหัตถกรรมทุกระดับ (กรมอาชีวศึกษา. 2528 : 11 - 15)

กล่าวโดยสรุปแล้วความต้องการแรงงานของประเทศเพิ่มขึ้นในทุกประเภทวิชาทั้งช่างอุตสาหกรรม พณิชยกรรม เกษตรกรรมและคหกรรม สำหรับศิลปหัตถกรรมนั้น ไม่มีความต้องการกำลังคนเพิ่มขึ้นเลข ส่วนประเภทวิชาใดจะเป็นที่ต้องการมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับสภาพทางภูมิศาสตร์และเศรษฐกิจในแต่ละภาค

โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคนี้ ๆ มีการประกอบอาชีพเน้นหนักไปทางใด ถ้าหากมีแหล่งอุตสาหกรรมและ
บริการมาก แรงงานที่รับส่วนใหญ่มักจะเป็นแรงงานทางช่างอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม เช่นภาคกลาง
และภาคตะวันออกเฉียงกลางบางส่วน ส่วนภาคที่ยังมีการประกอบอาชีพส่วนใหญ่ทางการเกษตร แรงงานที่
รับส่วนใหญ่มักจะเป็นแรงงานทางด้านเกษตรกรรม เช่น ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคเหนือ
สำหรับภาคใต้ และภาคเหนือ นั้น นอกจากจะต้องการแรงงานทางด้านเกษตรกรรมแล้ว แรงงานทาง
ด้านพาณิชย์กรรมก็ยังมีความต้องการเพิ่มขึ้นกัน เนื่องจากว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวและบริการที่สำคัญ
ของประเทศไทย สิ่งที่น่าสังเกตประการหนึ่งก็คือสถานการณ์ที่จูงใจความต้องการที่จะรับคนเพิ่ม
ในอัตราที่สูง ส่วนมากจะเป็นหน่วยงานเอกชน รองลงมาเป็นหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ ตาม
ลำดับ (กรมอาชีวศึกษา. 2528 : 8 - 7)

จากการรายงานการติดตามผลการดำเนินงาน ปี 2530 ของกองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา
ได้สรุปไว้ว่า ความต้องการด้านตลาดแรงงาน หรือภาวะการมีงานทำ การจ้างงานในแต่ละสาขาวิชาชีพ
มีจำนวนเพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด ในแต่ละสาขาวิชาชีพนั้นจะไม่เหมือนกัน กล่าวคือ บางสาขาวิชาชีพ
มีจำนวนความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้นมาก บางสาขาวิชาชีพมีจำนวนความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้นน้อย
ทั้งนี้เป็นเพราะอัตราการขยายตัวในแต่ละสาขาธุรกิจ มีความเจริญเติบโตที่แตกต่างกันออกไป โดย
บางสาขาธุรกิจมีคู่ทางแนวโน้มการดำเนินธุรกิจแจ่มใส และบางธุรกิจก็ซบเซา เพราะแต่ละธุรกิจ
จะมีความแตกต่างในด้านความพร้อมของปัจจัยการผลิต หรือวัตถุดิบ หรือข้อได้เปรียบความเหมาะสม
ในรายละเอียดปลีกย่อยไม่เหมือนกัน เช่นความเหมาะสมทางด้านทรัพยากร วัตถุดิบ หรือความเหมาะสม
ในด้านแหล่งผลิต หรือความมีประสิทธิภาพในเทคโนโลยี ความชำนาญ ตลอดจนเงินทุนที่แตกต่างกัน เป็นต้น

สำหรับสาขาธุรกิจดีเด่น ที่มีความพร้อมในปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ที่เหมาะสม ซึ่งมีมีส่วนช่วย
ผลักดันให้มีการจ้างงานในแต่ละสาขาวิชาชีพมากขึ้น ได้แก่ ธุรกิจอุตสาหกรรม การผลิตวัสดุก่อสร้าง
ธุรกิจก่อสร้าง ธุรกิจอุตสาหกรรมเปโตรเคมี ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตภัตอาหารทะเลและกระป๋อง
สิ่งทอ - เสื้อผ้าสำเร็จรูป การผลิตแผงวงจรไฟฟ้า ชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ ชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ ธุรกิจ
อัญมณี เครื่องประดับ ธุรกิจการเกษตรเพื่อการส่งออก เช่น การเลี้ยงกุ้ง เลี้ยงไก่ เป็นต้น

ด้วยเหตุว่าธุรกิจหรืออุตสาหกรรมในสาขาค่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นนี้ มีการขยายตัวเจริญ
เติบโตในอัตราที่รวดเร็วและสูงมากขึ้น ทำให้มีความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น จนบางช่วงถึงขั้น
ขาดแคลนมากเพราะกำลังแรงงานที่ผลิตสนองตลาดแรงงานปรับตัวไม่ทัน โดยเฉพาะช่วงแรงงาน
ระดับกลาง ผู้ช่วยหัวหน้างาน หรือหัวหน้างาน ในสาขาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค

ส่วนสาขาที่กำลังมีความต้องการมาก หรือมีการจ้างแรงงานสูงในปัจจุบัน ได้แก่ สาขาช่างอุตสาหกรรมการผลิตต่าง ๆ สาขาช่างกลโรงงาน ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างเทคนิคการผลิต สาขาคอมพิวเตอร์ สาขาแปรรูปเคมี สาขาเจาะระโน ช่างฝังเครื่องประดับอัญมณี สาขาอุตสาหกรรมพลาสติก เป็นต้น ส่วนสาขาที่มีความต้องการรองลงมา เป็นอัตราการเติบโตของภาวะเศรษฐกิจตามปกติ ได้แก่ สาขาพืชกรรม คหกรรม เกษตรกรรม และศิลปหัตถกรรม เป็นต้น

สำหรับข้อมูลการสำรวจภาวะการมีงานทำที่แยกเป็นสาขาวิชาชีพของกรมอาชีวศึกษา นั้น ปรากฏว่ามีแนวโน้มทิศทางที่สอดคล้องกันไปตามภาวะเติบโตในแต่ละสาขาธุรกิจที่กล่าวแล้วข้างต้นเช่นกัน อีกทั้งยังมีความสอดคล้องกับความต้องการในภาคบริษัท ห้างร้านต่าง ๆ ที่แสดงความจำนงมาจ้างกรมแรงงานด้วย กล่าวคือ ในตลาดแรงงานที่สำรวจได้ทั้งสองแห่ง พอจะอนุมานได้ว่า มีความต้องการแรงงานด้านช่างอุตสาหกรรมมากเป็นอันดับหนึ่ง ประมาณร้อยละ 45 รองลงมาอันดับสองได้แก่ สาขาวิชาพืชกรรม ประมาณร้อยละ 28 ส่วนสาขาคหกรรม เกษตรกรรม และศิลปหัตถกรรมมีความต้องการรวมประมาณร้อยละ 27 (กรมอาชีวศึกษา, 2532 : 23 - 24)

การวิเคราะห์ความต้องการแรงงานอาชีวศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ให้เห็นแนวโน้มความต้องการแรงงานอาชีวศึกษา อันเป็นข้อมูลสำหรับการจัดการศึกษาในส่วนที่เป็นไปได้แม้ว่าตัวเลขที่ปรากฏจะไม่ใช่ตัวแทนของประเทศ แต่ก็ก็เป็นเครื่องชี้ความต้องการของตลาดแรงงานในภาพรวมโดยจะเห็นได้ว่าสภาพการจ้างงานในปัจจุบันมีสภาวะดีขึ้นมาก เมื่อเทียบกับ 3 - 4 ปี ที่ผ่านมา การจ้างแรงงานเพิ่มขึ้นภาวะการว่างงานลดน้อยลง อย่างไรก็ตามจะมีผู้สำเร็จใหม่เข้าสู่ตลาดแรงงานทุก ๆ ปี ทำให้เกิดการสะสมแรงงานขึ้นระหว่างแรงงานเก่าและแรงงานใหม่ เป็นผลทำให้การจ้างงานเกิดการแข่งขันสูงเพื่อวัตถุประสงค์เดียวกัน คือการได้มีงานทำ อันเป็นผลคืออย่างยิ่งสำหรับผู้ประกอบการด้านธุรกิจในการที่ได้มีโอกาสคัดเลือกผู้สมัครงานมากขึ้น ซึ่งจะได้แรงงานที่มีคุณภาพตามที่ตลาดต้องการ

กล่าวโดยสรุป การประเมินสภาพเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา จะต้องพิจารณาตัวแปรด้านต่าง ๆ เช่นด้านเศรษฐกิจ ด้านเทคนิค ด้านกำลังคน ด้านการจัดการ ด้านสังคม แต่จากการวิเคราะห์ตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้ ปรากฏว่าตัวแปรหลายด้านมีความใกล้เคียงกัน ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ จึงขอรวบรวมตัวแปรต่าง ๆ เข้าด้วยกันให้เหลือเพียง 2 ด้านคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และความต้องการของตลาดแรงงาน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ พุทธศักราช 2527 ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ประกอบด้วยบุคคล 2 กลุ่ม คือ

กลุ่ม 1 ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 42 แห่ง มีจำนวนทั้งสิ้น 42 คน อาจารย์ผู้สอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่เปิดทำการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ซึ่งกำลังทำการสอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำนวน 945 คน รวมทั้งหมด 987 คน

กลุ่มที่ 2 ผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นผู้จัดการฝ่ายบุคคล หรือผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของห้างสรรพสินค้า จำนวน 19 คน, ธนาคาร จำนวน 27 คน และรัฐวิสาหกิจ จำนวน 46 คน รวมทั้งหมด 92 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ใช้วิธีการสุ่มจากประชากรทั้ง 2 กลุ่มดังกล่าว โดยประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่างดังนี้

กลุ่ม 1 ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำนวน 13 คน อาจารย์ผู้สอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ซึ่งกำลังทำการสอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำนวน 283 คน รวมทั้งหมด 296 คน

กลุ่ม 2 ผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นผู้จัดการฝ่ายบุคคล หรือผู้บังคับบัญชาชั้นต้นหัวหน้าฝ่ายหัวหน้าแผนกของห้างสรรพสินค้า จำนวน 8 คน ธนาคาร จำนวน 8 คน และรัฐวิสาหกิจ จำนวน 14 คน รวมทั้งหมด 28 คน

ตาราง 3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ผู้บริหารและอาจารย์	987	296
ผู้บริหาร	42	13
อาจารย์	945	283
ผู้ประกอบการ	92	28
ห้างสรรพสินค้า	19	6
ธนาคาร	27	8
รัฐวิสาหกิจ	46	14
รวม	1,079	324

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา คู่มือการใช้หลักสูตร หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของกรมอาชีวศึกษาและสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เกณฑ์มาตรฐานในการใช้หลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) จากหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของ ล้วน สาธยศ และอังคณา สาธยศ (2528 : 136-143)

3. เขียนข้อคำถามเกี่ยวกับความพร้อมด้านทรัพยากรและการเรียนการสอนหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สำหรับ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา และข้อคำถามเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยใช้นำคำถามจากแบบสอบถามของอุไร แฉล้ม (2529 : 275 - 290) วีระ วงศ์สรรค์ (2530 : 357 - 367) กันตชา เพิ่มผล (2530 : 189 - 180) วรเทพ สงวนสิทธิ์ (2528 : 87 - 91) และบุญส่ง นิลแก้ว (2530 : 189 - 198)

รวบรวมข้อคำถามโดยจัดแยกเป็น 3 ชุด คือ

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) สร้างตามแนวของ ลิเคิร์ต (Likert) โดยประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับความพร้อมด้านทรัพยากร ได้แก่ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ ห้องปฏิบัติการ แหล่งค้นคว้า และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เป็นแบบสอบถามที่ใช้ถามผู้บริหาร โดยให้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความพร้อมออกเป็น 5 ระดับ คือ (1-5) ซึ่งแทนระดับความพร้อมน้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด ตามลำดับ

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) สร้างตามแนวของ ลิเคิร์ต (Likert) โดยประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับความพร้อมด้านการสอน เป็นแบบสอบถามที่ใช้ถามอาจารย์ โดยให้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความพร้อมออกเป็น 5 ระดับ คือ (1-5) ซึ่งแทนระดับความพร้อมน้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด ตามลำดับ

ชุดที่ 3 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) สร้างตามแนวของ ลิเคิร์ต (Likert) โดยประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงาน เป็นแบบสอบถามที่ใช้ถามผู้ประกอบการ โดยให้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความต้องการออกเป็น 5 ระดับ คือ (1-5) ซึ่งแทนระดับความต้องการน้อยที่สุดหรือไม่จำเป็น น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด หรือจำเป็น ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังขั้นตอนต่อไปนี้

1. กลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ผู้วิจัยติดต่อส่งแบบสอบถาม และนัดหมายเก็บกลับคืนด้วยตนเอง

2. ผู้ประกอบการ ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมด้วยตนเอง โดยได้พบกับผู้ประกอบการทั้งหมด เป็นรายบุคคล และอธิบายการตอบแบบสอบถามให้เข้าใจ และรวบรวมกลับคืน

การรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่า ในจำนวนแบบสอบถาม 324 ฉบับ ได้รับกลับคืนมาทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100.00 แยกเป็นผู้บริหาร 13 ฉบับ อาจารย์ 283 ฉบับ และผู้ประกอบการ 28 ฉบับ รวมเป็น 324 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจสำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครนี้ พิจารณาจากความพร้อมในการใช้หลักสูตรในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา โดยหาข้อสรุปจากการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความเห็นจากทั้งกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มอาจารย์ และผู้ประกอบการ และแปลความหมายดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์พิจารณาค่าเกณฑ์ต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.55 - 5.00	หมายถึง	มีความพร้อม สูงที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.55 - 4.54	หมายถึง	มีความพร้อม สูง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.55 - 3.54	หมายถึง	มีความพร้อม ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.55 - 2.54	หมายถึง	มีความพร้อม ต่ำ
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 1.54	หมายถึง	มีความพร้อม ต่ำที่สุด

2. ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ประกอบการ พิจารณาค่าเกณฑ์ต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.55 - 5.00	หมายถึง	มีความต้องการ สูงที่สุดหรือจำเป็น
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.55 - 4.54	หมายถึง	มีความต้องการ สูง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.55 - 3.54	หมายถึง	มีความต้องการ ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.55 - 2.54	หมายถึง	มีความต้องการ ต่ำ
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 1.54	หมายถึง	มีความต้องการ ต่ำที่สุดหรือไม่จำเป็น

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าคะแนนเฉลี่ยมัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic Mean) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (\text{Ferguson. 1981 : 49})$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Diviation) โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละคนยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. ร้อยละของค่าเฉลี่ยความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละของค่าเฉลี่ยจากระดับความเห็นสูงสุด
 ในแต่ละรายการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาคือความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ใน กรุงเทพมหานครครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนของการวิจัยเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาคือความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ในกรุงเทพมหานคร ดังนี้

1. ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับความพร้อมด้านทรัพยากร โดยวิเคราะห์จากความพร้อมด้านต่าง ๆ เช่น บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ ห้องปฏิบัติการ แหล่งค้นคว้า
2. ความคิดเห็นของอาจารย์ เกี่ยวกับความพร้อมด้านการสอน โดยวิเคราะห์จากคุณสมบัติของหลักสูตรแต่ละสาขาวิชาที่อาจารย์มีความพร้อมที่จะสอนได้

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการ เกี่ยวกับลักษณะงานและคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยวิเคราะห์จากคุณสมบัติของหลักสูตรตามความคิดเห็นของผู้ประกอบการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาคือความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ใน กรุงเทพมหานคร เสนอรายละเอียดดังนี้

- 1 ความเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับความพร้อมด้านทรัพยากรโดยวิเคราะห์ความพร้อมด้านต่าง ๆ ผลการวิเคราะห์ความพร้อมด้านทรัพยากร ปรากฏรายละเอียด ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับความพร้อมด้านทรัพยากร

ประเด็นพิจารณา	$\bar{X}$	S.D.	%ความพร้อม	ลำดับที่
1. ความพร้อมด้านบุคลากร	3.85	0.56	77.00	12
2. ความพร้อมด้านอาคารสถานที่	4.23	0.60	84.60	1
3. เอกสารในท้องสมุคมีเพียงพอกับจำนวน ผู้เรียน	3.62	0.65	72.40	14
4. ความพอเพียงด้านวัสดุอุปกรณ์ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน	3.85	0.80	77.00	13
5. บรรยากาศในการส่งเสริมทางวิชาการ ของโรงเรียนของท่าน	4.00	0.41	80.00	7
6. การบริการของท้องสมุค	3.47	0.66	69.40	15
7. ความสะดวกในการสนับสนุน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	4.10	0.28	82.00	4
8. ความพร้อมเกี่ยวกับการจัดหาสถาน ฝึกงาน	4.00	0.57	80.00	8
9. ความพร้อมเกี่ยวกับการฝึกงาน ของนักศึกษาตรงสาขาวิชาที่เปิดสอน	4.00	0.58	80.00	9
10. ความเหมาะสมของท้องเรียน	4.00	0.69	80.00	10
11. ความพร้อมของท้องปฏิบัติการ	4.15	0.76	83.00	3
12. เอกสารประกอบการสอนมีจำนวนเพียงพอ	4.08	0.76	81.60	5

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเด็นพิจารณา	$\bar{X}$	S.D.	รวมความพร้อม	ลำดับที่
13. การอำนวยความสะดวกในการจัด ดำเนินการเรียนการสอน เช่น การเปลี่ยนรายวิชา การขอใบ ทะเบียนแสดงผลการศึกษา	3.92	0.60	78.40	11
14. ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	4.22	0.49	84.40	2
15. ความสามารถในการสอนอาจารย์ โดยส่วนรวม	4.00	0.00	80.00	6
รวม	3.97	0.33	79.40	

จากตาราง 4 ปรากฏผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

เมื่อนำลำดับความพร้อมด้านทรัพยากรมาจัดลำดับปรากฏว่า ผู้บริหารมีความพร้อมด้านอาคารสถานที่สูงสุดเป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือ ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ความพร้อมของห้องปฏิบัติการ ความสะดวกในการสนับสนุนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เอกสารประกอบการสอนมีจำนวนเพียงพอ ความสามารถในการสอนของอาจารย์โดยส่วนรวม บรรยากาศในการส่งเสริมวิชาการของโรงเรียน ความพร้อมเกี่ยวกับการจัดหาสถานที่ฝึกงาน ความพร้อมเกี่ยวกับการฝึกงานของนักศึกษาตรงสาขาวิชาที่เปิดสอน ความเหมาะสมของห้องเรียน การอำนวยความสะดวกในการจัดดำเนินการเรียนการสอน ได้แก่ การเปลี่ยนรายวิชา การขอใบแสดงผลการศึกษา ความพร้อมด้านบุคลากร ความพอเพียงด้านวัสดุอุปกรณ์

ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เอกสารในห้องสมุดมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน และการบริการของห้องสมุด ตามลำดับ

สรุปความพร้อมด้านทรัพยากร จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับความพร้อมด้านการจัดการเรียนการสอนทุกด้าน มีค่าเฉลี่ย 3.97 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.33 แสดงว่า ผู้บริหารมีความพร้อมในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลค่อนข้างสูง หรือมีความพร้อมร้อยละ 79.40 โดยมีความพร้อมด้านบุคลากร อาคารสถานที่ เอกสารในห้องสมุดมีเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน ความพร้อมด้านวัสดุ อุปกรณ์ ในการจัดการเรียนการสอน บรรยากาศในการส่งเสริมทางวิชาการของโรงเรียน ความสะดวกในการสนับสนุนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ความพร้อมเกี่ยวกับการจัดสถานที่ฝึกงาน ความพร้อมเกี่ยวกับการฝึกงานของนักศึกษาตรงสาขาวิชาที่เปิดสอน ความเหมาะสมของห้องเรียน ความพร้อมของห้องปฏิบัติการ เอกสารประกอบการสอนมีจำนวนเพียงพอ การอำนวยความสะดวกในการจัดดำเนินการเรียนการสอน เช่น การเปลี่ยนรายวิชา การขอใบระเบียบแสดงผลการศึกษาแสดงผลการศึกษา ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ความสามารถในการสอนของอาจารย์โดยรวม อยู่ในระดับสูง ส่วนการบริการห้องสมุดมีความพร้อมปานกลาง

2. ความคิดเห็นของอาจารย์ เกี่ยวกับความพร้อมด้านการสอน โดยวิเคราะห์คุณสมบัติของหลักสูตรแต่ละสาขาวิชาที่อาจารย์มีความพร้อมที่จะสอน

ผลการวิเคราะห์ความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์ในสาขาต่าง ๆ ปรากฏรายละเอียดดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 ความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาการบัญชี ของอาจารย์

หัวข้อที่สอน	$\bar{X}$	S.D.	% ความพร้อม
1. การจักระบบบัญชี	3.23	1.20	64.60
2. การวิเคราะห์ระบบการเงิน	3.24	1.19	64.80
3. การควบคุมการเบิกจ่ายสินค้า	3.26	1.15	65.20
4. การวิเคราะห์ข้อมูลทางบัญชี	3.17	1.24	63.40
5. การตรวจสอบบัญชี	3.15	1.29	63.00
รวม	3.21	1.11	64.20

จากตาราง 5 เมื่อวิเคราะห์ ความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์ สาขาวิชาการบัญชี ปรากฏผลว่า อาจารย์มีความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาการบัญชี โดยในระดับเฉลี่ย 3.21 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 1.11 แสดงว่า อาจารย์มีความพร้อมด้านการสอนสาขาวิชาการบัญชี หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อยู่ในระดับปานกลาง หรือมีความพร้อมร้อยละ 64.20

ตาราง 6 ความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาการตลาด ของอาจารย์

หัวข้อที่สอน	$\bar{X}$	S.D.	% ความพร้อม
1. การแนะนำการขาย	3.63	1.05	72.60
2. การวางแผนปฏิบัติการขาย	3.50	1.09	70.00
3. การให้บริการลูกค้า	3.64	1.07	72.80
4. การสำรวจตลาด	3.46	1.10	69.20
รวม	3.56	0.98	71.20

จากตาราง 6 เมื่อวิเคราะห์ความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์ สาขาวิชาการตลาด ปรากฏผลว่า อาจารย์มีความพร้อมด้านการสอนสาขาวิชาการตลาด โดยเฉลี่ยในระดับ 3.56 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.98 แสดงว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาการตลาด หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ค่อนข้างสูง หรือมีความพร้อมร้อยละ 71.20

ตาราง 7 ความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชา การเลขานุการ ของอาจารย์

หัวข้อที่สอน	$\bar{X}$	S.D.	% ความพร้อม
1. การปฏิบัติงานในสำนักงาน	3.55	1.12	71.00
2. การกำหนดแผนการบริหารงาน	3.41	1.16	68.20
3. การควบคุมกิจการในสำนักงาน	3.45	1.15	69.00
รวม	3.47	1.07	69.40

จากตาราง 7 เมื่อวิเคราะห์ความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์ สาขาวิชา การเลขานุการ ปรากฏว่า อาจารย์มีความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชา การเลขานุการ โดยเฉลี่ยในระดับ 3.47 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 1.07 แสดงว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ มีความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชา การเลขานุการ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลค่อนข้างสูง หรือมีความพร้อมร้อยละ 69.40 โดยมีความ พร้อมด้านการสอนการปฏิบัติงานในสำนักงานค่อนข้างสูง การกำหนดแผนการบริหารงาน และการควบคุมกิจการในสำนักงานปานกลาง

ตาราง 8 ความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาการเงินการธนาคาร ของอาจารย์

หัวข้อที่สอน	$\bar{X}$	S.D.	% ความพร้อม
1. การวิเคราะห์ระบบการเงิน	3.45	1.15	69.00
2. การติดตามสินเชื่อ	3.47	1.13	69.40
3. การวิเคราะห์ข้อมูลทางบัญชี	3.36	1.15	67.20
รวม	3.43	1.07	68.60

จากตาราง 8 เมื่อวิเคราะห์ความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์ สาขาวิชาการเงินการธนาคาร ปรากฏว่า อาจารย์มีความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาการเงินการธนาคาร โดยเฉลี่ยในระดับ 3.43 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 1.07 แสดงว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาการเงินการธนาคาร หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลปานกลาง หรือมีความพร้อมร้อยละ 68.60

ตาราง 9 ความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของอาจารย์

หัวข้อที่สอน	$\bar{X}$	S.D.	% ความพร้อม
1. การวิเคราะห์ข้อมูลทางธุรกิจ	3.25	1.18	65.00
2. การตรวจสอบงาน	3.28	1.18	65.60
3. การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์	3.29	1.28	65.80
4. การควบคุมงาน	3.25	1.22	65.00
5. การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์	3.13	1.30	62.60
รวม	3.24	1.14	64.80

จากตาราง 9 เมื่อวิเคราะห์ความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ปรากฏว่า อาจารย์มีความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยเฉลี่ยในระดับ 3.24 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 1.14 แสดงว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลปานกลาง หรือมีความพร้อมร้อยละ 64.80

ตาราง 10 ความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาการจัดการ ของอาจารย์

หัวข้อที่สอน	$\bar{X}$	S.D.	% ความพร้อม
1. การควบคุมงาน	3.52	1.09	70.40
2. การตรวจสอบงาน	3.51	1.09	70.20
3. การให้คำแนะนำเจ้าหน้าที่	3.55	0.97	71.00
4. การติดตามประเมินผลงาน	3.51	0.96	70.20
5. การวิเคราะห์ข้อมูลทางธุรกิจ	3.42	1.04	68.40
รวม	3.50	0.90	70.00

จากตาราง 10 เมื่อวิเคราะห์ความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์ สาขาวิชาการจัดการ ปรากฏว่า อาจารย์มีความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาการจัดการ โดยเฉลี่ยในระดับ 3.50 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.90 แสดงว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาการจัดการหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลปานกลาง หรือมีความพร้อมร้อยละ 70.00 โดยมีความพร้อมด้านการสอน การให้คำแนะนำเจ้าหน้าที่ค่อนข้างสูง

ตาราง 11 ความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาภาษาธุรกิจ ของอาจารย์

หัวข้อที่สอน	$\bar{X}$	S.D.	% ความพร้อม
1. การติดต่อประสานงาน	3.38	1.09	67.60
2. การสื่อสารภาษาต่างประเทศ	3.18	1.16	63.60
3. การแปลเอกสาร	3.14	1.15	62.80
4. การประชาสัมพันธ์	3.54	1.01	70.80
5. การพิมพ์ดีด - ชั่วเลข	3.25	1.17	65.00
รวม	3.50	0.90	70.00

จากตาราง 11 เมื่อวิเคราะห์ความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์ สาขาวิชาภาษาธุรกิจ ปรากฏว่า อาจารย์มีความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาภาษาธุรกิจ โดยเฉลี่ยในระดับ 3.30 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.91 แสดงว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาภาษาธุรกิจหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลปานกลาง หรือมีความพร้อมร้อยละ 66.00

ตาราง 12 ความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาการศึกษา ของอาจารย์

หัวข้อที่สอน	$\bar{X}$	S.D.	% ความพร้อม
1. การให้บริการด้านการโฆษณา	3.54	1.05	70.80
2. ทักษะและประสบการณ์ในการโฆษณา	3.54	1.07	70.80
3. ความคิดสร้างสรรค์	3.62	1.02	72.40
รวม	3.57	0.99	71.40

จากตาราง 12 เมื่อวิเคราะห์ความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์ สาขาวิชาการศึกษา ปรากฏว่า อาจารย์มีความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาการศึกษา โดยเฉลี่ยในระดับ 3.57 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.99 แสดงว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีความพร้อมด้านการสอน สาขาวิชาการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลปานกลาง หรือมีความพร้อมร้อยละ 71.40 โดยมีความพร้อมด้านการสอน ความคิดสร้างสรรค์ค่อนข้างสูง

เมื่อนำผลจากตารางที่ 5-12 มาหาค่าความพร้อมด้านการสอน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ของอาจารย์ ปรากฏผล ดังแสดงในตาราง 13

ตาราง 13 ความพร้อมด้านการสอน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ของอาจารย์

สาขาวิชา	$\bar{X}$	S.D.	% ความพร้อม	ลำดับที่
1. สาขาวิชาการบัญชี	3.21	1.11	64.20	8
2. สาขาวิชาการตลาด	3.56	0.98	71.20	2
3. สาขาวิชา การเลขานุการ	3.47	1.07	69.40	4
4. สาขาวิชา การเงินการธนาคาร	3.43	1.07	68.60	5
5. สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	3.24	1.14	64.80	7
6. สาขาวิชา การจัดการ	3.50	0.90	70.00	3
7. สาขาวิชา ภาษาธุรกิจ	3.30	0.91	66.00	6
8. สาขาวิชา การโฆษณา	3.57	0.99	71.40	1
รวม	3.41	1.02	68.20	

จากตาราง 13 ปรากฏผลการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

เมื่อนำลำดับความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์มาจัดลำดับ ปรากฏว่า อาจารย์มีความพร้อมด้านการสอนสาขาวิชาการโฆษณาสูงเป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือ สาขาวิชา การตลาด สาขาวิชา การจัดการ สาขาวิชา การเลขานุการ สาขาวิชา การเงินการธนาคาร สาขาวิชา ภาษาธุรกิจ สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาวิชา การบัญชี ตามลำดับ

สรุปความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์ จากการพิจารณาค่าเฉลี่ย เกี่ยวกับความพร้อมด้านการสอน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ มีค่า 3.41 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 1.13 แสดงว่าอาจารย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า อาจารย์มีความพร้อมด้านการสอนตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสภานักเรียนเทคโนโลยีราชมงคล อยู่ในระดับปานกลาง หรือมีความพร้อมร้อยละ 68.20

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาลักษณะงานและคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในแต่ละสาขาวิชา ตามความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ดังรายละเอียดในตาราง 14 -21

ตาราง 14 ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาการบัญชี

ลักษณะงานและคุณสมบัติที่ต้องการ	$\bar{x}$	S.D.	%ความต้องการ
1. การจัดระบบบัญชี	4.61	0.83	92.20
2. การวิเคราะห์ระบบการเงิน	4.46	0.64	89.20
3. การควบคุมการเบิกจ่ายสินค้า	3.96	0.64	79.20
4. การวิเคราะห์ข้อมูลทางบัญชี	4.58	0.70	91.60
5. การตรวจสอบบัญชี	4.54	0.84	90.80
รวม	4.43	0.49	88.60

จากตาราง 14 เมื่อวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาการบัญชี
ปรากฏผลดังนี้

ความต้องการของตลาดแรงงาน จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้ประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 4.43 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.49 แสดงว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ตลาดแรงงานมีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาการบัญชี หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อยู่ในระดับสูง หรือมีความต้องการร้อยละ 88.60 โดยมีความต้องการ การจัดระบบบัญชี การวิเคราะห์ข้อมูลทางบัญชี อยู่ในระดับสูงสุดหรือจำเป็น การวิเคราะห์ระบบการเงิน การควบคุมการเบิกจ่ายสินค้า การตรวจสอบบัญชี อยู่ในระดับสูง

ตาราง 15 ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาการตลาด

ลักษณะงานและคุณสมบัติที่ต้องการ	x̄	S.D.	% ความต้องการ
1. การแนะนำการขาย	3.68	0.61	73.60
2. การวางแผนปฏิบัติการด้านการขาย	3.96	0.58	79.20
3. การให้บริการลูกค้า	4.46	0.58	89.20
4. การสำรวจตลาด	4.10	0.88	82.00
รวม	4.05	0.41	81.00

จากตาราง 15 เมื่อวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาการตลาด ปรากฏผลดังนี้

ความต้องการของตลาดแรงงาน จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้ประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 4.05 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.41 แสดงว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ตลาดแรงงานมีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาการตลาด หลักสูตร

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อยู่ในระดับสูง หรือมีความต้องการ ร้อยละ 81.00

ตาราง 16 ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาการเลขานุการ

ลักษณะงานและคุณสมบัติที่ต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	% ความต้องการ
1. การปฏิบัติงานในสำนักงาน	3.82	0.55	76.40
2. การกำหนดแผนการบริหารงาน	4.11	0.74	82.20
3. การควบคุมกิจการในสำนักงาน	4.07	0.54	81.40
รวม	4.00	0.50	80.00

จากตาราง 16 เพื่อวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาการเลขานุการ ปรากฏดังนี้

ความต้องการของตลาดแรงงาน จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้ประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 4.00 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.50 แสดงว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ตลาดแรงงานมีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาการเลขานุการ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อยู่ในระดับสูง หรือมีความต้องการร้อยละ 80.00

ตาราง 17 ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาการเงินการธนาคาร

ลักษณะงานและคุณสมบัติที่ต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	%ความต้องการ
1. การวิเคราะห์ระบบการเงิน	4.39	0.57	87.80
2. การติดตามสินเชื่อ	4.18	0.72	83.60
3. การวิเคราะห์ข้อมูล ทางบัญชี	4.78	0.63	95.60
รวม	4.45	0.43	89.00

จากตาราง 17 เมื่อวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชา
การเงินการธนาคาร ปรากฏผลดังนี้

ความต้องการของตลาดแรงงาน จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้ประกอบการ
มีค่าเฉลี่ย 4.45 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.43 แสดงว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มี
ความเห็นว่ ตลาดแรงงานมีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาการเงินการธนาคาร
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อยู่ในระดับสูง หรือมี
ความต้องการร้อยละ 89.00

ตาราง 18 ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ลักษณะงานและคุณสมบัติที่ต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	% ความต้องการ
1. การวิเคราะห์ข้อมูลทางธุรกิจ	4.43	0.88	88.60
2. การตรวจสอบงาน	4.25	0.59	85.00
3. การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์	4.89	0.42	97.80
4. การควบคุมงาน	4.07	0.60	81.40
5. การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์	4.82	0.48	86.40
รวม	4.49	0.42	89.80

จากตาราง 18 เมื่อวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

ความต้องการของตลาดแรงงาน จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้ประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 4.49 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.42 แสดงว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ตลาดแรงงานมีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อยู่ในระดับสูง หรือมีความต้องการร้อยละ 89.80

ตาราง 19 ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาการจัดการ

ลักษณะงานและคุณสมบัติที่ต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	% ความต้องการ
1. การควบคุมงาน	3.68	0.61	73.60
2. การตรวจสอบงาน	3.82	0.67	76.40
3. การให้คำแนะนำเจ้าหน้าที่	3.89	0.69	77.80
4. การติดตามประเมินผลงาน	4.11	0.57	82.20
5. การวิเคราะห์ข้อมูลทางธุรกิจ	4.50	0.79	90.00
รวม	4.00	0.47	80.00

จากตาราง 19 เมื่อวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาการจัดการ ปรากฏผลดังนี้

ความต้องการของตลาดแรงงาน จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้ประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 4.00 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.47 แสดงว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ตลาดแรงงานมีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาการจัดการ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อยู่ในระดับสูง หรือมีความต้องการร้อยละ 80.00

ตาราง 20 ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาภาษาธุรกิจ

ลักษณะงานและคุณสมบัติที่ต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	% ความต้องการ
1. การติดต่อประสานงาน	4.11	0.79	82.20
2. การสื่อสารภาษาต่างประเทศ	4.29	0.76	85.80
3. การแปลเอกสาร	3.88	0.89	77.20
4. การประชาสัมพันธ์	4.88	0.36	97.20
5. การพิมพ์ดีด - ชวเลข	3.61	0.63	72.20
รวม	4.15	0.46	83.00

จากตาราง 20 เมื่อวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาภาษาธุรกิจ
ปรากฏผลดังนี้

ความต้องการของตลาดแรงงาน จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้ประกอบการ
มีค่าเฉลี่ย 4.15 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.46 แสดงว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มี
ความเห็นว่ ตลาดแรงงานมีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาภาษาธุรกิจ หลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อยู่ในระดับสูง หรือมีความต้องการ
ร้อยละ 83.00

ตาราง 21 ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาการโฆษณา

ลักษณะงานและคุณสมบัติที่ต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	% ความต้องการ
1. การให้บริการด้านการโฆษณา	3.64	0.68	72.80
2. ทักษะและประสบการณ์ในการโฆษณา	3.75	0.52	75.00
3. ความคิดสร้างสรรค์	4.11	0.57	82.20
รวม	3.83	0.46	76.60

จากตาราง 21 เมื่อวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาการโฆษณา
ปรากฏผลดังนี้

ความต้องการของตลาดแรงงาน จากการพิจารณาความคิดเห็นของผู้ประกอบการ
มีค่าเฉลี่ย 3.83 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.46 แสดงว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มี
ความเห็นว่ ตลาดแรงงานมีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาการโฆษณา หลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อยู่ในระดับสูง หรือมีความต้องการ
ร้อยละ 76.60

เมื่อนำผลจากตารางที่ 14 - 21 มาหาค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และจัดลำดับที่ด้านความต้องการของตลาดแรงงาน ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 22

ตาราง 22 ความต้องการของตลาดแรงงาน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

ลักษณะงานและคุณสมบัติที่ต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	% ความต้องการ	ลำดับที่
1. สาขาวิชาการบัญชี	4.43	0.49	88.60	3
2. สาขาวิชาการตลาด	4.05	0.41	81.00	5
3. สาขาวิชาการเลขานุการ	4.00	0.50	80.00	7
4. สาขาวิชาการเงินการธนาคาร	4.45	0.43	89.00	2
5. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	4.49	0.42	89.80	1
6. สาขาวิชาการจัดการ	4.00	0.47	80.00	6
7. สาขาวิชาภาษาธุรกิจ	4.15	0.46	83.00	4
8. สาขาวิชาการโฆษณา	3.83	0.46	76.60	8
รวม	4.19	0.29	83.8	

จากตาราง 22 ปรากฏผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความต้องการของตลาดแรงงานรวมทุกสาขาวิชา มีค่า 4.19 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.29 แสดงว่า ตลาดแรงงานมีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชา อยู่ในระดับสูง หรือมีความต้องการร้อยละ 83.80

เมื่อนำความต้องการของตลาดแรงงานทุกสาขาวิชามารวมกัน ปรากฏว่า
 ตลาดแรงงานมีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจเป็น ลำดับที่ 1 สาขา
 วิชาที่ตลาดแรงงานต้องการรองลงมา ตามลำดับคือ สาขาวิชาการเงินการธนาคาร สาขาวิชา
 การบัญชี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาการค้า สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชา
 การเลขานุการ และสาขาวิชาการโฆษณาเป็นลำดับสุดท้าย

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เป็นการศึกษาความเป็นไปได้ทางโครงการ เป็นการวิจัยก่อนการดำเนินงานเพื่อศึกษาสภาพความพร้อมของปัจจัยต่าง ๆ และเพื่อให้มีการวางแผนใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งตอบปัญหาของการวิจัยว่า โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีความพร้อมเพียงใดในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ และหลักสูตรนี้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานเพียงใด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัยนี้เพื่อ ศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร โดยพิจารณาจาก

1. ความพร้อมด้านการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย
 - 1.1 ความพร้อมด้านทรัพยากร
 - 1.2 ความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์
2. ความต้องการของตลาดแรงงาน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยการศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ในกรุงเทพมหานครนี้ จะเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในการพิจารณาตัดสินใจใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ กับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยผู้บริหาร จำนวน 13 คน อาจารย์จำนวน 283 คน และผู้ประกอบการ จำนวน 28 คน โดยสุ่มจากประชากรที่เป็นผู้บริหารและอาจารย์จำนวน 987 คน และผู้ประกอบการ จำนวน 92 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบบลิเคิร์ต ประกอบด้วยแบบสอบถามผู้บริหาร เกี่ยวกับความพร้อมด้านทรัพยากร จำนวน 15 ข้อ สอบถามความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับความพร้อมด้านการสอน จำนวน 33 ข้อ และสอบถามผู้ประกอบการ เกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงาน จำนวน 33 ข้อ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล คำนวณค่า ความพร้อมด้านทรัพยากร และความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์ และความต้องการของตลาดแรงงาน จากค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และร้อยละของค่าเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ความเป็นไปได้หรือความพร้อมของตัวแปรด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับความพร้อมด้านทรัพยากร ความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์ และความต้องการของตลาดแรงงาน สรุปผลได้ดังนี้

1. ความพร้อมด้านทรัพยากร ความพร้อมด้านทรัพยากรของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ตามความเห็นของผู้บริหารอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.97$) ซึ่งมีความพร้อมในด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ อาคาร สถานที่ ห้องปฏิบัติการ แหล่งค้นคว้า ดังนั้นจึงมีความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสภามันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

2. ความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์ ความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสภามันเทคโนโลยีราชมงคลทุกสาขาวิชาตามความคิดเห็นของอาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41$) แต่ถ้าพิจารณาในแต่ละสาขาวิชา พบว่า อาจารย์มีความพร้อมด้านการสอนค่อนข้างสูง ได้แก่ สาขาวิชาการโฆษณา รองลงมาได้แก่ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการเลขานุการ สาขาวิชาการเงินการธนาคาร สาขาวิชาภาษาธุรกิจ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาวิชาการบัญชี เป็นอันดับสุดท้าย

3. ความต้องการของตลาดแรงงาน โดยส่วนรวม ตลาดแรงงานมีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณสมบัติ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสภามันเทคโนโลยีราชมงคล ทุกสาขาวิชาอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 4.19$) แต่ถ้าพิจารณาในแต่ละสาขาวิชา พบว่าตลาดแรงงานมีความต้องการค่อนข้างสูง ได้แก่ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ รองลงมาได้แก่ สาขาวิชาการเงินการธนาคาร สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาภาษาธุรกิจ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการเลขานุการ สาขาวิชาการโฆษณา เป็นอันดับสุดท้าย

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสภามันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ จะนำมาอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้ คือ

1. ความพร้อมด้านการจัดการเรียนการสอน

ผลการวิเคราะห์ด้านการจัดการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาจากตัวแปรด้านต่าง ๆ

ดังนี้

1.1 ความพร้อมด้านทรัพยากร

ความพร้อมด้านทรัพยากรซึ่งพิจารณาจากบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ ห้องปฏิบัติการ แหล่งค้นคว้า ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เปิดสอน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีความพร้อมด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ ห้องปฏิบัติการ แหล่งค้นคว้า มีความเป็นไปได้ตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ได้กำหนดเป็นเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับโรงเรียนราษฎร์ ประเภทอาชีวศึกษาที่เปิดสอนตามหลักสูตร ของกระทรวงศึกษาธิการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2522 (ภาคผนวก ก) จึงสรุปได้ว่า มีความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

1.2 ความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์

ความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์ ซึ่งพิจารณาจากการสำรวจ พบว่า อาจารย์มีความพร้อมด้านการสอนทุกสาขาวิชา เรียงลำดับดังนี้ สาขาวิชาการโฆษณา อาจารย์ มีความพร้อมร้อยละ 71.40 สาขาวิชาการตลาดร้อยละ 70.20 สาขาวิชาการจัดการร้อยละ 70.00 สาขาวิชาการเลขานุการร้อยละ 69.40 สาขาวิชาการเงินการธนาคารร้อยละ 68.60 สาขาวิชา ภาษาธุรกิจร้อยละ 66.00 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจร้อยละ 64.80 และสาขาวิชาการบัญชี ร้อยละ 64.20 ตามลำดับ แต่อาจารย์มีความพร้อมด้านการสอนสาขาวิชาการโฆษณา เป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่วิชาการตลาด สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการเลขานุการ สาขาวิชาการเงิน การธนาคาร สาขาวิชาภาษาธุรกิจ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาวิชาการบัญชี เป็นอันดับ สุดท้าย จึงมีความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เพราะอาจารย์มีความพร้อม ด้านการสอนทุกสาขาวิชาตามที่หลักสูตรกำหนด

2. ความต้องการของตลาดแรงงาน

ความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งพิจารณาจากการศึกษา พบว่า ตลาดแรงงาน มีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณสมบัติตรงตามหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ทุกสาขาวิชา เรียงลำดับดังนี้ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ร้อยละ 89.80 สาขาวิชาการเงินการธนาคารร้อยละ 89.00 สาขาวิชาการบัญชีร้อยละ 88.60

สาขาวิชาภาษาธุรกิจร้อยละ 83.00 สาขาวิชาการตลาดร้อยละ 81.00 สาขาวิชาวิชาการจัดการ 80.00 สาขาวิชาการเลขานุการและสาขาวิชาการจัดการร้อยละ 80.00 และสาขาวิชาการโฆษณา ร้อยละ 76.60 แต่ตลาดแรงงานมีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณสมบัติ ในสาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่สาขาวิชาการเงินการธนาคาร สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาภาษาธุรกิจ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการจัดการ การเลขานุการ และสาขาวิชาการ โฆษณา เป็นอันดับสุดท้าย จึงมีความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เพราะ หลักสูตรสามารถผลิตบุคลากรที่มีคุณสมบัติตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีความพร้อมด้านทรัพยากร ในการจัดการเรียนการสอน ส่วนความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์ และความต้องการของตลาด แรงงานยังไม่สอดคล้องกัน เช่น อาจารย์มีความพร้อมด้านการสอนสาขาวิชาการโฆษณาเป็นอันดับแรก (ร้อยละ 71.40) แต่ปรากฏว่า ตลาดแรงงานมีความต้องการสาขาวิชาการโฆษณาเป็นอันดับสุดท้าย (ร้อยละ 76.40) และความพร้อมด้านการสอนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (ร้อยละ 64.80) แต่ ปรากฏว่า ตลาดแรงงานมีความต้องการสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจเป็นอันดับแรก (ร้อยละ 89.00) ดังนั้นจะเห็นได้ว่ามีความแตกต่างกันระหว่างความพร้อมด้านการสอน และความต้องการของตลาด แรงงาน

จากผลการวิจัย เกี่ยวกับตลาดแรงงาน พบว่ามีความต้องการบุคลากรสาขาวิชาต่างๆ ตาม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ แต่ ปรากฏว่าความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์ในสาขาวิชาต่างๆ ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ตลาดแรงงานต้องการ จึงควรได้มีการปรับปรุง ส่งเสริม ให้อาจารย์ได้มีศักยภาพในการสอนสาขาวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยเฉพาะสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เพื่อสามารถผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เพราะหน้าที่หลักของการ จัดการศึกษา ก็คือ การผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถออกไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการทั้ง ภาครัฐบาลและภาคเอกชน เพื่อให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนของอาจารย์ ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ได้แก่ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการเงินการธนาคาร สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาภาษาธุรกิจ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการเลขานุการ
2. โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงด้านทรัพยากรที่จะส่งเสริมความสามารถในการสอนของอาจารย์ ในด้านคอมพิวเตอร์ธุรกิจ การเงินการธนาคาร การบัญชี ภาษาธุรกิจ การตลาด การจัดการ การเลขานุการ เพื่อให้ได้นักศึกษาออกไปให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
3. คณะกรรมการพิจารณาการเปิดหลักสูตร ของสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา ควรได้นำข้อค้นพบจากการวิจัยนี้ ไปประกอบการพิจารณาดำเนินการ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการสอนของอาจารย์โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ
2. ควรมีการวิจัย เกี่ยวกับองค์ประกอบในการคัดเลือกผู้เรียนที่จบการศึกษาจากโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เข้าทำงานในสถานประกอบการ
3. ควรมีการวิจัย เพื่อพัฒนาหลักสูตรการสอนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาโดยตรง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กันตชา เพิ่มผล. การใช้หลักสูตรวารสารศาสตร์และประชาสัมพันธ์ ระดับอนุปริญญา พุทธศักราช 2528 ในวิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. อัดสำเนา.

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. พระราชบัญญัติ กฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีเมืองการพิมพ์, ม.ป.ป.

จันทนา จันทโร และศิริจันทร์ ทองประเสริฐ. การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการด้าน ธุรกิจและอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ชวนชม คำหอมกล. การบริหารวิชาการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา, วิทยาลัย. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2527 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2527.

ถาวร บัวศรี. การศึกษาเกี่ยวกับเสถียรภาพของประเทศ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2512.

บุญส่ง นิลแก้ว. การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลและประเมินผล การศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. "การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดโครงการการศึกษาต่อเนื่อง ให้กับเจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์ มหาวิทยาลัยมหิดล," ใน การวิจัยการศึกษากรณี ตัวอย่าง. ภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.

พจนานุกรม ฉบับเฉลิมพระเกียรติ 2530. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2531.

โกลา โกลุมผล. ทัศนะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ตามที่ปฏิบัติจริง และตามที่ผู้บริหารและครูโรงเรียนราษฎร์สายอาชีพต้องการ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิชญโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญโลก, 2523. อัดสำเนา.

มารุต บุณนาค. "แนวคิดในการจัดการอาชีวศึกษาในระบบโรงเรียนแต่ละหลักสูตร," ใน

เอกสารการสัมมนาทางวิชาการ. ๓ โรงแรมบางกอกพาเลซ, 22 - 24 มกราคม 2531.

รุ่ง แก้วแดง. "แนวคิดในการจัดการอาชีวศึกษาในระบบโรงเรียนแต่ละหลักสูตร," ใน

เอกสารการสัมมนาทางวิชาการ. ๓ โรงแรมบางกอกพาเลซ, 22 - 24 มกราคม 2531.

ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 106 ตอนที่ 132 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการรัฐมนตรี, 2532.

ฉ้วน สาขอส และอังคณา สาขอส. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ โรงพิมพ์
ทวีกิจการพิมพ์, 2528.

วรรณพร พงวนสัตว์. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่ เขต

กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่
ระดับห้า. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.

วราวิทย์ จินดาพล. การศึกษาความพร้อมในการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมบุคลากรทางการศึกษา
ประจำการในเขตความรับผิดชอบของวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2520. อัดสำเนา.

วิระ วงศ์สารค์. การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถาบันบัณฑิตทางการทหาร.

วิทยานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2530. อัดสำเนา.

วิระพล สุวรรณันต์. ความรู้เบื้องต้นในการจัดทำแบบและโครงการ ตอนการวิเคราะห์ความ
เป็นไปได้ของแผนและโครงการ. กรุงเทพฯ : สำนักฝึกอบรมสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์,
2524.

สมศักดิ์ อิกิรัตนสุนทร. "แนวคิดในการจัดการอาชีวศึกษาในระบบโรงเรียนในแต่ละหลักสูตร,"

ใน เอกสารการสัมมนาทางวิชาการ. ๓ โรงแรมบางกอกพาเลซ, 22 - 24 มกราคม 2531.

สุภูมิ มุลเมือง เทคนิคการประเมินโครงการ กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย, 2530.

อาชีวศึกษา, กรม. ความต้องการแรงงานอาชีวศึกษาทั่วประเทศ. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์สงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2528. อัดสำเนา

----- . ภาวะเศรษฐกิจกับแรงงานอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา, 2532.

----- . หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2527 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สารพัดช่างพระนคร, 2527.

อาชีวศึกษา, กทม. "ความดีความงามของอาชีวศึกษาของภาพเอกชน," ข่าวตลาดแรงงาน
อาชีวศึกษา 3 (23 : 11-14 : เมษายน 2531).

"ตลาดแรงงานอาชีวศึกษา," ข่าวตลาดแรงงานอาชีวศึกษา
 4 (37) : 11 - 14 : มิถุนายน 2532ก.

"การว่างงานอาชีวศึกษา," ข่าวตลาดแรงงานอาชีวศึกษา
 4 (29) : 2 - 3 : สิงหาคม 2532ก.

อุไร ทองคำ. การศึกษาค้นคว้าเพื่อใช้ในการเปิดวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา.

ปทุมธานีสมร อด.อ. อรุณเกษ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปรจพ.ม.ศ., 2522.

อัดสำเนา

Addington, Ronald Paul. "A Study of the Feasibility for Labor Union Apprenticeship Committees to Partislllytrain Their Apprentices in the Arkansas Area Vocational Technic Schools," Dissertation Abstracts International. 138 : 273 - 274 ; November, 1977.

Best, John W. Research in Education. New Jersey : Prentice - Hall, Inc., 1970 .

Bradshaw, Ronald Herman. "The Financial Feasibillity and Desirability of Establishing A County School System in Arkansas," Dissertation Abstracts International. 45 : 2319-A ; February, 1985.

Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York : McGraw - Hill, 1981.

Hussain, Khateeb M. "A Feasibility Study," in Development of Information System for Education. New Jersey : Englewood Cliffs, Prentice - Hall, Inc., 1973.

Longman. Dictionary of Contemporary English International Student Edition. Longman Group Ltd., 1978.

Mahoney, John Potrick. "Important Factors Involved in Determining the Feasibility of Catholic Secondary School in Inner City Areas : Specially, The Feasibility of A Catholic Secondary School on the North Side of the City of St. Louis," Dissertation Abstracts International. 40 : 2582-A ; November, 1979.

Mathews, Charles Edgar. "The Implementation of a Year - Round School A Feasibility Study For Kandena Air Base, Okinawa Japan," Dissertation Abstracts International. 39 : 3955-A ; January, 1979.

- Mohr, Glann Edward. "A Study to Determine the Feasibility of Offering a Business Major at Rockmont College," Dissertation Abstracts International. 38 : 4530-A ; February, 1978.
- Muth, John William. "The Feasibility of Community - Based Economic Education at the High School Level," Dissertation Abstracts International. 39 : 5046-A ; February, 1979.
- Peterson, Marvin W. "Decision Type, Structure and Process Evaluation : A Contingency Model," Management in Education : The Management of Organizations and Individual by Houghton, Wicent., McHugh Royston and Morgan Colin. London : The Open University Press, 1975.
- Srisa - an, Wichit. "Higher Education in Asia and the Pacific," in Bulletin of the Unesco Regional Office for Education in Asia and the Pacific. 86 - 94 ; April, 1983.
- Werdelin, Ingvar. "The Feasibility of an Education Plan," in Manual of Education Planning 9 : Evaluation. p. 273 - 297 . Linköping, School of Education. Department of Education Linköping University, 1977.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ พุทธศักราช 2527

คุณลักษณะและคุณสมบัติของหลักสูตรเทคโนโลยีราชมงคล

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของกรมอาชีวศึกษา

ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ พุทธศักราช 2527

เกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับโรงเรียนราษฎร์

ประเภทอาชีวศึกษาที่เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2522

คำชี้แจง

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ พุทธศักราช 2527

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พุทธศักราช 2527 มีหลักการดังนี้

1. เพื่อพัฒนากำลังคนระดับกลาง ด้านบริหารธุรกิจ ที่จะป็นนักปฏิบัติการเชิงวิชาการในงานบริหารธุรกิจทั่วไป และให้มีความชำนาญในการปฏิบัติงานเฉพาะสาขา ได้แก่ การบัญชี การตลาด การโฆษณา การเลขานุการ การเงิน - การธนาคาร การจัดการคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาษาธุรกิจ และอื่น ๆ
 2. เพื่อมีกรอบรมีให้มีความคิดริเริ่ม มีกิจนิสัยในการค้นคว้าปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้า อยู่เสมอ สามารถแก้ปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล ปฏิบัติงานด้วยหลักวิชาการที่มีการวางแผน และควบคุมอย่างรอบคอบ ซึ่งจะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างประหยัด รวดเร็ว ตรงต่อเวลา และมีคุณภาพ
 3. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ความสำนึกในจรรยาอาชีพ และความรับผิดชอบต่อนหน้าที่สังคม
- อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้เข้าศึกษาเลือกแผนการเรียนได้ 8 สาขาวิชา คือ
1. สาขาวิชาการบัญชี
 2. สาขาวิชาการตลาด
 3. สาขาวิชาเลขานุการ
 4. สาขาวิชาการเงินการธนาคาร
 5. สาขาวิชาการจัดการ
 6. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
 7. สาขาวิชาภาษาธุรกิจ
 8. สาขาวิชาการศึกษา (วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. 2527 : 5)

โครงสร้างหลักสูตรแบ่งออกเป็น 3 หมวดวิชาคือ

1. หมวดวิชาพื้นฐาน 8 รายวิชา 20 หน่วยกิต

2. หมวดวิชาชีพ แบ่งเป็น 4 วิชาคือ

2.1 วิชาแกนธุรกิจบังคับ ไม่ต่ำกว่า 21 หน่วยกิต

2.2 วิชาแกนธุรกิจเลือก ไม่ต่ำกว่า 2 หน่วยกิต

2.3 วิชาชีพเฉพาะสาขา ไม่ต่ำกว่า 30 หน่วยกิต

2.4 วิชาชีพเลือก ไม่ต่ำกว่า 12 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่ต่ำกว่า 3 หน่วยกิต

หน่วยกิตรวม ไม่ต่ำกว่า 86 หน่วยกิต ไม่เกิน 95 หน่วยกิต

1. หมวดวิชาพื้นฐาน เป็นวิชาที่นักศึกษาทุกสาขาคงต้องเรียน รวม 8 รายวิชา 20

หน่วยกิต ได้แก่ วิชาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1.1 มนุษย์กับสังคม 3 หน่วยกิต

1.2 จิตวิทยา 3 หน่วยกิต

1.3 ภาษาไทย 3 หน่วยกิต

1.4 ภาษาอังกฤษ 1 3 หน่วยกิต

1.5 ภาษาอังกฤษ 2 3 หน่วยกิต

1.6 คณิตศาสตร์ 3 หน่วยกิต

1.7 กิจกรรม 1 1 หน่วยกิต

1.8 กิจกรรม 2 1 หน่วยกิต

2. หมวดวิชาชีพ แบ่งออกเป็น 4 วิชา คือ วิชาแกนธุรกิจบังคับ แกนธุรกิจเลือกวิชาเฉพาะสาขา วิชาชีพเลือก นักศึกษาแต่ละสาขาวิชาต้องเลือกเรียนให้ตรงกับสาขานั้น ๆ

2.1 สาขาวิชาการบัญชี

2.1.1 วิชาแกนธุรกิจบังคับ 21 หน่วยกิต

2.1.2 วิชาแกนธุรกิจเลือก 5 หน่วยกิต

2.1.3 วิชาเฉพาะสาขา 30 หน่วยกิต

2.1.4 วิชาชีพเลือก 12 หน่วยกิต

2.2 สาขาวิชาการตลาด	
2.2.1 วิชาแกนธุรกิจบังคับ	27 หน่วยกิต
2.2.2 วิชาแกนธุรกิจเลือก	2 หน่วยกิต
2.2.3 วิชาเฉพาะสาขา	30 หน่วยกิต
2.2.4 วิชาชีพเลือก	12 หน่วยกิต
2.3 สาขาวิชาการเลขานุการ	
2.3.1 วิชาแกนธุรกิจบังคับ	21 หน่วยกิต
2.3.2 วิชาแกนธุรกิจเลือก	8 หน่วยกิต
2.3.3 วิชาเฉพาะสาขา	30 หน่วยกิต
2.3.4 วิชาชีพเลือก	12 หน่วยกิต
2.4 สาขาวิชาการจัดการ	
2.4.1 วิชาแกนธุรกิจบังคับ	24 หน่วยกิต
2.4.2 วิชาแกนธุรกิจเลือก	3 หน่วยกิต
2.4.3 วิชาเฉพาะสาขา	30 หน่วยกิต
2.4.4 วิชาชีพเลือก	12 หน่วยกิต
2.5 สาขาวิชาการเงินการธนาคาร	
2.5.1 วิชาแกนธุรกิจบังคับ	27 หน่วยกิต
2.5.2 วิชาแกนธุรกิจเลือก	3 หน่วยกิต
2.5.3 วิชาเฉพาะสาขา	30 หน่วยกิต
2.5.4 วิชาชีพเลือก	12 หน่วยกิต
2.6 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	
2.6.1 วิชาแกนธุรกิจบังคับ	24 หน่วยกิต
2.6.2 วิชาแกนธุรกิจเลือก	2 หน่วยกิต
2.6.3 วิชาเฉพาะสาขา	30 หน่วยกิต
2.6.4 วิชาชีพเลือก	12 หน่วยกิต

2.7 สาขาวิชาภาษาธุรกิจ

2.7.1 วิชาแกนธุรกิจบังคับ	24 หน่วยกิต
2.7.2 วิชาแกนธุรกิจเลือก	2 หน่วยกิต
2.7.3 วิชาเฉพาะสาขา	30 หน่วยกิต
2.7.4 วิชาชีพเลือก	12 หน่วยกิต

2.8 สาขาวิชาการโฆษณา

2.8.1 วิชาแกนธุรกิจบังคับ	24 หน่วยกิต
2.8.2 วิชาแกนธุรกิจเลือก	2 หน่วยกิต
2.8.3 วิชาเฉพาะสาขา	30 หน่วยกิต
2.8.4 วิชาชีพเลือก	12 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาเลือกเสรี ให้เลือกรายวิชาใด ๆ ก็ได้ โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งแต่ละสาขาวิชาจะเรียนไม่เท่ากัน ดังจะแสดงให้เห็นความแตกต่าง ดังนี้

3.1 สาขาวิชาการบัญชี	6 หน่วยกิต
3.2 สาขาวิชาการตลาด	3 หน่วยกิต
3.3 สาขาวิชาการธนาคาร	3 หน่วยกิต
3.4 สาขาวิชาการจัดการ	6 หน่วยกิต
3.5 สาขาวิชาการเงินการธนาคาร	3 หน่วยกิต
3.6 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	3 หน่วยกิต
3.6 สาขาวิชาภาษาธุรกิจ	3 - 6 หน่วยกิต
3.7 สาขาวิชาการโฆษณา	6 หน่วยกิต

คุณลักษณะหรือคุณสมบัติของหลักสูตร

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี

1 ชื่อหลักสูตร หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี

2 ชื่อย่อ ปวส. (การบัญชี)

3 ความมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถ

3.1 ปฏิบัติการในเชิงวิชาการในงานบริหารธุรกิจทั่วไปเกี่ยวกับการติดต่อ
ประสานงาน การตรวจสอบงาน การควบคุมและการให้คำแนะนำ
เจ้าหน้าที่การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ การติดตามประเมินผลงาน
หรือเสนอหัวหน้าหน่วยงานหรือผู้บริหาร

3.2 ปฏิบัติงานในหน้าที่พนักงานบัญชีและการเงิน พนักงานพัสดุ พนักงานวิจัย
และสถิติ ผู้ช่วยหัวหน้าพนักงานบัญชี ผู้ช่วยตรวจสอบบัญชี ผู้ประกอบการ
ขนาดเล็กและสามารถปฏิบัติงานตามสาขางานที่เลือกศึกษา

3.3 ปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพด้วยหลักวิธีการที่มีการวางแผนและควบคุมงาน
อย่างรอบคอบ ประหยัด รวดเร็ว ตรงต่อเวลา แก้ปัญหาด้วยหลักการ
และเหตุผลและรับผิดชอบต่อหน้าที่

3.4 มีคุณธรรม ระเบียบวินัย มีความคิดสร้างสรรค์ ปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้า
อยู่เสมอ มีความซื่อสัตย์สุจริต ความสามัคคีใน
จรรยาบรรณของนักบัญชีและหน้าที่รับผิดชอบต่อสังคม

4. สาขางาน

สาขางานเฉพาะไม่มี และอาจเลือกสาขางานรองได้ตามความเหมาะสม

5. วุฒิที่เข้าศึกษา ผู้สำเร็จประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาการบัญชี หรือเทียบเท่า

6. ลักษณะงาน ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาการบัญชี สามารถ
เป็นนักวิชาการปฏิบัติการในงานด้านการบัญชีเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล จด
บันทึกข้อมูล วิเคราะห์และเสนอรายงานการเงินหรือศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้นไป

ตำแหน่งงาน มีดังนี้

- 6.1 เจ้าหน้าที่บัญชี
- 6.2 เจ้าหน้าที่การเงิน
- 6.3 เจ้าหน้าที่สินค้าพัสดุ
- 6.4 ผู้ช่วยสมทบบัญชี
- 6.5 ผู้ช่วยวิเคราะห์ข้อมูลทางการบัญชี
- 6.6 งานธุรกิจทั่วไป

(วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. 2527 : กบ.1 - กบ.2)

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการตลาด

1. ชื่อหลักสูตร หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการตลาด
2. ชื่อย่อ ปวส. (การตลาด)
3. ความมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถ
 - 3.1 เป็นนักวิชาการปฏิบัติการในงานบริหารธุรกิจทั่วไปเกี่ยวกับการขาย การนิเทศการขาย การรายงานการขาย ศึกษาสภาวะแวดล้อมทางการตลาดเพื่อวางแผนปฏิบัติงานด้านการขายและการโฆษณาให้เหมาะสม การบริการช่วยเหลือลูกค้า การพยากรณ์การขาย
 - 3.2 ปฏิบัติงานในหน้าที่พนักงานขาย พนักงานจัดหา พนักงานพัสดุ พนักงานวิจัย และสถิติ ผู้ประกอบการธุรกิจ ผู้ช่วยนักวิชาการตลาด
 - 3.3 ปฏิบัติงานด้านหลักวิชาการที่มีการเตรียมการวางแผนงานอย่างรอบคอบ ประหยัด รวดเร็ว ตรงต่อเวลา แก้ปัญหาด้วยหลักการและเหตุผลและรับผิดชอบต่อหน้าที่
 - 3.4 เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความคิดสร้างสรรค์ ปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้า อยู่เสมอมีความซื่อสัตย์สุจริต ความสำนึกในจรรยาบรรณ และหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
4. สาขางาน สาขางานเฉพาะไม่มีและอาจเลือกสาขางานรองได้ตามความเหมาะสม
5. ผู้เข้าศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

6. ลักษณะงาน

ชื่องาน งานการงานและนิเทศการชาย

ตำแหน่ง พนักงานชาย พนักงานจัดหา พนักงานพัสดุ พนักงานวิจัยและสถิติ ผู้ประกอบการ
ธุรกิจผู้ช่วยนักวิชาการตลาด

สถานที่ หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานธุรกิจเอกชน สถาบันการเงิน ธุรกิจ
อุตสาหกรรมและองค์การที่ไม่แสวงหากำไร

ลักษณะงานและหน้าที่

พนักงานชายและนิเทศการชาย ของหน่วยธุรกิจ มีหน้าที่รับผิดชอบในการเบิกสินค้า
ออกไปจำหน่าย เข้าพบหรือเข้าเยี่ยมลูกค้าในเขตที่ได้รับมอบหมายรับผิดชอบต่อ
เป้าหมายการชาย ทำรายงานการชาย ศึกษาภาวะทางการตลาดและ
ความเคลื่อนไหวของตลาดทุกระยะ เสนอแนวทางปฏิบัติในด้านการชายและ
การโฆษณาให้สอดคล้องกับภาวะแวดล้อมคุณฐานะการเงินและบัญชีลูกค้าในเขต
ของตน ช่วยแก้ปัญหาในการดำเนินงานของร้านค้าช่วยวางแผนการชายและการ
จัดเก็บสินค้า พนักงานจัดหา ดำเนินการติดต่อจัดหาแหล่งขายสินค้า
การดำเนินการต่อรองศึกษาเงื่อนไขต่าง ๆ ในการซื้อ กำหนดระยะเวลาและวิธี
ส่งมอบ กำหนดเงื่อนไขในการชำระหนี้ให้มีประสิทธิภาพ พนักงานพัสดุ ทำหน้าที่
จัดซื้อ ควบคุม และควบคุมดูแลรักษาพัสดุ ทำบัญชีรับจ่ายพัสดุ ตรวจสอบพัสดุ
คงเหลือ พนักงานวิจัยและสถิติ เก็บรวบรวมข้อมูลทางการตลาด วิเคราะห์
จัดทำรายงานเพื่อนำเสนอ ผู้ประกอบการธุรกิจ ศึกษาภาวะตลาด การพยากรณ์
ธุรกิจ การวางแผนการชาย การจัดร้านค้า การจัดหาเงินทุน และการใช้เงินทุน
ในการดำเนินกิจการ การวางแผนเกี่ยวกับสินเชื่อ ผู้ช่วยนักวิชาการตลาด
ปฏิบัติงานสอนในสาขาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการตลาด ในระดับประโยควิชาชีพ
ในสถานศึกษาของรัฐและเอกชน

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการเลขานุการ

1. ชื่อหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการเลขานุการ
2. ชื่อย่อ ปวส. (การเลขานุการ)
3. ความมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษา
 - 3.1 มีความรู้และความสามารถและทักษะจำเป็นต่อการปฏิบัติงานสำนักงาน
 - 3.2 มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ ตัดสิน และแก้ปัญหาอย่างมีหลักการ และเหตุผล
 - 3.3 มีความคิดริเริ่ม สามารถกำหนดแผนงานเพื่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 3.4 มีความสามารถในการควบคุมกิจการในสำนักงานให้เกิดสัมฤทธิ์ผล
 - 3.5 เป็นนักธุรกิจที่มีคุณธรรม ระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และความรับผิดชอบต่อนหน้าที่สังคม
4. สาขางาน สาขาเฉพาะไม่มี และอาจเลือกสาขางานรองได้ตามความเหมาะสม
5. ผู้ที่เข้าศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า
6. ลักษณะงาน ได้แก่ งานที่ต้องปฏิบัติในสำนักงานทุกประเภท เช่น
 - 6.1 งานประชาสัมพันธ์
 - 6.2 งานต้อนรับ
 - 6.3 งานนัดหมาย
 - 6.4 งานรับส่งหนังสือ
 - 6.5 งานติดต่อสื่อสาร
 - 6.6 งานการจัดทำรายงาน
 - 6.7 งานเอกสารการพิมพ์
 - 6.8 งานจัดการเอกสาร
 - 6.9 งานจัดสรรข้อสนเทศ
 - 6.10 งานสถิติ
 - 6.11 งานวิเคราะห์วิจัย
 - 6.12 งานวินิจฉัยสั่งการ

6.13 งานวางแผนระดับต้น

6.14 งานประเมิน

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

1. ชื่อหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์
2. ชื่อย่อ ปวส. (คอมพิวเตอร์)
3. ความมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถและมีความเข้าใจถึงการวิจัย ข้อมูลธุรกิจ ด้านเทคนิคและวิธีการใช้ข้อมูลให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินงานของฝ่ายบริหาร ทั้งในด้านการวางแผน การควบคุม และการตัดสินใจ มีความเชี่ยวชาญในการเขียนคำสั่งเพื่อป้อนเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ มีความคุ้นเคยกับเครื่องคอมพิวเตอร์สมัยใหม่ รวมทั้งอุปกรณ์ประกอบต่าง ๆ ที่ใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ ผู้ที่ศึกษาจบหลักสูตรแล้วจะสามารถออกไปประกอบอาชีพในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ สามารถที่จะวิเคราะห์ระบบงานในหน่วยงานของตน และคิดค้นหรือคิดแปลงวิธีการที่เหมาะสมเพื่อนำเอาคอมพิวเตอร์ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพในหน่วยงานที่มีการประมวลผลข้อมูลทุกชนิด เช่น วงการธุรกิจเอกชน รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานราชการได้เป็นอย่างดี
4. สาขางาน สาขางานเฉพาะไม่มี แต่อาจเลือกงานรองได้ตามความเหมาะสม
5. ผู้ที่เข้าศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
6. ลักษณะงาน ผู้ที่สำเร็จการศึกษาวุฒิ ปวส. (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ) นั้น สามารถประสบความสำเร็จและความก้าวหน้าในวิชาชีพหลายด้านหลายทาง ทั้งทางตรงและทางอ้อม ปัจจุบันนี้มักจะเกิดช่องว่างระหว่างนักธุรกิจผู้บริหาร กับ นักวิชาการทางด้านคอมพิวเตอร์เสมอมา เพราะบุคคลดังกล่าวขาดความรู้ด้านคอมพิวเตอร์แม้เพียงพื้นฐาน ฉะนั้นผู้ที่ได้รับการศึกษาด้านคอมพิวเตอร์มาไม่ว่าจะศึกษาในลักษณะสาขางานเฉพาะหรือสาขางานรองก็ตาม ย่อมที่จะเป็นผู้ที่ยังประโยชน์สูงสุดให้แก่หน่วยงานของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานทางตรง ผู้สำเร็จการศึกษาวุฒินี้จะเริ่มต้นได้ คือ พนักงานบันทึกควบคุมข้อมูล และควบคุมเครื่อง หรือบางสถานที่ อาจจะเริ่มจากระดับผู้เขียนโปรแกรมสั่งเครื่อง หลังจากผ่าน

ประสบการณ์ระยะหนึ่งหลังจากได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมแล้วก็จะสามารถพัฒนาระดับขั้นเป็นผู้เขียนโปรแกรมอาวุโส และหลังจากผ่านงานได้อีกระยะหนึ่ง ก็จะพัฒนาขึ้นเป็นนักวิเคราะห์ระบบข้อมูลสำหรับงานในสาขานี้ตำแหน่งต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมานั้นบุคลากรคนหนึ่งอาจทำงานได้มากกว่าหนึ่งประเภทโดยขึ้นอยู่กับลักษณะและความเหมาะสมของงานแต่ละหน่วย

งานทางอ้อม คือการประกอบอาชีพในสาขาหรือสาขางานเฉพาะ นอกเหนือจากสาขาคอมพิวเตอร์ที่ผู้ศึกษาได้สำเร็จมา และในหน่วยงานหรือลักษณะงานที่เกี่ยวข้อง ได้มีการนำเครื่องคอมพิวเตอร์เข้าเป็นส่วนประกอบในการทำงาน บุคลากรที่ได้ศึกษาวิชาสาขาคอมพิวเตอร์เป็นสาขางานรองย่อมมีความรู้ความเข้าใจในงานด้านต่าง ๆ สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ภายในระยะเวลาสั้น เมื่อเทียบกับผู้ที่ไม่มีพื้นฐานหรือไม่มีโอกาสได้ศึกษามาก่อน

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการเงินการธนาคาร

1. ชื่อหลักสูตร หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการเงินการธนาคาร
2. ชื่อย่อ ปวส. (การเงินการธนาคาร)
3. ความมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถ
 - 3.1 เป็นนักปฏิบัติการเชิงวิชาการ ในงานบริหารธุรกิจทั่วไปเกี่ยวกับ การติดต่อประสานงาน การตรวจสอบงาน การควบคุม การให้คำแนะนำ การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ การคิดคำนวณประเมินผลงาน และการรายงานหัวหน้าหน่วย
 - 3.2 ปฏิบัติงานในหน้าที่พนักงานการบัญชีและการเงิน พนักงานสินเชื่อ พนักงานผู้ร่วมงานวิจัยและสถิติ ผู้ช่วยนักวิชาการบัญชี ผู้ประกอบการขนาดเล็ก และสามารถปฏิบัติงานในสาขาวิชาที่เลือกศึกษา
 - 3.3 ปฏิบัติงานด้วยหลักวิชาที่มีการเตรียมและวางแผนอย่างรอบคอบ ประหยัด รวดเร็ว ตรงต่อเวลา แก้ปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล รับผิดชอบค่าน้ำที่
 - 3.4 เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความคิดสร้างสรรค์ ปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้า อยู่เสมอ มีความซื่อสัตย์สุจริต ความสำนึกใน จรรยาวัธ คุณธรรม และหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคม

4. สาขางาน สาขางานเฉพาะไม่มี แต่อาจเลือกสาขางานรองได้ตามความเหมาะสม
5. ผู้ที่เข้าศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกพิธีการ แผนกบัญชี
แผนกเลขานุการ แผนกการชาย หรือแผนกการตลาด
6. ลักษณะงาน นักศึกษาที่เรียนสำเร็จหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการเงิน
การธนาคาร สามารถปฏิบัติงานการเงิน การคลัง และการธนาคาร ในตำแหน่ง
พนักงานการเงิน พนักงานสินเชื่อ พนักงานธนาคาร และสถาบันการเงิน
พนักงานผู้ช่วยงานวิจัยและสถิติ และผู้ประกอบการ
งานด้านการเงินหรือการคลังปฏิบัติงานได้ดังนี้
 1. การทำงบประมาณรายรับ - รายจ่ายหมวดต่าง ๆ
 2. รับ - จ่ายเงินของฝ่ายงานต่าง ๆ ในหน่วยงาน หรือกับบุคคลภายนอกตลอดจน
กำหนดแบบฟอร์ม การรับ - จ่าย เพื่อใช้เป็นหลักฐานการลงบัญชี
 3. คำนวณภาษีประเภทต่าง ๆ
 4. จัดหาวัสดุและควบคุมบัญชีวัสดุ ตลอดจนจำหน่ายวัสดุจากบัญชี บันทึกบัญชีและ
ตัวเลขเป็นหลักฐาน การดำเนินงานประเภทต่าง ๆ ในสมุดบันทึกขึ้นต้น บัญชีแยกประเภท และ
จัดทำประเภทงบการเงินประเภทต่าง ๆ เมื่อวันสิ้นงวดบัญชี
 5. รวบรวมข้อมูลตัวเลขที่จะเป็นด้านการเงินเพื่อการตัดสินใจ
งานด้านการธนาคารปฏิบัติได้ดังนี้
 1. รับเงินสดหรือเช็คจากลูกค้าเพื่อเข้าบัญชีเงินฝาก หรือหักจากบัญชี และจ่ายเงิน
ให้ลูกค้าตลอดจนรวบรวมเช็คของลูกค้าที่เข้าบัญชีเพื่อนำส่งสำนักหักบัญชี
 2. ซื้อขายเงินตราต่างประเทศ
 3. เปิดเช็คเตอร์ ออฟ เครดิต ในการสั่งซื้อสินค้าเข้าและสินค้าออก
 4. คิดคำนวณส่วนลดการรับซื้อ ตราสารการเงินประเภทต่าง ๆ รวมทั้งการคิด
ค่าธรรมเนียมในการให้บริการต่าง ๆ แก่ลูกค้า
 5. ติดต่อประชาสัมพันธ์แก่ลูกค้าเกี่ยวกับงานธนาคารทั้งวาจาและลายลักษณ์อักษร ทั้ง
ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ
 6. วิเคราะห์สถานการณ์ของผู้ถือบัญชีเพื่อการพิจารณาตัดสินใจให้สินเชื่อแก่ลูกค้ารวมทั้ง
การติดต่อทวงถาม

7. บันทึกตัวเลขของบัญชีในชั้นตอนต่าง ๆ

8. รวบรวมข้อมูลตัวเลขที่จำเป็นเพื่อช่วยในการตัดสินใจเฉพาะอย่าง
(วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. 2527 : กง.1 - กง.2)

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการ

1. ชื่อหลักสูตร หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการ
2. ชื่อย่อ ปวส. (การจัดการ)
3. ความมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษา มีความรู้ความสามารถ
 1. เป็นนักวิชาการปฏิบัติการ ในงานบริหารธุรกิจทั่วไปที่เกี่ยวกับการติดต่อประสานงาน การตรวจสอบงาน การควบคุม และการให้คำแนะนำเจ้าหน้าที่ การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ การติดตามประเมินผลงาน และการรายงานหัวหน้าหน่วยงานหรือผู้บริหาร
 2. เป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดเล็ก ปฏิบัติงานในหน้าที่เป็นผู้บริหารในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานสำนักงาน งานวางแผน งานวิเคราะห์โครงการงานบุคลากร งานฝึกอบรมและพัฒนาบุคคล งานแรงงานสัมพันธ์ และทำหน้าที่ประสานงานระหว่างฝ่ายจัดการกับฝ่ายปฏิบัติการในหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การ
 3. ปฏิบัติงานด้านหลักวิชาการอย่างรอบคอบ ประหยัด รวดเร็ว ตรงต่อเวลา แก้ไขเหตุด้วยหลักการและเหตุผล รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีการวางแผนงาน มีการควบคุม ประเมินผลการทำงานทั้งระบบอย่างมีประสิทธิภาพ
 4. เป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถพัฒนาตนเองให้ทันต่อภาวะการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี มีความซื่อสัตย์สุจริต ความสำนึกในจรรยาบรรณ มีความรับผิดชอบต่อสังคม
4. สาขาวิชา สาขาวิชาเฉพาะไม่มี แต่อาจเลือกสาขาวิชารองได้ตามความเหมาะสม
5. ผู้เข้าศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพทุกสาขาวิชา หรือเทียบเท่า

6. ลักษณะงาน

- ตำแหน่งงาน
1. ผู้ประกอบการขนาดย่อม
 2. พนักงานบุคลากร
 3. พนักงานสำนักงาน
 4. พนักงานวางแผนและควบคุม
 5. พนักงานวิเคราะห์โครงการ
 6. พนักงานประสานงาน
 7. พนักงานแรงงานสัมพันธ์

ลักษณะงานและหน้าที่

1. ผู้ประกอบการขนาดย่อม สามารถวางแผน สิ่งการ ควบคุมการบริหารงาน ภายในหน่วยงานได้
2. งานบุคลากร ทำหน้าที่ช่วยผู้จัดการฝ่ายบุคคล ทางกรวางแผนกำลังคน สรรหา คัดเลือก ทดสอบ ฝึกอบรมและพัฒนาบุคคล งานสวัสดิการ งาน คำนวณค่าจ้างและเงินเดือน
3. งานสำนักงาน ทำหน้าที่ทางด้านธุรการทั่วไป เช่น จัดเก็บเอกสาร งานสารบรรณ งานปฏิบัติงานสำนักงาน งานพิมพ์ดีด งานพัสดุ และควบคุม ข้อมูลทางสถิติ
4. งานวางแผนและควบคุม ทำหน้าที่ช่วยผู้บริหารทางด้านการวางแผนกำหนด แนวทางปฏิบัติ ประเมินผล และควบคุมการทำงาน
5. งานวิเคราะห์โครงการ ทำหน้าที่เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์โครงการ วิจัย ปฏิบัติงานในองค์การ และการงบประมาณ
6. งานแรงงานสัมพันธ์ ทำหน้าที่เป็นพนักงานแรงงานสัมพันธ์ ช่วยเหลือ ประสานงานกับผู้นับจ้างรายวันและผู้ได้จ้างรายวันทางด้านแรงงาน

ความสามารถในการใช้เครื่องใช้สำนักงาน

1. เครื่องคำนวณ
2. เครื่องพิมพ์ดีดไฟฟ้าและแบบธรรมดา
3. เครื่องถ่ายเอกสาร

4. เครื่องอัดสำเนา
5. เทเล็กซ์
6. เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ
7. เครื่องฉายภาพยนตร์
8. เครื่องบันทึกเทป
9. ไมโครคอมพิวเตอร์

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาภาษาธุรกิจ

1. ชื่อหลักสูตร หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาภาษาธุรกิจ
2. ชื่อย่อ
 - ปวส. (ภาษาธุรกิจ - จีน - ญี่ปุ่น - ฝรั่งเศส - เยอรมัน)
 - ปวส. (ภาษาธุรกิจ - มัลลเทศ)
 - ปวส. (ภาษาธุรกิจ - การแปล)
3. ความมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถ
 - 3.1 เป็นนักวิชาการปฏิบัติการด้านธุรกิจต่างประเทศ เกี่ยวกับการเลขานุการ การติดต่อประสานงาน การประชาสัมพันธ์ การปฏิบัติงานสำนักงาน การสื่อสารต่างประเทศ และการแปล
 - 3.2 ปฏิบัติงานในหน้าที่เลขานุการ พนักงานต้อนรับ เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ เจ้าหน้าที่ประจำสำนักงาน เจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงาน พนักงานแปล พนักงานพิมพ์ดีด - ชั่วเลข พนักงานสื่อสารต่างประเทศ มัลลเทศก์ และมีความเชี่ยวชาญปฏิบัติงานเฉพาะในวิชาเอกที่เลือกศึกษา
 - 3.3 ปฏิบัติงานด้วยหลักวิชาการที่มีการเตรียมและการวางแผนอย่างรอบคอบ ประหยัด รวดเร็ว และตรงต่อเวลา แก้ปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล และรับผิดชอบต่อหน้าที่
 - 3.4 เป็นผู้มีความคิดริเริ่มและมีความคิดสร้างสรรค์
 - 3.5 เป็นผู้มีความสุจริต มีความประพฤติดี มีจริยวัตรอันดีงามและมีมนุษยสัมพันธ์

4. สำนักงาน

4.1 สำนักงานภาษาต่างประเทศ

4.2 สำนักงานมัธยมศึกษา

4.3 สำนักงานแปล

4.4 แผนการเรียนเลือกทั่วไปไม่ระบุสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง

5. ผู้เข้าศึกษา ^{ผู้}มีความรู้และคุณสมบัติของผู้เข้าเรียน การเข้าเรียน การเป็นนักศึกษา ตามหลักสูตรนี้ให้เป็นไปตามระเบียบวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2527

6. ลักษณะงาน ^{ผู้}สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาภาษาธุรกิจ สามารถเป็นนักวิชาการปฏิบัติการด้านธุรกิจต่างประเทศเกี่ยวกับการเลขานุการ การท่องเที่ยว การสื่อสารต่างประเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับการขยายตัวทาง ธุรกิจ การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้มุ่งพัฒนาศักยภาพและความถนัด ของนักศึกษาให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาชาติ ตำแหน่งงานที่สามารถปฏิบัติได้ มีดังนี้

6.1 เลขานุการต่างประเทศ

6.2 เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์

6.3 เจ้าหน้าที่ประจำสำนักงาน

6.4 เจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงาน

6.5 พนักงานแปล

6.6 พนักงานสื่อสารต่างประเทศ

6.7 มัคคุเทศก์

6.8 พนักงานพิมพ์ดีด - ชั่วเลข

6.9 งานธุรกิจทั่วไป

การแบ่งสำนักงาน

1. สำนักงานธุรกิจต่างประเทศ

2. สำนักงานมัธยมศึกษา

3. สำนักงานแปล

4. สำนักงานเลขาธิการต่างประเทศ

5. สำนักงานประชาสัมพันธ์

6. สำนักงานสื่อสารต่างประเทศ

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการโฆษณา

1. ชื่อหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการโฆษณา
2. ชื่อย่อ ปวส. (การโฆษณา)
3. ความมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถ
 - 3.1 ประกอบอาชีพงานการจัดการให้บริการด้านการโฆษณา รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ในฐานะเป็นผู้ปฏิบัติการอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 3.2 คิดริเริ่มนำความรู้ทางด้านวิชาการไปประยุกต์ เพื่อวิเคราะห์แก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน
 - 3.3 ใช้ความรู้ทางวิชาการเป็นรากฐานในการเพิ่มพูนความรู้ระดับสูงต่อไป
 - 3.4 เสริมทักษะด้วยเทคนิคที่ได้รับจากการฝึกปฏิบัติ ซึ่งก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของงานตามเป้าหมาย
 - 3.5 สร้างเจตคติที่ดีในการปฏิบัติงานด้วยการปลูกฝังความสำนึกในจรรยาบรรณวิชาชีพ ความซื่อสัตย์สุจริตและความขยันหมั่นเพียร
 - 3.6 เข้าใจในขอบเขตหน้าที่ และความรับผิดชอบที่มีต่อสังคม ประเทศชาติ เพื่อให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ
4. สำนักงาน สำนักงานเฉพาะไม่มี แต่อาจเลือกสำนักงานรองได้ตามความเหมาะสม
5. ผู้ที่เข้าศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
6. ลักษณะงาน

ชื่องาน	งานบริการด้านการโฆษณา
	พนักงานประชาสัมพันธ์
	พนักงานส่งเสริมการขาย
	พนักงานวิจัยโฆษณา
	ผู้ประกอบกิจส่วนตัวด้านการโฆษณา

สถานที่ หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจและองค์การธุรกิจ
 ลักษณะงานและหน้าที่ พนักงานบริการด้านการโฆษณา ทำหน้าที่ติดต่อกับลูกค้าและเสนอ
 แผนงานสร้างสรรค์งาน ผลงานและบริการสื่อโฆษณา
 พนักงานประชาสัมพันธ์ หัวหน้าที่สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อบุคคลและสถาบัน
 พนักงานส่งเสริมการขาย ทำหน้าที่จัดกิจกรรมพิเศษ เพื่อถึงจุดเป้าหมาย
 พนักงานวิจัยโฆษณา ทำหน้าที่บริหารการจัดเก็บข้อมูลและประมวลข้อมูล
 ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัวทางด้านการโฆษณา ศึกษาภาวะตลาด โฆษณา การจัด
 โครงสร้างองค์การของกิจการโฆษณา การวางแผนการโฆษณา การจัดหา
 เงินทุนและการใช้เงินทุนในการดำเนินการ

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ของกรมอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2527

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรระดับช่างเทคนิค หรือระดับนักวิชาการ ซึ่งจบในตัวเอง
2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีงานทำอยู่แล้วศึกษาเพิ่มเติมได้
3. เป็นหลักสูตรที่รับผู้เข้าเรียนจากผู้มีประสบการณ์หรือผู้มีความรู้ ซึ่งมีคุณสมบัติครบตามกำหนดไว้
4. เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้การศึกษอบรมในระดับช่างเทคนิคหรือระดับนักวิชาการตามลักษณะงานของอาชีพต่าง ๆ
5. เป็นหลักสูตรที่จัดการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเหมาะสมกับลักษณะงานของอาชีพต่าง ๆ
6. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการสถานประกอบอาชีพอิสระได้
7. เป็นหลักสูตรที่ใช้เวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 2 ปี

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้และประสบการณ์ สามารถปฏิบัติงานในระดับช่างเทคนิค หรือระดับวิชาการได้
2. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อสัมมาอาชีพ มีความภาคภูมิใจและมั่นใจในวิชาชีพที่เรียน
3. เพื่อพัฒนาทางด้านวินัยในการทำงาน มีจรรยาในวิชาชีพ มีความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบในการทำงาน ความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและความสามารถในการตัดสินใจและแก้ปัญหา

คำชี้แจง

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของกรมอาชีวศึกษา

ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ พุทธศักราช 2527

หลักสูตร 2 ปี ทางด้านบริหารธุรกิจ (Two-year Diploma Course in business Administration) ซึ่งแบ่งสาขาวิชาออกเป็น 6 สาขาวิชา มีเวลาเรียนแตกต่างกัน แต่จำนวนหน่วยกิตเท่ากันทุกสาขาวิชา

สาขาวิชาที่เปิดสอน

1. สาขาวิชาการตลาด (Marketing)
2. สาขาวิชาบัญชี (Accounting)
3. สาขาวิชาการศึกษาเลขานุการ (Secretarial Study)
4. สาขาวิชาธุรกิจบริการ (Service - Business)
5. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (Business Computer)
6. สาขาวิชาธุรกิจการค้าต่างประเทศ (Foreign Trade)

การเลือกสาขาวิชา ผู้สมัครเข้าเรียนตามหลักสูตรจะต้องผ่านการทดสอบความถนัดแบบ Comprehensive Aptitude Test ซึ่งสถานศึกษา จะขึ้นก่อนการรับเข้าเรียนในสาขาใดสาขาหนึ่ง และจะต้องศึกษาสาขาวิชานั้นจนครบหน่วยกิตตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หากประสงค์จะเปลี่ยนสาขาวิชาจะทำได้เมื่อได้เรียนในสาขาวิชาดังกล่าวนั้นผ่านไปแล้ว 1 ภาคเรียน โดยจะต้องขอยกเลิก (Cancel) รายวิชา เฉพาะสาขาวิชาที่ได้ศึกษาไปแล้ว และเรียนรายวิชาเฉพาะสาขาคามไปปรแกรมการเรียนของสาขาวิชาใหม่ทั้งหมดที่กำหนดไว้

การฝึกงาน นักศึกษาทุกสาขาวิชาจะจบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2527 และมีสิทธิรับประกาศนียบัตรและใบแสดงผลการศึกษา จากวิทยาลัยได้ต่อเมื่อได้มีชั่วโมงฝึกงานตามสถานประกอบการ หน่วยงาน รัฐบาลกิจ หรือองค์การธุรกิจต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง หลังจากได้ศึกษาและสะสมหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิตแล้ว สำหรับระดับคะแนนที่ได้รับจากการฝึกงาน ไม่นับรวมเป็นระดับคะแนนสะสมเพื่อหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ย (Grade - point Average) ในการพิจารณาผลการศึกษาเพื่อจบหลักสูตรนี้

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ พ.ศ. 2527

1. วิชาพื้นฐานธุรกิจ	24 หน่วยกิต (27%)
2. วิชาสัมพันธ์ธุรกิจ	10 หน่วยกิต (12%)
3. วิชาบริหารธุรกิจ	36 หน่วยกิต (41%)
4. วิชาเลือก	18 หน่วยกิต (20%)
รวม	88 หน่วยกิต

การฝึกงานภายนอก

หมวดวิชาพื้นฐานธุรกิจ (Business Core Subjects) เป็นวิชาชีพทั่วไปในวงการธุรกิจที่ผู้ประกอบการบริหารธุรกิจจะต้องเรียนรู้ ซึ่งนักศึกษาทุกสาขาจะเรียน รวม 8 รายวิชา 24 หน่วยกิต ดังต่อไปนี้

	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	หน่วยกิต
สหพ 101 เศรษฐศาสตร์ขั้นสูง	3	0	3
สหพ 102 หลักการจัดการ	3	0	3
สหพ 103 การบริหารงานบุคคล	3	0	3
สหพ 104 กฎหมายธุรกิจ	3	0	3
สหพ 205 สถาบันการเงิน	3	0	3
สหพ 206 การประชาสัมพันธ์ธุรกิจ	3	0	3
สหพ 207 จิตวิทยาธุรกิจ	3	0	3
สหพ 208 เทคนิคการปฏิบัติงานสำนักงาน	2	3	3
รวม	23	3	24

หมวดวิชาสัมพันธ์ธุรกิจ (Related Subjects) เป็นวิชาสัมพันธ์ทางธุรกิจ ซึ่งนักศึกษาทุกสาขาจะต้องมีความรู้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนวิชาเฉพาะสาขา รวม 4 รายวิชา 10 หน่วยกิต ดังต่อไปนี้

	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	หน่วยกิต
สสพ 111 การใช้ภาษาไทยทางธุรกิจ	3	0	3
สพพ 112 สถิติประยุกต์	3	0	3
สพพ 113 การใช้ภาษาอังกฤษทางธุรกิจ	3	0	3
สพพ 114 พลศึกษา	0	2	1
รวม	9	2	10

หมวดวิชาบริหารธุรกิจ นักศึกษาจะต้องเรียนวิชาที่กำหนดให้เฉพาะสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง รวม 12 รายวิชา 36 หน่วยกิต ดังต่อไปนี้

1) หมวดวิชาการตลาด	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	หน่วยกิต
สกด 121 หลักการขายภาคสนาม	3	0	3
สกด 122 การจัดการขาย	3	0	3
สกด 123 การส่งเสริมการขาย	3	0	3
สกด 124 อุตุนิยมวิทยาการตลาด	3	0	3
สกด 125 การวิจัยตลาด	2	2	3
สกด 126 การบริหารงานจัดส่งสินค้า	3	0	3
สกด 227 การบริหารร้านค้าปลีก	2	2	3
สกด 228 การบริหารโฆษณาธุรกิจ	2	2	3
สกด 229 การตลาดเพื่อการส่งออก	3	0	3
สกด 2210 การบริหารการจัดจำหน่าย	3	0	3
สกด 2211 การตลาดสินค้าเกษตร	3	0	3
สกด 2212 สัมมนาเชิงปฏิบัติการด้านการตลาด	0	6	3
รวม	30	12	36

2) หมวดวิชาการบัญชี	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	หน่วยกิต
สกบ 131 กฎหมายหุ้นส่วนบริษัท	3	0	3
สกบ 132 การบัญชีทรัพย์สิน	2	2	3
สกบ 133 การบัญชีหนี้สินและทุน	2	2	3

	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	หน่วยกิต
สภบ 134 การวางแผนงบประมาณ	3	0	3
สภบ 135 การบัญชีต้นทุน	2	2	3
สภบ 136 ระบบบัญชี	3	0	3
สภบ 237 การตรวจสอบและควบคุมภายใน	3	0	3
สภบ 238 การวิเคราะห์งบการเงิน	3	0	3
สภบ 239 การภาษีอากร	3	0	3
สภบ 2310 การบัญชีรัฐบาล	3	0	3
สภบ 2311 การบัญชีขั้นสูง	3	0	3
สภบ 2312 สัมมนาเชิงปฏิบัติการด้านการบัญชี	0	6	3
รวม	30	12	36

3) หมวดวิชาชีพการเลขานุการ	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	หน่วยกิต
สกล 141 งานพิมพ์ดีดและชาวเลข 1	0	6	3
สกล 142 การเลขานุการส่วนตัว	3	0	3
สกล 143 การเขียนและโต้ตอบจดหมายต่างประเทศ	3	1	3
สกล 144 งานจัดการเก็บเอกสาร	3	0	3
สกล 145 ความสามารถในการเข้าใจภาษาอังกฤษ	2	2	3
สกล 146 งานเขียนและโต้ตอบจดหมายไทย	3	1	3
สกล 247 งานเก็บและถอดข้อความ	2	2	3
สกล 248 งานผลิตเอกสาร	2	2	3
สกล 249 การพัฒนางานสำนักงาน	3	0	3
สกล 2410 การสนทนาภาษาอังกฤษทางธุรกิจ	1	3	3
สกล 2411 งานพิมพ์ดีดและชาวเลข 2	0	6	3
สกล 2412 สัมมนาเชิงปฏิบัติการด้านการเลขานุการ	0	6	3
รวม	22	29	36

4) หมวดวิชาชีพบริการ	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	หน่วยกิต
สกก 151 งานสำนักงานงานส่วนหน้า	2	2	3
สกก 152 หลักการดำเนินงานโรงแรม	3	0	3
สกก 153 งานแม่บ้าน	2	2	2
สกก 154 การสนทนาภาษาอังกฤษทางธุรกิจบริการ	2	2	3
สกก 155 งานบริหารอาหารและเครื่องดื่ม	2	2	3
สกก 156 งานบริการด้านธนาคาร	3	0	3
สกก 257 การดำเนินธุรกิจท่องเที่ยว	3	0	3
สกก 258 งานบริการโรงพยาบาล	2	2	3
สกก 259 งานเลขานุการทางการแพทย์	3	0	3
สกก 2510 งานสารานุกรมข้อมูลฐาน	2	2	3
สกก 2511 สัมมนาเชิงปฏิบัติการทางด้านโรงแรมและ การท่องเที่ยว	0	6	3
สกก 2512 สัมมนาเชิงปฏิบัติการทางงานบริการด้าน ธนาคารและโรงพยาบาล	0	6	3
รวม	24	24	36

5) หมวดวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	หน่วยกิต
สคค 161 ความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	3	0	3
สคค 162 การเขียนโปรแกรมภาษาเบสิก	2	2	3
สคค 163 ระบบการทำงาน	3	0	3
สคค 164 การเขียนโปรแกรมภาษาโคบอล	2	2	3
สคค 165 โครงสร้างและระบบข้อมูล	3	0	3
สคค 266 การออกแบบแฟ้มข้อมูล	3	0	3
สคค 267 การจัดสำนักงานอัตโนมัติ	3	0	3
สคค 268 ภาษาคอมพิวเตอร์	2	2	3

	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	หน่วยกิต
สคต 269 การวิเคราะห์ระบบและการออกแบบระบบ	3	0	3
สคต 2610 การประยุกต์คอมพิวเตอร์ในด้านการตลาด	1	4	3
สคต 2611 การประยุกต์คอมพิวเตอร์ในด้านการเงิน และการบัญชี 1	1	4	3
สคต 2612 สัมมนาคอมพิวเตอร์	0	6	3
รวม	26	20	36
6) หมวดวิชาธุรกิจการค้าต่างประเทศ	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	หน่วยกิต
สกก 171 การค้าระหว่างประเทศ	3	0	3
สกก 172 การวิจัยตลาดเพื่อการส่งออก	2	2	3
สกก 173 พิธีการนำเข้าและส่งออก	2	2	3
สกก 174 การประกันภัยการขนส่งสินค้าทางทะเล	3	0	3
สกก 229 การตลาดเพื่อการส่งออก	3	0	3
(รายวิชานี้ร่วมกันสาขาวิชาการตลาด)			
สกก 175 การจัดส่งสินค้าต่างประเทศ	3	0	3
สกก 276 การสื่อสารการค้าระหว่างประเทศ	3	0	3
สกก 277 การเงินเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ	3	0	3
สกก 278 การจัดหาสินค้าเพื่อการส่งออกและนำเข้า	3	0	3
สกก 279 การส่งเสริมการส่งออก	3	0	3
สกก 2211 การตลาดสินค้าเกษตร	3	0	3
(รายวิชานี้ร่วมกันสาขาวิชาการตลาด)			
สกก 2710 สัมมนาเชิงปฏิบัติการด้านธุรกิจต่างประเทศ	0	6	3
รวม	31	10	36

หมายเหตุ สำหรับสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจนั้น สถานศึกษาควรมีให้ผู้เรียนเลือก
เรียนในการศึกษานอก เฝียง 5 รายวิชา โดยเลือกภาคเรียนที่ 1,2 รายวิชาก่อน คือ สคต 181
และ 162 เพื่อเตรียมความรู้ให้แก่ผู้เรียนพร้อม สำหรับเรียนในภาคเรียนถัดไป และในภาคเรียน
สุดท้ายของปีการศึกษาที่ 2 ควรจะเรียนเพียง 3 รายวิชา คือ สคต 2610 2611 และ 2612

(สำเนา)

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ

ว่าด้วยมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับโรงเรียนโรงเรียนราษฎร์ประเภทอาชีวศึกษา
ที่เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

พ.ศ. 2522

ด้วยกระทรวงศึกษาธิการ เห็นสมควรกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับโรงเรียนราษฎร์
ประเภทอาชีวศึกษา ที่เปิดสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง เพื่อเป็นการส่งเสริม และพัฒนาการศึกษาวิชาชีพในส่วนที่เอกชนจัดทำ อาศัยอำนาจตาม
ความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2497 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 32
แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2518 จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยมาตรฐานขั้นต่ำ
สำหรับโรงเรียนราษฎร์ประเภทอาชีวศึกษาที่เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2522"

ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะโรงเรียนราษฎร์ ประเภทอาชีวศึกษา ที่เปิดสอน
ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

หมวด 1

สถานที่และอาคารเรียน

ข้อ 3. โรงเรียนที่เปิดสอนอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ต้องมี
สถานที่และอาคารเรียน และห้องประกอบการเรียน ดังต่อไปนี้

(1) ที่ดินที่ใช้จัดตั้งต้องติดต่อเป็นผืนเดียวกัน และเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ออก
จัดตั้งเป็นเจ้าของโรงเรียน ยกเว้นเป็นที่เช่าจากสำนักทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์
ราชพัสดุ สำหรับการเช่าที่วัด ต้องมีสัญญาเช่า ซึ่งได้จดทะเบียนการเช่าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
และมีจำนวนเนื้อที่ดินไม่น้อยกว่าที่กำหนดดังนี้

ก. ประเภทโรงเรียนวิชาช่างอุตสาหกรรม มีจำนวน 4 ไร่

ข. ประเภทโรงเรียนวิชาบริหารธุรกิจ มีจำนวน 3 ไร่

ค. ประเภทโรงเรียนวิชาเกษตรกรรม มีจำนวน 150 ไร่

(2) การปลูกสร้างอาคารเรียนต้องปฏิบัติดังนี้

ก. ต้องได้รับอนุมัติแบบแปลนจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนก่อน

ข. เมื่อหักที่ปลูกสร้างอาคารเรียนแล้วต้องมีสนามในบริเวณโรงเรียนไม่น้อยกว่า 1,000 ตารางเมตร

ค. ห้องเรียนแต่ละห้องมีขนาด 6 x 8 เมตร

(3) มีที่รับประทานอาหารสำหรับนักเรียนให้เพียงพอแก่จำนวนนักเรียนของโรงเรียน

(4) มีห้องครูใหญ่ ห้องธุรการ ห้องพัสดุ ห้องพยาบาล แยกชาย - หญิง ในกรณีที่มีนักเรียนชาย - หญิง เรียนรวมกัน และมีห้องประกอบอื่นตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

หมวด 2

สถานที่ฝึกปฏิบัติงาน อุปกรณ์

ข้อ 4. โรงเรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต้องมีสถานที่ฝึกปฏิบัติงาน และอุปกรณ์ ดังนี้

(1) สถานที่ฝึกปฏิบัติงาน ให้แยกจากกันเป็นสัดส่วน ตามสาขาวิชาที่เปิดสอนแต่ละสาขา ต้องจัดให้มีเพียงพอแก่จำนวนนักเรียน ขึ้นเรียน จนถึงชั้นสูงสุดที่เปิดสอน

(2) อัตราพื้นที่ใช้ฝึกปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าที่กำหนด ดังนี้

ก. ช่างยนต์ ช่างเชื่อม และโลหะแผ่น ช่างกลโรงงาน ช่างโยธา พื้นที่ 10 ตารางเมตร คือนักเรียน 1 คน

ข. ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ พื้นที่ 7.5 ตารางเมตร คือนักเรียน 1 คน

(3) อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับสาขาวิชาที่เปิดสอนแต่ละสาขาคือ จัดให้มีเพียงพอแก่จำนวนนักเรียน ขึ้นเรียน จนถึงชั้นสูงสุดที่เปิดสอน ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ข้อ 5. โรงเรียนที่เปิดสอนวิชาบริหารธุรกิจ ต้องมีหนังสือเรียน ห้องเรียนภาคปฏิบัติ และอุปกรณ์ ดังนี้

(1) ห้องปฏิบัติพิมพ์ดีด ต้องแยกเป็นห้องพิมพ์ดีดไทย และห้องพิมพ์ดีดอังกฤษ โดยเฉพาะไม่ปะปนกัน

(2) ห้องปฏิบัติสำนักงานต้องมีขนาดเป็นอัตราส่วน 2 ตารางเมตรต่อ

นักเรียน 1 คน

(3) อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ประจำห้องพิมพ์ดีด ห้องปฏิบัติสำนักงานต้องจัดให้มีเพียงพอแก่จำนวนนักเรียน ขึ้นเรียน จนถึงชั้นสูงสุดที่เปิดสอน ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ข้อ 6. โรงเรียนประเภทวิชาเกษตรกรรม ต้องมีที่ดิน สถานที่ฝึกปฏิบัติงานโรงฝึกงาน ห้องเรียนภาคปฏิบัติ และอุปกรณ์ ดังนี้

(1) ที่ดินที่ใช้ต้องเป็นที่ดินที่ค้เหมาะแก่การเกษตร มีน้ำอุดมสมบูรณ์และการคมนาคมสะดวก

(2) สถานที่ปฏิบัติงาน โรงฝึกงาน ห้องเรียนภาคปฏิบัติให้แยกจากกันเป็นสัดส่วนตามสาขาวิชาที่เปิดสอนแต่ละสาขา ทั้งนี้ต้องจัดให้มีเพียงพอแก่จำนวนนักเรียน ขึ้นเรียน จนถึงชั้นสูงสุดที่เปิดสอน

(3) อัตราพื้นที่ของสถานที่ฝึกปฏิบัติงาน ต้องจัดให้มีตามสาขาวิชาที่เปิดสอนดังนี้

ก. สาขานิติกรรม พื้นที่ไม่น้อยกว่า 1,000 ตารางเมตร ต่อนักเรียน 1 คน

ข. สาขาสัตวบาล พื้นที่ไม่น้อยกว่า 400 ตารางเมตร ต่อนักเรียน 1 คน

ค. สาขาเศรษฐศาสตร์ พื้นที่ไม่น้อยกว่า 4 ตารางเมตร ต่อนักเรียน 1 คน

ง. สาขาเกษตรกรรม พื้นที่ไม่น้อยกว่า 6 ตารางเมตร ต่อนักเรียน 1 คน

จ. สาขาอุตสาหกรรม พื้นที่ไม่น้อยกว่า 9 ตารางเมตร ต่อนักเรียน 1 คน

(4) สิ่งก่อสร้าง อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้เกี่ยวกับสาขาวิชา ที่เปิดสอนแต่ละสาขาวิชาต้องจัดให้มีเพียงพอแก่จำนวนนักเรียน ขึ้นเรียน จนถึงชั้นสูงสุดที่เปิดสอนตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

หมวด 3

ครู

ข้อ 7. วุฒิกู และ จำนวนครูมี ดังนี้

(1) ครูใหญ่ต้องมีวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษา หรือปริญญาตรีและวุฒิประโยคครูมัธยมหรือเทียบเท่า

(2) ครูที่สอนต้องมีวุฒิดังนี้

ก. สอนวิชาสามัญ หรือวิชาชั้นทฤษฎี ต้องมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษาหรือปริญญาตรีสาขาวิชาที่สอน

ข. สอนวิชาชั้นปฏิบัติ ต้องมีวุฒิต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรืออนุปริญญาในสาขาวิชาที่สอน หรือเทียบเท่า และเคยทำงานในสาขาวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี ถ้าเป็นครูผู้ชำนาญต้องมีวุฒิสำัญ ม.ศ. 3 หรือเทียบเท่าและมีความชำนาญในสาขาวิชาที่สอน โดยผ่านการทดสอบของกรมอาชีวศึกษา หรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน พิจารณาเห็นสมควร

(3) จำนวนครูต่อจำนวนนักเรียนที่สอนมี ดังนี้

ก. โรงเรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต้องมีครูประจำในอัตราส่วนครู 1 คนต่อนักเรียน 30 คน สำหรับการสอนภาคปฏิบัติในโรงงานหรือห้องปฏิบัติการให้มีครู 1 คน ต่อนักเรียนไม่เกิน 15 คน

ข. โรงเรียนประเภทวิชาเกษตรกรรม ต้องมีครูประจำวิชาและครูพิเศษโดยเฉลี่ยในอัตราส่วน 2 ต่อ 1 และอัตราส่วนของครู 1 คน ต่อนักเรียนไม่เกิน 15 คน

ค. โรงเรียนประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ต้องมีครูประจำโดยเฉลี่ยในอัตราส่วนครู 1 คน ต่อนักเรียน 30 คน

หมวด 4

ความจุของห้องเรียน

ข้อ 8. ห้องเรียนหนึ่งให้จุนักเรียนได้ไม่เกิน 30 คน

หมวด 5

การประเมินผลการเรียน และประกาศนียบัตร

ข้อ 9. การประเมินผลการเรียน และการออกประกาศนียบัตรให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการนั้น

หมวด 6

เปิดเคส

ข้อ 10. โรงเรียนที่เปิดสอนวิชาชีพนอกจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ต้องมีสถานที่ อาคารเรียน ห้องเรียน ห้องเรียนภาคปฏิบัติ สถานที่ฝึกปฏิบัติงาน โรงฝึกงาน อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เกี่ยวกับวิชาชีพที่เปิดสอนจะเป็นอย่างใดนั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวง ศึกษาธิการกำหนด

ข้อ 11. โรงเรียนที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง รวมอยู่ในโรงเรียนเดียวกัน ต้องมีที่ดิน สถานที่อาคาร และอุปกรณ์ ดังนี้

(1) โรงเรียนแต่ละประเภทตามข้อ 3 (1) มีที่ดินไม่น้อยกว่าที่กำหนดดังนี้

ก. ประเภทโรงเรียนวิชาช่างอุตสาหกรรม มีจำนวน 6 ไร่

ข. ประเภทโรงเรียนวิชาบริหารธุรกิจ มีจำนวน 4 ไร่ ครึ่ง

ค. ประเภทโรงเรียนวิชาเกษตรกรรม มีจำนวน 250 ไร่

(2) อาคารเรียน ห้องเรียน ห้องเรียนภาคปฏิบัติ ห้องสมุด ห้องธุรการ ห้องฝึกครู ห้องพยาบาล สถานที่ฝึกปฏิบัติงาน โรงฝึกงาน ต้องจัดให้มีโดยแยกจากกันเป็นสัดส่วน เพื่อใช้สำหรับนักเรียนแต่ละระดับการศึกษาที่เปิดสอน

(3) อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ต้องจัดให้มีโดยแยกจากกันเป็น สัดส่วน เพื่อใช้สำหรับนักเรียน แต่ละระดับการศึกษาที่โรงเรียนเปิดสอน

ข้อ 12. ให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ 13. ให้ใช้ระเบียบนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวัน าสานราชกิจจนเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 19 มีนาคม 2522

(ลงนาม)

บุญสม มาร์ติน

(นายแพทย์บุญสม มาร์ติน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

ที่ ทม 1007/0701

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

22 มีนาคม 2533

เรื่อง ขอลาออนเควาะห์

เรียน ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ครูใหญ่ โรงเรียน

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางฉลวย ประชาบาล เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อเพื่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
วิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร
ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รศ.ดร. วิชัย วงษ์ใหญ่

ประธาน

รศ.ดร. ไพศาล หวังพานิช

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอขออนเควาะห์ คือ ขอความร่วมมือจากบุคลากรในหน่วยงานของท่านตอบ
แบบสอบถามในระหว่างเดือนมีนาคม - เมษายน 2533 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตของวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้
และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนเควาะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมพร บัวทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร.258-4119

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 10110

มีนาคม 2532

เรื่อง - ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

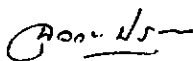
เรียน

เนื่องด้วย ข้าพเจ้า นางฉวย ประชาบาล นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ให้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสภานักเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นปฏิธานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผลของการวิจัยใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการตัดสินใจใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสภานักเทคโนโลยีราชมงคล สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาทั่วประเทศต่อไป เพื่อให้การทำปฏิธานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นของท่านดังรายละเอียดปรากฏในแบบสอบถามที่แนบมาด้วย

ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านได้โปรดสละเวลาตอบแบบสอบถามทุกข้อ คำตอบของท่านจะมีคุณค่าต่อผลการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างมาก ขอให้ท่านตอบตามความรู้สึกริหรือข้อคิดเห็นที่แท้จริง โดยไม่ต้องลงชื่อ

ข้าพเจ้าหวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางฉวย ประชาบาล)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชุดที่ 1

แบบสอบถาม
สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา

คำชี้แจงการตอบ

1. แบบสอบถามนี้มุ่งประมวลความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับสภาพและความพร้อมต่าง ๆ ในโรงเรียนของท่าน ถ้าโรงเรียนของท่านจะทำการสอนวิชาบริหารธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยใช้หลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ขอความกรุณาได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรีและตรงความเป็นจริง คำตอบของท่าน จะไม่มีผลกระทบต่อกระเทือนต่อตัวท่านและโรงเรียนของท่านแต่อย่างใดเลย

2. ให้ท่านพิจารณาในโรงเรียนของท่านมีสภาพหรือมีความพร้อมตามข้อความในแต่ละข้อมากน้อยเพียงใด โดยให้ท่านขีด ✓ เพื่อแสดงระดับความเห็นในแต่ละข้อดังนี้

มากที่สุด	(5)	: เมื่อคิดว่าเป็นความพร้อมหรือเหมาะสม มากที่สุด
มาก	(4)	: เมื่อคิดว่าเป็นความพร้อมหรือเหมาะสม ระดับมาก
ปานกลาง	(3)	: เมื่อคิดว่าเป็นความพร้อมหรือเหมาะสม ปานกลางหรือ
น้อย	(2)	: เมื่อคิดว่าเป็นความพร้อมหรือเหมาะสม คำน้อยหรือ
น้อยที่สุด	(1)	: เมื่อคิดว่าเป็นความพร้อมหรือเหมาะสม คำน้อยหรือน้อยที่สุด

3. เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณอย่างสูง

ประเด็นพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. ความพร้อมด้านบุคลากร					
2. ความพร้อมด้านอาคารสถานที่					
3. เอกสารในห้องสมุดมีเพียงพอกับจำนวน ผู้เรียน					
4. ความพอเพียงด้านวัสดุอุปกรณ์ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน					
5. บรรณาสานในการส่งเสริมทางวิชาการ ของโรงเรียนของท่าน					
6. การบริการของห้องสมุด					
7. ความสะดวกในการสนับสนุน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร					
8. ความพร้อมเกี่ยวกับการจัดหาสถานที่ ฝึกงาน					
9. ความพร้อมเกี่ยวกับการฝึกงาน ของนักศึกษาตรงสาขาวิชาที่เปิดสอน...					
10. ความเหมาะสมของห้องเรียน					
11. ความพร้อมของห้องปฏิบัติการ					
12. เอกสารประกอบการสอนมีจำนวนเพียงพอ					
13. การอำนวยความสะดวกในการจัด ดำเนินการเรียนการสอน เช่น การเปลี่ยนรายวิชา การขอใบ ระเบียบแสดงผลการศึกษา					

ประเด็นพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
14. ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร					
15. ความสามารถในการสอนของอาจารย์ โดยส่วนรวม.....					

ชุดที่ 2

แบบสอบถาม
สำหรับอาจารย์

คำชี้แจงการตอบ

1. แบบสอบถามนี้มุ่งสำรวจความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนในโรงเรียนของท่าน ถ้าโรงเรียนของท่านจะทำการสอนวิชาบริหารธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถานบันเทคโนโลยีราชมงคล ขอความกรุณาท่านได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรีและตรงความเป็นจริง คำตอบของท่าน จะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อตัวท่านและโรงเรียนของท่าน แต่อย่างใดเลย

2. แบบสอบถามแต่ละข้อเป็นรายการเนื้อหาความรู้หรือความสามารถที่มุ่งหวังจะให้เกิดขึ้นกับนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชา ให้ท่านพิจารณาว่าแต่ละรายการเนื้อหาความรู้นี้ ท่านคิดว่าโรงเรียนสามารถจะสอนให้เกิดขึ้นกับนักศึกษาที่เรียนบริหารธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงได้มากน้อยเพียงใด โดยขีด ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความเห็นของท่านดังนี้

มากที่สุด	(5) :	เมื่อท่านคิดว่าท่านสามารถสอนหรือพร้อมที่จะสอนได้	มากที่สุด
มาก	(4) :	เมื่อท่านคิดว่าท่านสามารถสอนหรือพร้อมที่จะสอนได้	มาก
ปานกลาง	(3) :	เมื่อท่านคิดว่าท่านสามารถสอนหรือพร้อมที่จะสอนได้	ปานกลาง
น้อย	(2) :	เมื่อท่านคิดว่าท่านสามารถสอนหรือพร้อมที่จะสอนได้	น้อย
น้อยที่สุด	(1) :	เมื่อท่านคิดว่าท่านสามารถสอนหรือพร้อมที่จะสอนได้	น้อยที่สุด

3. เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

ขอขอบพระคุณอย่างสูง

ประเด็นพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. <u>สาขาการบัญชี</u>					
1.1 การจัดระบบบัญชี					
1.2 การวิเคราะห์งบการเงิน.....					
1.3 การควบคุมการเบิกจ่ายสินค้า.....					
1.4 การวิเคราะห์ข้อมูลทางบัญชี.....					
1.5 การตรวจสอบบัญชี.....					
2. <u>สาขาวิชาการตลาด</u>					
2.1 การแนะนำการขาย.....					
2.2 การวางแผนปฏิบัติการด้านการขาย...					
2.3 การให้บริการลูกค้า					
2.4 การสำรวจตลาด.....					
3. <u>สาขาวิชาการเคหสถานการ</u>					
3.1 การปฏิบัติงานในสำนักงาน.....					
3.2 การกำหนดแผนงานการบริหารงาน					
3.3 การควบคุมกิจการในสำนักงาน...					
4. <u>สาขาวิชาการเงินการธนาคาร</u>					
4.1 การวิเคราะห์ระบบเงิน					
4.2 การติดตามสินเชื่อ					
4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลทางบัญชี.....					
5. <u>สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ</u>					
5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทางธุรกิจ ...					
5.2 การตรวจสอบงาน.....					

ประเด็นพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
5.3 การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์.....					
5.4 การควบคุมงาน.....					
5.5 การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์..					
6. <u>สาขาวิชาการจัดการ</u>					
6.1 การควบคุมงาน					
6.2 การตรวจสอบงาน					
6.3 การให้คำแนะนำเจ้าหน้าที่.....					
6.4 การติดตามประเมินผลงาน.....					
6.5 การวิเคราะห์ข้อมูลทางธุรกิจ....					
7. <u>สาขาวิชาภาษาธุรกิจ</u>					
7.1 การติดต่อประสานงาน.....					
7.2 การสื่อสารภาษาต่างประเทศ....					
7.3 การแปลภาษา.....					
7.4 การประชาสัมพันธ์.....					
7.5 การพิมพ์ดีด - ชั่วเลข.....					
8. <u>สาขาวิชาการโฆษณา</u>					
8.1 การให้บริการทางด้านโฆษณา.....					
8.2 ทักษะและประสบการณ์ในการโฆษณา					
8.3 ความคิดสร้างสรรค์					

ชุดที่ 3

แบบสอบถาม
สำหรับผู้ประกอบการคำชี้แจงการตอบ

1. แบบสอบถามนี้มุ่งสำรวจความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับคุณลักษณะของบุคลากรส่วนใหญ่ที่จบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่ท่านต้องการรับเข้าทำงานในสถานประกอบการของท่าน ขอความกรุณาท่านได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรีและตรงความเป็นจริงคำตอบท่าน จะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อตัวท่านและสถานประกอบการของท่านแต่อย่างใดเลย แต่เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาต่อไป

2. ให้ท่านพิจารณาคูคุณลักษณะหรือคุณสมบัติในแต่ละข้อว่าเป็นที่ต้องการหรือมีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใดสำหรับบุคคลที่จบการศึกษา(ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง)ที่จะทำงานอย่างมีประสิทธิภาพในสถานประกอบการของท่านของให้ท่านขีด ✓ ตามระดับความเห็นของท่านดังนี้

มากที่สุด (5) : เมื่อเห็นว่าเป็นคุณสมบัติของผู้ที่ท่านต้องการ มากที่สุด
หรือจำเป็น

มาก (4) : เมื่อเห็นว่าเป็นคุณสมบัติของผู้ที่ท่านต้องการ มาก

ปานกลาง (3) : เมื่อเห็นว่าเป็นคุณสมบัติของผู้ที่ท่านต้องการ ปานกลาง

น้อย (2) : เมื่อเห็นว่าเป็นคุณสมบัติของผู้ที่ท่านต้องการ น้อย

น้อยที่สุด (1) : เมื่อเห็นว่าเป็นคุณสมบัติของผู้ที่ท่านต้องการ น้อยที่สุด
หรือไม่จำเป็น

3. เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณอย่างสูง

ลักษณะงานและคุณสมบัติที่ต้องการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. <u>สาขาวิชาการบัญชี</u>					
1.1 การจัดระบบบัญชี					
1.2 การวิเคราะห์ระบบการเงิน					
1.3 การควบคุมการเบิกจ่ายสินค้า					
1.4 การวิเคราะห์ข้อมูลทางบัญชี					
1.5 การตรวจสอบบัญชี					
2. <u>สาขาวิชาการตลาด</u>					
2.1 การแนะนำการขาย					
2.2 การวางแผนปฏิบัติการด้านการขาย					
2.3 การให้บริการลูกค้า					
2.4 การสำรวจตลาด					
3. <u>สาขาวิชาการเลขานุการ</u>					
3.1 การปฏิบัติงานในสำนักงาน					
3.2 การกำหนดแผนการบริหารงาน					
3.3 การควบคุมกิจการในสำนักงาน					
4. <u>สาขาวิชาการเงินการธนาคาร</u>					
4.1 การวิเคราะห์ระบบการเงิน					
4.2 การติดตามสินเชื่อ					
4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลทางบัญชี					
5. <u>สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ</u>					
5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทางธุรกิจ					
5.2 การตรวจสอบงาน					

ลักษณะงานและคุณสมบัติที่ต้องการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
5.3 การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์					
5.4 การควบคุมงาน					
5.5 การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ..					
6. <u>สาขาวิชาการจัดการ</u>					
6.1 การควบคุมงาน					
6.2 การตรวจสอบงาน					
6.3 การให้คำแนะนำเจ้าหน้าที่					
6.4 การติดตามประเมินผลงาน					
6.5 การวิเคราะห์ข้อมูลทางธุรกิจ					
7. <u>สาขาวิชาภาษาธุรกิจ</u>					
7.1 การติดต่อประสานงาน					
7.2 การสื่อสารภาษาต่างประเทศ					
7.3 การแปลเอกสาร					
7.4 การประชาสัมพันธ์					
7.5 การพิมพ์ดีด - ชั่วเลข					
8. <u>สาขาวิชาการโฆษณา</u>					
8.1 การให้บริการด้านการโฆษณา					
8.2 ทักษะและประสบการณ์ในการโฆษณา					
8.3 ความคิดสร้างสรรค์					

ภาคผนวก ง

รายชื่อโรงเรียน และสถานประกอบการที่ทำการวิจัย

รายชื่อโรงเรียน และสถานประกอบการที่ทำการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างสำหรับศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ประกอบการ รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเสนอดังนี้

1.1 ผู้บริหาร

ผู้บริหารที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 13 คน จากโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เปิดสอนประเภทวิชาบริหารธุรกิจ 13 แห่ง ๆ ละ 1 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 13 คน ดังรายชื่อต่อไปนี้

1. โรงเรียน เทคนิควิมลพัฒนศึกษา
2. โรงเรียน เทคนิคพัฒนศึกษาจันทบุรี
3. โรงเรียน รัตนพัฒนศึกษา
4. โรงเรียน กรุงเทพโพลีเทคนิค
5. โรงเรียน พัฒนศึกษาชัยวันทร์
6. โรงเรียน เทคนิคกรุงเทพพัฒนศึกษา
7. โรงเรียน กรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย
8. โรงเรียน ไทฮอโพลีเทคนิค
9. โรงเรียน ศุภพัฒนศึกษา
10. โรงเรียน เทคนิคเจ้าพระยา
11. โรงเรียน เซนต์จอห์นเทคนิคกรุงเทพ
12. โรงเรียน สยามธุรกิจพัฒนศึกษา
13. โรงเรียน ครุพัฒนศึกษา

1.2 อาจารย์

อาจารย์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากโรงเรียนเดียวกับผู้บริหาร ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 283 คน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. โรงเรียน เทคนิควิมลพัฒนศึกษา	จำนวน 24 คน
2. โรงเรียน เทคนิคพัฒนศึกษาจันทบุรี	จำนวน 17 คน
3. โรงเรียน รัตนพัฒนศึกษา	จำนวน 15 คน
4. โรงเรียน กรุงเทพโพลีเทคนิค	จำนวน 25 คน

5. โรงเรียน พณิชยการธัชวินทร์	จำนวน 23 คน
6. โรงเรียน เทคนิคกรุงเทพพณิชยการ	จำนวน 26 คน
7. โรงเรียน กรุงเทพมหานครนันทวิทย์วิทยาลัย	จำนวน 22 คน
8. โรงเรียน ไทยโปลีเทคนิค	จำนวน 21 คน
9. โรงเรียน ศิลปพณิชยการ	จำนวน 27 คน
10. โรงเรียน เทคนิคเจ้าพระยา	จำนวน 27 คน
11. โรงเรียน เซนต์จอห์นเทคนิคกรุงเทพ	จำนวน 41 คน
12. โรงเรียน สยามธุรกิจพณิชยการ	จำนวน 11 คน
13. โรงเรียน คุรุพณิชยการ	จำนวน 4 คน

1.3 ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากสถานประกอบการ ห้างสรรพสินค้า ธนาคาร และรัฐวิสาหกิจ 28 แห่ง ๆ ละ 1 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 28 คน ดังรายชื่อต่อไปนี้

1.3.1 ห้างสรรพสินค้า จำนวน 6 คน ได้แก่

1. ห้างสรรพสินค้า พีเนล
2. ห้างสรรพสินค้า โช้โก้
3. ห้างสรรพสินค้า โรบินสัน
4. ห้างสรรพสินค้า บางลำภู
5. ห้างสรรพสินค้า เอคิสัน
6. ห้างสรรพสินค้า ดั่งฮั่วเส็ง

1.3.2 ธนาคาร จำนวน 8 คน

1. ธนาคาร กสิกรไทย
2. ธนาคาร ทหารไทย
3. ธนาคาร ไทยพาณิชย์
4. ธนาคาร พาณิชย์แห่งประเทศไทยฝรั่งเศส
5. ธนาคาร สหมาลาอัน
6. ธนาคาร สาธารณพาณิชย์แห่งประเทศไทย
7. ธนาคาร กรุงไทย

8. ธนาคาร ออมสิน

1.3.3 รัฐวิสาหกิจ จำนวน 14 คน

1. องค์การเบตเตอร์
2. บริษัทไม้อัดไทย
3. องค์การโทรทัศน์แห่งประเทศไทย
4. บริษัทการบินไทย
5. การสื่อสารแห่งประเทศไทย
6. การไฟฟ้านครหลวง
7. การประปานครหลวง
8. การไฟฟ้าฝ่ายผลิต
9. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
10. องค์การสวนสัตว์
11. การกีฬาแห่งประเทศไทย
12. องค์การสื่อสารมวลชน
13. การทางพิเศษ
14. องค์การทหารผ่านศึก

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติส่วนตัว

ข้าพเจ้านางฉลวย ประชาบาล เกิดที่... ราษฎร จังหวัดกรุงเทพมหานคร
เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2485 เป็นบุตรคนที่ 3 ของ พ.ต.อ.เกษม และนางกัญญา นิราภัย

ประวัติการศึกษา

2493	ประถมปีที่ 4	จาก	โรงเรียนช่างอากาศอ่าว
2500	มัธยมปีที่ 5	จาก	โรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา
2501	มัธยมปีที่ 6	จาก	โรงเรียนผดุงศิษย์นิเทศ
2515	พ.ศ.	จาก	กระทรวงศึกษาธิการ
2522	พ.ม.	จาก	กระทรวงศึกษาธิการ
2527	ค.บ.	จาก	วิทยาลัยครูสวนดุสิต
2533	ศ.ม.	จาก	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประวัติการทำงาน

2501 - 2503	โรงเรียนพระแม่มาลี
2503 - 2504	โรงเรียนแสงอรุณ
2504 - 2505	โรงเรียนจิตรลดาศึกษา
2505 - 2509	ประกอบกิจการส่วนตัว
2509 - 2511	โรงแรมเฟิร์ส
2511 - 2516	โรงเรียนโชนออฟอาร์ค
2516 - ปัจจุบัน	รับราชการที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ

การศึกษาความเป็นไปได้ ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ
 สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

ฉลวย ประชาบาล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
 ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา

สิงหาคม 2533

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เกี่ยวกับองค์ประกอบ 3 ประการคือ ความพร้อมด้านทรัพยากร ความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์ และความต้องการของตลาดแรงงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ประกอบการ โดยแบ่งประชากรออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ กลุ่มผู้ประกอบการ สอดตามความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 1,079 คน ซึ่งประกอบด้วยบุคคล 2 กลุ่ม คือ ผู้บริหาร จำนวน 13 คน อาจารย์ จำนวน 283 คน และผู้ประกอบการ จำนวน 28 คน โดยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าจำนวน 3 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความพร้อมด้านทรัพยากร

ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา มีความพร้อมด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ ห้องปฏิบัติการ แหล่งค้นคว้า ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

2. ความพร้อมด้านการสอนของอาจารย์

อาจารย์มีความพร้อมด้านการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ทุกสาขาวิชา ได้แก่อาจารย์มีความพร้อมด้านการสอนสาขาวิชาการโฆษณาเป็นอันดับแรก รองลงมาคือสาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการเลขานุการ สาขาวิชาการเงินการธนาคาร สาขาวิชาภาษาธุรกิจ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาวิชาการบัญชีเป็นอันดับสุดท้าย

3. ความต้องการของตลาดแรงงาน

ตลาดแรงงานมีความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณสมบัติตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเภทวิชาบริหารธุรกิจทุกสาขาวิชา ได้แก่ตลาดแรงงานมีความต้องการสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจเป็นอันดับแรก รองลงมาคือสาขาวิชาการเงินการธนาคาร สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาภาษาธุรกิจ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการเงินการธนาคาร และสาขาวิชาการโฆษณาเป็นอันดับสุดท้าย

A FEASIBILITY STUDY ON ADOPTING DIPLOMA CURRICULA IN
BUSINESS ADMINISTRATION OF RAJONGKOLA INSTITUTE OF
TECHNOLOGY IN PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS IN BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

CHALUEI PRACHABAL

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University

August 1990

The purpose of this research was to study the feasibility on adopting diploma curricula in business administration of Rajmongkola Institute of Technology in Private Vocational Schools. The three criterias under which consideration was made were: 1) The readiness of resource 2) The readiness of instructors' teaching 3) The needs of market career demands.

The sampling groups of this study were selected randomly consisted of two groups of people: 1) 13 of the administrators in Private Vocational Schools and 28 of the instructors who were teaching in the academic year of 1989 2) Entrepreneur. The instrument was 5 rating scale questionnaires were used in collecting data. The obtained data were analized by using documentary analysis, arithmetic mean, standard diviation, and percentage.

The findings revealed as followed :

1) The administration of Private vocational school in Private Vocational Schools agreed that there were ready resources in the following parts : Personael, Materials, Buildings Laboratories and Knowledge Resource Centers.

2) The instructors answered that they were ready to teach in the following fields respectively :- Advertising, Marketing, Management, Secretarial-Study, Finance and Banking, Business Communication, Bussiness Computer, and Accounting.

3) The market career demand for graduate in Private Vocational Business schools using Rajmongkola curricula in all areas of offerring. The following fields were in demand accordingly :- Bussiness Computer, Finance and Banking , Accounting, Bussiness Communication, Marketing, Management , Secretarial-Study, Advertising.